ភាពពេញលេញ

រីករាយដែលបានមកទីនេះនៅព្រឹកនេះ ហើយបានស្ដាប់ការដាស់តឿននេះ ដូចជាការមកដល់វេទិកា។ សុំទោសដែលយឺត។ ប៉ុន្តែអ្នកជំងឺនៅខាងក្រោយនៅទីនោះ នៅក្នុងរថយន្ត រថយន្តសង្គ្រោះ ដូចជា ហើយ—ហើយខ្ញុំត្រូវចាប់អ្នកដែលមិនអាចចូលបាន អ្នកឃើញទេ មុនពេលដែលខ្ញុំអាចចូលបាន។

2 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំឆ្ងល់ថាតើបងស្រីដែលមាន—មិត្តតូចនោះ ប្រសិនបើនាងមិនអាចត្រឡប់មកវិញបានទេនៅរសៀលនេះ។ ខ្ញុំចង់អធិប្បាយនៅល្ងាចនេះផងដែរ ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ។ ប្រសិនបើនាងមិនអាចត្រឡប់មកវិញសម្រាប់ការលះបង់បានទេ ខណៈពេលដែលខ្ញុំបានឈរយូរមកហើយនៅពេលនេះ មែនហើយ ប្រាប់នាងទៅ នាងអាចយកកូនមកឥឡូវនេះ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើនាងអាចត្រឡប់មកវិញ យប់នេះ វានឹងកាន់តែប្រសើរសម្រាប់យើង។ ប៉ុន្តែសូមឱ្យអ្វីដែលនាងអាចធ្វើបាន ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ។ ហេតុអ្វីបានជានាងមិនអាចត្រឡប់មកវិញ យើងនឹងនាំមិត្តតូចនេះមកសម្រាប់ការថ្វាយ។ ហើយឥឡូវនេះទាំងអស់នេះ...ខណៈពេលដែលខ្ញុំកំពុងនិយាយ ប្រសិនបើនាងចង់មកឥឡូវនេះ ហើយនេះជាពេលវេលា។

3 ឥឡូវនេះ យប់នេះមានរឿងពិសេសមួយ ខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់និយាយអំពីប្រធានបទនៅយប់នេះ សារទំនាយមួយអំពី: *តើជាពេលនេះ មែនទេ?* ដូច្នេះប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ ខ្ញុំចង់និយាយលើប្រធានបទនោះនៅយប់នេះ។ *តើនេះជាពេលវេលា មែនទេ?* ឬ *តើជាពេលនេះ មែនទេ?* ជាជាង។ ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំចង់យកឱកាសនេះ នៅក្នុងវត្តមានរបស់ក្រុមជំនុំ។ ដែល មានរឿងជាច្រើនបានកើតឡើងក្នុងរយៈពេលប៉ុន្មានថ្ងៃចុងក្រោយនេះ ដែលចង្អុលទៅ—ជាអ្វីមួយដ៏អស្ចារ្យដែលខ្ញុំមិនយល់។ ប៉ុន្តែយើង យើងតែងតែ...ផ្លូវរបស់ព្រះបានកន្លងផុតទៅដោយមនុស្សរកឃើញ ដូច្នេះយើងគ្រាន់តែដើរដោយជំនឿ។ បើអ្នកណាអាចពន្យល់ពីព្រះ នោះមិនចាំបាច់មានជំនឿទៀតទេ ព្រោះអ្នក—អ្នកដឹងហើយ។ ប៉ុន្តែយើងគ្រាន់តែដើរដោយជំនឿ។

4 ហើយនៅព្រឹកនេះ ខ្ញុំគិតថាខ្ញុំនឹងព្យាយាមធ្វើកម្មវិធីផ្សាយដំណឹងល្អធម្មតា

ដោយសារតែ ប្រភេទនៃការផ្លាស់ប្តូរគំនិតរបស់ខ្ញុំបន្ទាប់ពីខ្ញុំចុះមកទីនេះ ហើយឃើញមនុស្សជាច្រើនឈរ ហើយរង់ចាំជាយូរមកហើយ។ ហើយបន្ទាប់មកយប់នេះ ប្រហែលជាតិចនៅទីនេះ ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំអាចបន្តជាមួយអ្វីដែលខ្ញុំចង់និយាយ។

5 រឿងមួយដែលខ្ញុំចង់ប្រកាស ខណៈពេលដែលពួកគេជាច្រើននៅជាមួយគ្នា អ្នកជាច្រើននៅជាមួយគ្នា។ វាជាអ្វីដែលខ្ញុំបដិសេធមិនប្រកាសសម្រាប់ពីរបីសប្តាហ៍ចុងក្រោយនេះ។ នោះគឺ ការអធិស្ឋានរបស់អ្នកត្រូវបានឆ្លើយតបទាក់ទងនឹងករណីពន្ធដែលខ្ញុំមានជាមួយរដ្ឋាភិបាល។ វាត្រូវបានដោះស្រាយ។ ហើយដូច្នេះយើង...វា—វាចប់ហើយឥឡូវនេះ។ ដូចដែលអ្នកទាំងអស់គ្នាយល់ថាអ្វីដែលពួកគេបានប្រឆាំងនឹងខ្ញុំគឺការត្រួតពិនិត្យទាំងនោះដែលត្រូវបានធ្វើឡើងសម្រាប់យុទ្ធនាការ ប៉ុន្តែពួកគេព្យាយាមនិយាយថាពួកគេជារបស់ខ្ញុំនៅទីនោះ។ ហើយចង់គិតថ្លៃខ្ញុំបីរយនិងហាសិបអ្វីមួយប្រហែលមួយពាន់ដុល្លារជាង វាជាកម្មសិទ្ធិផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ខ្ញុំ ហើយវាមិនមែនទេ។ វាជាយុទ្ធនាការ។ ហើយក្រុមជំនុំដឹងអំពីរឿងនោះ។ អ្នកទាំងអស់គ្នាដឹងអំពីវា។ ហើយទីបំផុតពួកគេបានមកដល់កន្លែង...

6 ខ្ញុំគ្រាន់តែផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវគ្រោងតូចមួយនៃអ្វីដែលបានកើតឡើង។ ពួកគេមានរយៈពេលជិតបីទៅប្រាំឆ្នាំ ប្រហែលជិតប្រាំឆ្នាំ តាមខ្ញុំគិត ក្នុងករណី និងទៅវិញទៅមក និងចរិតលក្ខណៈនិងអ្វីៗទាំងអស់។ ប៉ុន្តែខ្ញុំមានអំណរគុណណាស់ដែលពួកគេមិនអាចរកឃើញអ្វីប្រឆាំងនឹងខ្ញុំ ដូច្នេះពួកគេមិនអាចចោទប្រកាន់ខ្ញុំចំពោះវាបានទេ។ ដូច្នេះគ្មានអ្វីដែលត្រូវចោទប្រកាន់ទេ មានតែពួកគេនិយាយថា គ្រាន់តែជា—ភាពល្ងង់ខ្លៅរបស់ខ្ញុំ ខ្លួនខ្ញុំផ្ទាល់ តាមខ្ញុំគិត ដោយមិនដឹងច្រើនអំពីច្បាប់។ ពួកគេបាននាំយកមូលប្បទានប័ត្រមកខ្ញុំ ហើយខ្ញុំនឹងចុះហត្ថលេខាលើពួកវា ដាក់ឈ្មោះរបស់ខ្ញុំនៅលើវា ដាក់វានៅក្នុងយុទ្ធនាការ។ ប៉ុន្តែបន្ទាប់មក ដរាបណាខ្ញុំដាក់ឈ្មោះរបស់ខ្ញុំលើវា វាជារបស់ខ្ញុំ អ្នកឃើញទេ។ មិនថា...បាននិយាយថា "វាពិតជាល្អណាស់សម្រាប់អ្នកធ្វើបែបនោះ។ ប៉ុន្តែវាជារបស់អ្នក ហើយបន្ទាប់មកអ្នកផ្តល់ឱ្យពួកគេទៅព្រះវិហារ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលអ្នកដាក់ឈ្មោះរបស់អ្នកនៅលើវា នោះគឺជារបស់អ្នក មិនថាពួកគេត្រូវបានកំណត់សម្រាប់អ្វីទេ។ ពួកគេត្រូវបានសរសេរទៅកាន់អ្នក។" ដូច្នេះ...ហើយប្រសិនបើពួកគេត្រូវបានគេដាក់...មាននរណាម្នាក់បានឆ្លងកាត់ទីនោះ "អំណោយ

ផ្ទាល់ខ្លួន" វាមិនអីទេ។ ប៉ុន្តែពួកគេគ្រាន់តែសរសេរថា "វីលៀម ប្រាណហាំ។" ឃើញទេ? ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំដាក់ឈ្មោះរបស់ខ្ញុំនៅលើវា វាបានកើតឡើង។ វាចប់ហើយ។ ដូច្នេះពួកគេ...ហើយបន្ទាប់មកទីបំផុតដោយការអធិស្ឋាន...

7 ហើយបន្ទាប់មកមិនយូរប៉ុន្មាន អ្នកដឹងទេ ពួកគេ...ខ្ញុំមាននិមិត្តដែលថា ភាពងងឹត ផ្សេង ហុយៗ ដូចជាសត្វក្រពើ ឬមនុស្ស មក ឆ្ពោះទៅរកខ្ញុំ ដោយម្រាមដៃដែក។ ខ្ញុំមានកាំបិតតូចមួយដូច *ប៉ុននោះ*។ ហើយគាត់មាននៅលើគាត់ "រដ្ឋាភិបាលសហរដ្ឋអាមេរិក។" ហើយខ្ញុំមិនអាចជួយអ្វីបានទេ។ ខ្ញុំអស់សង្ឃឹម។ ហើយបន្ទាប់មកព្រះអម្ចាស់បានយាងមកកន្លែងកើតហេតុ ហើយវាត្រូវបានយកឈ្នះ។ ហើយអ្នកចាំថាខ្ញុំបានប្រាប់អ្នកតាំងពីយូរយារមកហើយ។

8 ហើយពួកគេបានផ្តល់នូវការសម្របសម្រួលនៅថ្ងៃផ្សេងទៀត។ ហើយមេធាវីរបស់ខ្ញុំគឺលោកអ័រប៊ីសុននៅញូវអាល់បានីនិងអាយសនិងមីលឡឺនៅឥណ្ឌាអាណាប៉ូលី លើករណីពន្ធ ហៅខ្ញុំ ហើយប្រាប់ខ្ញុំថា "ចុះមក។" ហើយខ្ញុំបានចុះទៅ បងប្រុស រ៉ូប៊ីសុន និងខ្ញុំ និងភរិយារបស់ខ្ញុំ និងអ្នកទទួលខុសត្រូវនៃក្រុមជំនុំនៅទីនេះ និងយើងទាំងអស់គ្នា។ យើងបានចុះទៅ។ ហើយពួកគេបានប្រាប់យើងថា ពួកគេគឺជារដ្ឋាភិបាល មានឆន្ទៈក្នុងការសម្របសម្រួល។

9 ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំ បើជំពាក់នរណាម្នាក់ ខ្ញុំនឹងសងគេ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំព្យាយាមអស់ពីសមត្ថភាព។ ប៉ុន្តែ" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនជំពាក់វាទេ។" ហើយដូច្នេះខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំ—ខ្ញុំ...វា និយាយដោយស្មោះត្រង់។ ព្រះដឹង។ ហើយហេតុអ្វីបានជាគេមិនចោទប្រកាន់ខ្ញុំ បើខ្ញុំមានទោស?" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ពួកគេមានពេលប្រាំឆ្នាំដើម្បីព្យាយាមធ្វើវា ប៉ុន្តែពួកគេមិនអាចរកឃើញអ្វីដែលត្រូវធ្វើជាមួយវាទេ។" ដូច្នេះខ្ញុំបាននិយាយថា "ទេ ខ្ញុំបដិសេធ។ ខ្ញុំនឹងមិនបង់វាទេ រហូតដល់វាបង្ហាញថាខ្ញុំជំពាក់វា។"

10 ហើយបន្ទាប់មកមេធាវីបាននាំខ្ញុំចូលហើយនិយាយជាមួយខ្ញុំ ហើយនិយាយថា "ឥឡូវនេះ យើងអាចសាកល្បងករណីនេះ។ រដ្ឋាភិបាលនឹងព្យាយាម។" ហើយបាននិយាយថា "នៅពេលដែលពួកគេធ្វើ រឿងតែមួយគត់ដែលពួកគេអាចប្រឆាំងនឹងអ្នក គឺអ្នក..." អ្វីដែលខ្ញុំ អ្វី របៀបដែលខ្ញុំបានធ្វើវា។ ខ្ញុំមិនត្រឹមតែ...

11 ខ្ញុំមិនដឹងអ្វីទាំងអស់អំពីការរក្សាសៀវភៅ ដូច្នេះខ្ញុំគ្រាន់តែធ្វើវាតាមរបៀបដែលខ្ញុំគិតថាស្មោះត្រង់។ ហើយវា—វាមិនដែលដាក់ឈ្មោះខ្ញុំទេ។ វាតែងតែជាប់

ឈ្មោះនៃយុទ្ធនាការក្រុមជំនុំជាដើម ឃើញទេ ដូច្នេះវាមិនមែនជាអ្វីដែលខ្ញុំអាចធ្វើបានអំពីវាទេ។ ហើយខ្ញុំ…

12 គាត់បាននិយាយថា "មែនហើយ ពួកគេសុខចិត្តសម្រុះសម្រួលក្នុងតម្លៃមួយម៉ឺនប្រាំពាន់ដុល្លារ ជាមួយនឹងការពិន័យមួយម៉ឺនដុល្លារ។" ហើយថ្លៃមេធាវីគឺមួយម៉ឺនប្រាំពាន់។ នោះធ្វើឱ្យខ្ញុំចំណាយបួនម៉ឺន។ ដូច្នេះហើយពួកគេចង់បានប្រាំបន្ថែមទៀត តាមខ្ញុំគិតឥឡូវនេះ។ ដូច្នេះខ្ញុំបានទៅ…

13 ខ្ញុំបាននិយាយថា "តើខ្ញុំអាចរកបានបួនម៉ឺនដុល្លារលើលោកនេះនៅឯណា?" ខ្ញុំបាននិយាយថា "អ្នកដឹងទេ គណនីធនាគាររបស់ខ្ញុំនៅទីនេះ វាប្រហែលមួយរយដុល្លារ ឬប្រហែលជាតិចជាងនេះ។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "តើខ្ញុំអាចរកលុយបួនម៉ឺនដុល្លារជាងនៅឯណា?" ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំគ្មានអ្វីសម្រាប់របស់បញ្ចាំទេ។ ខ្ញុំមិនមានសោះ។ ហ្នឹងហើយ។"

14 ហើយគាត់បាននិយាយថា "លោក ប្រាណហាំ" គាត់បាននិយាយថា "នេះគឺជាអ្វីដែលជាវា។ ប្រសិនបើយើងសាកល្បងករណីនេះ" គាត់បាននិយាយថា "គ្មានការសង្ស័យទេ ប៉ុន្តែអ្វីដែលយើងអាចយកឈ្នះករណីនេះ។" គាត់បាននិយាយថា "ប៉ុន្តែនេះគឺជាអ្វីដែល។ យើងអាចយកឈ្នះវាបាន ព្រោះនេះជាអ្វីដែលខ្ញុំនឹងធ្វើ។ ពួកគេនឹងទាមទារទាំងអស់នោះជារបស់អ្នក ពីព្រោះអ្នកបានចុះហត្ថលេខាលើឈ្មោះរបស់អ្នក។ ហើយពួកគេនឹងអះអាងថាវាជារបស់អ្នក ទោះបីជាវាត្រូវបានបញ្ចូលក្នុងឈ្មោះយុទ្ធនាការ ក្រុមជំនុំ យុទ្ធនាការ ប្រាណហាំ ហើយបន្ទាប់មកព្រះវិហារ។"

15 ហើយមិនមានពេលមួយទេ ពួកគេអាចរកឃើញមួយសេនដែលខ្ញុំធ្លាប់ចំណាយលើខ្លួនឯង។ នោះជាការពិត។ ព្រះដឹង។ មានបុរសអង្គុយនៅទីនេះឥឡូវនៅជាមួយខ្ញុំ។ គ្មានមួយសេនដែលខ្ញុំធ្លាប់ចំណាយសម្រាប់ខ្លួនខ្ញុំទេ។ វាគឺសម្រាប់ព្រះរាជាណាចក្ររបស់ព្រះ នៅគ្រប់ទីកន្លែង រាល់ការត្រួតពិនិត្យ និងអ្វីៗផ្សេងទៀត។

16 ប៉ុន្តែ ឃើញទេ ប៉ុន្តែវាមិនសំខាន់ទេ។ វាគឺជា—វាត្រូវបានសន្មត់ថាជារបស់ខ្ញុំទីមួយ ហើយបន្ទាប់មកព្រះវិហារ យុទ្ធនាការ។ ហើយពួកគេមានវិធីធ្វើវា អ្នកដឹងទេ គ្រប់ប្រភេទនៃការរត់គេចខ្លួនដែលពួកគេអាចធ្វើបាន។ ដូច្នេះខ្ញុំបាននិយាយថា "មែនហើយ ខ្ញុំ—ខ្ញុំនឹងមិនធ្វើវាទេ។"

17 ហើយគាត់បាននិយាយថា "មែនហើយ ប្រសិនបើយើងយកឈ្មុះករណីនោះ
ដោយព្រោះ ខ្ញុំនឹង—ខ្ញុំនឹងប្រកាសពួកគេនូវ 'អំណោយផ្ទាល់ខ្លួន។' ឃើញទេ? ខ្ញុំ
នឹងប្រកាសវាដោយរដ្ឋាភិបាល 'អំណោយផ្ទាល់ខ្លួន។'" ហើយនិយាយថា "ពេល
ខ្ញុំធ្វើដូច្នេះ លុយជាងមួយម៉ឺនដុល្លារនឹងក្លាយជាមរតក។ ហើយបន្ទាប់មកអ្នក
នឹងត្រលប់មកវិញម្តងទៀត ហើយពួកគេនឹងទុកអ្នករយៈពេលប្រាំឆ្នាំទៀត ដោយ
ពិនិត្យមើលវាទាំងអស់។" ឃើញទេ? នៅពេលអ្នកសរសេរមូលប្បទានប័ត្រ វា
នឹងឆ្លងកាត់កន្លែងបោសសម្អាត។ ពួកគេថតចម្លង ពិនិត្យនោះ។ ពិតណាស់
ខ្ញុំមានការត្រួតពិនិត្យទាំងអស់ផងដែរ ដែលវាបានឆ្លងកាត់។ ដូច្នេះពួកគេបាន
និយាយថា "នោះហើយជាកន្លែងដែលពួកគេទទួលអ្នក ត្រឡប់មកវិញម្តងទៀត។"

18 ហើយគាត់បាននិយាយថា "រឿងមួយទៀត លោក ប្រាណហាំ ប្រសិនបើអ្នក
ធ្លាប់អំពាវនាវដល់រដ្ឋាភិបាលដូចនោះ ក្រោមការស៊ើបអង្កេត មិនថាអ្នកធ្លាប់ធ្វើអ្វី
ទេ នៅចំពោះមុខសាធារណជន 'អ្នកគឺជាមនុស្សក្បត់។' ឃើញទេ? ប៉ុន្តែនោះជាអ្វី
ទាំងអស់។"

19 សូមក្រឡេកមើលអ្នកដឹកនាំបាទីស្ទតូចនេះនៅមីស៊ីស៊ីពី មិត្តតូចនោះ។
ស្ត្រីម្នាក់បាននិយាយថាគាត់ចូលមកហើយប្រមាថនាង។ ហើយបុរសនោះបាន
នាំយកភស្តុតាងពីទូទាំងប្រទេសនិងគ្រប់ទីកន្លែង គាត់មិននៅជុំវិញទីក្រុងប៉ុន្មាន
ថ្ងៃមុន ថ្ងៃម្សិល ឬថ្ងៃបន្ទាប់ពីថ្ងៃនោះ រហូតទាល់តែចៅក្រមចង់ត្រឡប់ទៅវិញ
ហើយឲ្យគាត់ប្តឹងស្ត្រីនោះពីរឿងអាស្រូវ។ គាត់បាននិយាយថា "អនុញ្ញាតឱ្យនាង
ទៅ។"

20 ហើយនៅពេលដែលវាត្រូវបានដាក់នៅលើការធ្វើតេស្ត*ម៉ូនីទ័រ* នៅទូទាំង
ប្រទេស តើអ្នកដឹងថាមានអ្វីកើតឡើងទេ? ចិតសិបប្រាំភាគរយនៃប្រជាជន
អាមេរិកបាននិយាយថា "កន្លែងណាមានផ្សែង ទីនោះមានភ្លើង។" ហើយក្មេងតូច
ដ៏កំសត់នោះ ស្លូតត្រង់ដូចខ្ញុំ ឬនរណាម្នាក់ផ្សេងទៀត នឹងធ្វើការនៅក្រោមថ្ងៃដែល
នៅសល់របស់គាត់ នៅពេលដែលគាត់មិនមានអ្វីដែលត្រូវធ្វើជាមួយវាទាំងអស់។

21 ខ្ញុំមានអារម្មណ៍មិនល្អ មួយរយៈដែលគិតថាខ្ញុំបានដាក់ជីវិតរបស់ខ្ញុំទៅនគរ
ព្រះ ដើម្បីព្យាយាមបង្កើត ឃើញមនុស្សបង់ពន្ធរបស់អ្នក ហើយធ្វើអ្វីៗ ហើយធ្វើអ្វី
ដែលត្រឹមត្រូវ ហើយធ្វើឱ្យមនុស្សល្ងង់ក្លាយជាមនុស្សត្រឹមត្រូវ ហើយត្រូវដាក់ខ្លួន
ដូចជាខ្ញុំជាមនុស្សកំសាក។ ខ្ញុំបានគិតថា "តើខ្ញុំបានធ្វើអ្វីខ្លះនៅលើផែនដីនេះ?"

22 ហើយបន្ទាប់មកវាបានមកដល់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំបានមើលនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។ មនុស្សគ្រប់រូបនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ មិនមានករណីលើកលែង ដែលធ្លាប់មានមុខងារខាងវិញ្ញាណ ប្រសិនបើសាតាំងមិនអាចធ្វើឱ្យពួកគេនៅលើសីលធម៌ឬអ្វីមួយ រដ្ឋាភិបាលចាប់ពួកគេ។ ត្រឡប់ទៅកន្លែងណាដែលអ្នកចង់ទៅចុះ ម៉ូសេ ដានីយ៉ែល កូនហេព្រើរ យ៉ូហានបាទីស្ទ។ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទបានសុគតដោយអភិបាល ការដាក់ទណ្ឌកម្ម។ ប៉ុល ពេត្រុស យ៉ាកុបដ៏អស្ចារ្យ យ៉ាកុបទ្បេស ពួកគេម្នាក់ៗបានស្លាប់នៅក្រោមរដ្ឋាភិបាល។

23 ពីព្រោះ គ្រប់រដ្ឋាភិបាលទាំងអស់ គឺជា អាសនៈ—អាសនៈរបស់សាតាំង។ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលដូច្នេះ។ ព្រះគម្ពីរចែងវា។ ឃើញទេ? រដ្ឋាភិបាលនីមួយៗត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយអារក្ស។ មានរដ្ឋាភិបាលមួយដែលនឹងត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយព្រះគ្រីស្ទ ប៉ុន្តែនោះគឺនៅក្នុងសហស្សវត្សរ៍។ ប៉ុន្តែនេះ រដ្ឋាភិបាលទាំងនេះឥឡូវនេះ មិនថាយើងគិតថាពួកគេល្អប៉ុណ្ណាទេ ប៉ុន្តែនៅពីក្រោយពួកគេ ពួកគេ—ពួកគេត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយសាតាំង។ "នគរទាំងនេះ" វាបាននិយាយថា "ជារបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំធ្វើជាមួយពួកគេតាមអ្វីដែលខ្ញុំចង់ធ្វើ។ ទូលបង្គំនឹងថ្វាយពួកគេទៅទ្រង់ ប្រសិនបើទ្រង់នឹងថ្វាយបង្គំទូលបង្គំ។"

24 ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "សាតាំងអើយ ចូរចេញពីទីនេះចុះ។ 'ឯងត្រូវថ្វាយបង្គំព្រះអម្ចាស់ ហើយឯងនឹងបម្រើតែទ្រង់ប៉ុណ្ណោះ។'"

25 ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំធ្លាក់ទឹកចិត្ត។ ប្រពន្ធខ្ញុំកំពុងស្តាប់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំបានបន្ត ខ្ញុំបាននិយាយថា "អត់ទេ លោក។ ខ្ញុំ បើខ្ញុំជំពាក់វា ខ្ញុំនឹងសងវា។ ខ្ញុំមិនជំពាក់វាទេ ហើយខ្ញុំនឹងមិនបង់វាទេ។ ហ្នឹងហើយ។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "តើខ្ញុំអាចបង់វាដោយរបៀបណា?"

26 ដូច្នេះ ខ្ញុំបានទៅផ្ទះ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "មេដា លាងសម្អាតកូនៗ។ រៀបចំសម្លៀកបំពាក់របស់ពួកគេ។ ខ្ញុំកំពុងចាកចេញ។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ពួកគេនឹងមិនសូម្បីតែ...អ្វីគ្រប់យ៉ាង វាគ្រាន់តែក្រឡាប់ចាក់។"

27 ខ្ញុំបាននិយាយថា "តើខ្ញុំបានធ្វើអ្វីខ្លះ? ប្រាប់ខ្ញុំ។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំ បួនម៉ឺនដុល្លារ? វ៉េវ! អ្នកមិនដឹងថាវាមានន័យយ៉ាងណាចំពោះខ្ញុំទេ។"

ហើយនាងបានចូលមក ដូចជាប្រពន្ធតូចដ៏ស្រស់ស្អាតម្នាក់ បាននិយាយថា...

ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងចាកចេញ។"

28 នាងបាននិយាយថា "អ្នកគិតថាវានឹងល្អទេ? តើបានអធិស្ឋានលើវានៅឡើយទេ?"

29 គិតថា "មែនហើយ ប្រហែលជាខ្ញុំអធិស្ឋានម្តងទៀតប្រសើរជាង។" ខ្ញុំត្រឡប់ទៅវិញ។ វាហាក់ដូចជាទ្រង់មានបន្ទូលមកខ្ញុំ ជាបទគម្ពីរ។

30 ជានិច្ចកាល យើងចង់មើលបទគម្ពីរ អ្វីដែលព្រះបានធ្វើអំពីវា អ្នកឃើញទេ។

31 ហើយថ្ងៃមួយ វាត្រូវបានសួរទៅទ្រង់ អ្នកដឹងទេ ព្យាយាម—ព្យាយាមចោទប្រកាន់ទ្រង់ចំពោះរដ្ឋាភិបាល។ ពួកគេថា "តើវាត្រឹមត្រូវទេដែលឲ្យយើងដោះលែងជនជាតិយូដាក្នុងការថ្វាយសួយសារអាករឬពន្ធដារដល់សេសារ?"

ទ្រង់មានបន្ទូលថា "អ្នកមានកាក់ទេ?" បានបន្តថា "សិលាចារឹកតើជារបស់អ្នកណានៅលើវា?"

បានឆ្លើយថា "របស់សេសារ។"

32 បានតបថា "អញ្ចឹងចូរអ្នកផ្តល់ឱ្យសេសារនូវរបស់ដែលជារបស់សេសារ។ ហើយថ្វាយចំពោះព្រះ អ្វីដែលជារបស់ព្រះ។"

33 ខ្ញុំបានគិតពីរឿងនោះ។ ខ្ញុំបានបើកព្រះគម្ពីរហើយអានវា។ ខ្ញុំបានគិតថា "ពិតណាស់ ព្រះអម្ចាស់ នោះជាការត្រឹមត្រូវ។ ប៉ុន្តែ*នេះ*មិនមែនជាកម្មសិទ្ធិរបស់សេសារទេ។ នេះជារបស់ទ្រង់។ វាមិនមែនជារបស់សេសារទេ។ ប្រសិនបើវាជារបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំត្រូវបង់ពន្ធបន្ថែមឬអ្វីមួយ មែនហើយ នោះគឺខុសគ្នា ថាវាជាកម្មសិទ្ធិរបស់សេសារ។ ប៉ុន្តែ *នេះ* ជារបស់ទ្រង់។ ឃើញទេ? ហើយវា—វាមិនមែនជាកម្មសិទ្ធិរបស់សេសារតាំងពីដំបូងឡើយ។"

34 អ្នកដឹងទេ ទ្រង់តែងតែមានចម្លើយនៅក្នុងព្រះបន្ទូល។ ខ្ញុំគ្រាន់តែអានបន្តិច ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា "ស៊ីម៉ូន តបថា តើអ្នកមាននុយត្រីនៅក្នុងហោប៉ៅរបស់អ្នកឬទេ?" ឃើញទេ? "អ្នកតែងតែយកមកស្ទូចត្រីតូចមួយនិងខ្សែ។ ហើយខ្ញុំទើបតែដាក់ប្រាក់នៅព្រឹកនេះ នៅក្នុងច្រាំងត្រីនៅទីនោះនៅឯ—ទន្លេ អ្នកដឹងទេ។" ទ្រង់មានបន្ទូលថា..."ខ្ញុំបានដាក់ប្រាក់ ហើយអ្នកទុកកាក់ប្រាកដជាឱ្យអ្វីដែលគាត់មាន។ គ្រាន់តែចុះទៅទីនោះហើយបោះទំពក់ទៅក្នុងទន្លេ។ ហើយនៅពេលដែលអ្នកក្រោកឡើង បើកមាត់របស់វា អ្នកឃើញទេ ហើយវានឹង—វានឹងផ្តល់កាក់។ កុំ

ធ្វើបាបពួកវា។ កុំធ្វើឱ្យពួកគេខកចិត្ត។ ឃើញទេ? ទៅបង់វាស៊ីម៉ូន។ នោះជាប្រាក់សម្រាប់ខ្ញុំនិងអ្នក។"

35 ខ្ញុំបានគិតថា "ពិតណាស់ ព្រះជាម្ចាស់។ ទ្រង់មានធនាគារត្រីនិងអ្វីៗផ្សេងទៀត នៅទូទាំងប្រទេស។ ខ្ញុំមិនដឹងថាវានឹងកើតឡើងយ៉ាងដូចម្តេចទេ។"

36 ប៉ុន្តែយើងបានធ្លាក់ចុះ។ ខ្ញុំមានបងប្អូននៅទីនេះនៅក្នុងព្រះវិហារដែលឈរនៅលើកំណត់ត្រារបស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំបានកត់ចំណាំនៅក្នុង ហើយបានលុយបួនម៉ឺនដុល្លារ ហើយបង់វាចេញ។

37 ខ្ញុំបានទៅផ្ទះ។ ខ្ញុំចង់ដឹងពីរបៀបដែលខ្ញុំសរសេរមូលប្បទានប័ត្រនោះប្រសិនបើគេនឹងមករកខ្ញុំម្តងទៀត។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "នេះគឺដើម្បីនិយាយថាខ្ញុំរួចផុតពីពន្ធទាំងអស់។ មែនហើយ ពួកគេគាំទ្រវាប្រសើរជាង ពួកគេប្រាកដជានឹងមានភាពរញ៉េរញ៉ៃបន្ទាប់ពីនោះ។" ខ្ញុំបានបន្តទូរស័ព្ទទៅធនាគារ ដើម្បីមើលថាតើពួកគេនឹងធ្វើវាឬអត់។

ហើយទីបំផុត បុបបានប្រាប់ខ្ញុំថា "ប៊ីលី ពួកគេបានធ្វើវា។"

38 ខ្ញុំចូលទៅហើយដាក់ដៃអោបប្រពន្ធ ខ្ញុំនិយាយថា "អូនសម្លាញ់ ខ្ញុំមានសេរីភាពហើយ។" មានអារម្មណ៍យ៉ាងណា ដែលមានសេរីភាព!

39 ដូច្នេះខ្ញុំអាចសងវាវិញឥឡូវនេះ ពួកគេបានធ្វើឱ្យវាងាយស្រួលសម្រាប់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំអាចសងវាវិញបានបួនពាន់ដុល្លារក្នុងមួយឆ្នាំ។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនអាចដុតដូចនំប៉័ងទៀតទេ បងប្អូនអើយ។ ខ្ញុំត្រូវចេញទៅធ្វើការ។ ដូច្នេះខ្ញុំ—ខ្ញុំ...វាត្រូវចំណាយពេលដប់ឆ្នាំដើម្បីសងវាវិញ។ ហើយប្រសិនបើ—ប្រសិនបើព្រះយេស៊ូវមិនយាងមក។ ហើយនៅពេលដែលទ្រង់យាងមក បំណុលទាំងអស់ត្រូវបានដោះស្រាយ។ ឃើញទេ? ដូច្នេះ ដូច្នេះ ខ្ញុំ—ខ្ញុំសង្ឃឹមថាអ្នកទាំងអស់គ្នា...ការអធិស្ឋានរបស់អ្នក...ហើយយប់នេះ ខ្ញុំនឹងបន្តជាមួយអ្វីមួយបន្តិចទៀត។ ប៉ុន្តែការអធិស្ឋានរបស់អ្នកគឺជាអ្វីដែលបានជួយខ្ញុំ។ សូមអរគុណច្រើន។ ព្រះប្រទានពរអ្នក។ មិនថាយើងនៅកន្លែងណាក៏ដោយ ខ្ញុំនឹងមិនភ្លេចវាឡើយ។

40 យប់នេះ ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ ខ្ញុំចង់បង្ហាញពីការពិតមួយចំនួនដែលខ្ញុំដឹង។ ហើយច្បាស់ណាស់ប្រាកដជាមក។ ឥឡូវនេះ សូមចងចាំ: *តើម៉ោងប៉ុន្មានហើយ លោក?*

41 ឥឡូវនេះ យើងនឹង...ខ្ញុំជឿថាពួកគេមានកាលវិភាគពេញលេញសម្រាប់... សប្ដាហ៍ដែលនៅសល់។ ហើយយប់ថ្ងៃច័ន្ទគឺ...កម្មវិធីយប់នេះ ថ្ងៃនេះ និងយប់នេះ និងថ្ងៃច័ន្ទ។ យប់ថ្ងៃចន្ទគឺជាកម្មវិធីចាំយាម។ ហើយ—ហើយបន្ទាប់មកវាផ្ដល់ឱ្យអ្នកនូវថ្ងៃអង្គារ ជាថ្ងៃចូលឆ្នាំថ្មី បើអ្នកនៅក្រៅទីក្រុង អាចត្រឡប់ទៅផ្ទះវិញ។

42 ហើយយើងនឹងមានអ្នកបម្រើព្រះល្អៗមួយចំនួននៅទីនេះសម្រាប់កិច្ចប្រជុំនោះ។ យើង ជា—ក្រុមអ្នកអធិប្បាយល្អៗ ហើយគ្រប់គ្នានឹងអធិប្បាយនៅចន្លោះពេល រហូតដល់ពាក់កណ្ដាលអធ្រាត្រ។ ហើយពេលខ្លះពួកគេទទួលយកការប្រកបរួបរួម ប្រសិនបើវានៅក្នុងជួរ។ ខ្ញុំមិនដឹងថាតើពួកគេនៅពេលនេះឬអត់ទេ។ ដូចជាកន្លែងដែលពួកគេកំពុងញាប់ញ័រ និងស្រែក និងការបាញ់កាំជ្រួច និងការផឹកស្រា ហើយបន្ត យើងទទួលយកការប្រកបរួបរួម។ អាម៉ែន។ ចាប់ផ្ដើមឆ្នាំថ្មីជាមួយនឹងការប្រកបរួបរួម។ ឥឡូវនេះ អ្នកទាំងអស់គ្នាត្រូវបានអញ្ជើញ។ ហើយខ្ញុំសង្ឃឹមថាអ្នក ព្រះនៃស្ថានសួគ៌នឹងផ្ដល់ឱ្យអ្នកនូវឱកាសដើម្បីបន្តប្រសិនបើអ្នកអាច។

43 ឥឡូវនេះ មុនពេលយើងចូលទៅជិតព្រះបន្ទូល ខ្ញុំចង់និយាយរឿងនេះផងដែរ ថាខ្ញុំពិតជាអរគុណក្រុមជំនុំនេះ សមាជិករបស់វា សម្រាប់សម្លៀកបំពាក់ដ៏ល្អនេះដែលអ្នកបានទិញខ្ញុំ។ សូមអរគុណខ្លាំងណាស់។ វាច្រើនណាស់សម្រាប់ខ្ញុំ។ កាតនិងអ្វីៗទាំងអស់របស់អ្នកតាមរយៈ—នេះ—រដូវកាលបុណ្យណូអែល និងអំណោយដែលអ្នកបានផ្ញើទៅគ្រួសារ ហើយ អូ ខ្ញុំ ពួកគេមានរាប់មិនអស់សម្រាប់ខ្ញុំ។ ហើយចំណុចតូចៗដែលមិនអាចប៉ះចំណុចនៅក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំ គ្មានអ្វីអាចធ្វើបានដូចនោះទេ ដើម្បីដឹងថាវាមកពីអ្នក។ ដូច្នេះពួកគេខ្លះបានផ្ញើអំណោយបុណ្យណូអែលខ្លះមកឱ្យខ្ញុំជាលុយ។

44 ហើយពួកគេខ្លះបានបញ្ជូនបែបនេះ។ បងប្រុសម្នាក់បានផ្ញើសៀវភៅហោប៉ៅមកខ្ញុំ ហើយគាត់បានបង្កើតឈ្មោះខ្ញុំនៅលើវា។ មួលតូចមួយដែលអ្នកមើល ហើយវាមានការអធិស្ឋានរបស់ព្រះអម្ចាស់នៅក្នុងនោះ។ ហើយ អូ រឿងដូចនោះ វាគ្រាន់តែ យើងគ្រាន់តែរក្សា។ ប្រពន្ធនិងខ្ញុំ និងកូនៗចង់ប្រាប់អ្នកថា "អរគុណខ្លាំងណាស់។" វាតិចតួចណាស់។ ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងនិយាយ នេះជាពាក្យដ៏អស្ចារ្យបំផុតដែលខ្ញុំគិតថានរណាម្នាក់អាចនិយាយបានថា "សូមព្រះប្រទានពរ។" គ្មានអ្វីអាចអស្ចារ្យជាងនេះទេ។

45 ឥឡូវនេះ ហើយចំពោះបងប្អូនទាំងនេះនៅព្រះវិហារ ដែលបានទិញកាំភ្លើងនោះឱ្យខ្ញុំ ខ្ញុំ—ខ្ញុំពាក់ឈុតរបស់ខ្ញុំ ប៉ុន្តែខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនអាចយកកាំភ្លើងទៅព្រះវិហារបានទេ។ ប៉ុន្តែវាគឺ...ពួកគេពិតជាមានអ្វីមួយប្រឆាំងនឹងខ្ញុំមែន មែនទេ? ដូច្នេះខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំពិតជាអរគុណអ្នក ណាស់បងប្អូន។ ហើយខ្ញុំនឹងអានឈ្មោះពួកគេបន្តិច...ប៉ុន្តែមានបងប្អូនម្នាក់បានឡើងកាលពីម្សិលមិញបាននិយាយថា "អូកុំ—កុំ—កុំអរគុណខ្ញុំ បងប្រុសប្រាណហាំ។ វានឹងយកសេចក្តីអំណរទាំងអស់ចេញពីវា។" ឃើញទេ? ដូច្នេះខ្ញុំគិតថាប្រហែលជាពួកគេដែលនៅសល់ប្រហែលជាគិតដូចគ្នា។ ប៉ុន្តែខ្ញុំមានឈ្មោះរបស់អ្នក។ ពួកគេបានសរសេរវាចេញ។ ខ្ញុំនឹងចងចាំជានិច្ច។ ហើយព្រះអម្ចាស់ប្រទានពរដល់អ្នកយ៉ាងខ្លាំង។

46 ហើយអ្នកដឹងពីអ្វីដែលខ្ញុំសម្រាក ហើយចូលទៅក្នុងបន្ទប់រូងនោះ ហើយអង្គុយនៅទីនោះ ហើយរស់នៅទាំងអស់។ ពេលខ្ញុំរបួស ខ្ញុំមិនអាចទៅឆ្ងាយបានទេ បន្ទាប់មកគិតអំពីដំណើរបរបាញ់ដែលខ្ញុំបានទៅកន្លែងណាមួយ ឬកន្លែងណាមួយបានទៅនេសាទ។ ខ្ញុំសូមកោតសរសើរ។ ព្រះប្រទានពរអ្នក។

47 ឥឡូវនេះ យើងអាចឱនក្បាលរបស់យើងមួយភ្លែត នៅពេលដែលយើងចូលទៅជិតព្រះបន្ទូល។ ខ្ញុំប្រាកដថាមានសំណើនៅទីនេះព្រឹកនេះ ច្រើនណាស់មិនអាចរាប់បានឥឡូវនេះ។ ដូច្នេះខ្ញុំឆ្ងល់ ខណៈពេលដែលយើងកំពុងឱនក្បាលសំណើពិសេសរបស់អ្នក ប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែរក្សាវានៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក ហើយគ្រាន់តែលើកដៃឡើង ហើយនិយាយថា "ព្រះជាម្ចាស់អើយ ទ្រង់ដឹងពីអ្វីដែលខ្ញុំកំពុងគិតឥឡូវនេះ។"

48 ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ទ្រង់ឃើញដៃទាំងអស់។ ហើយអ្នកដឹងពីអ្វីដែលនៅពីក្រោយនោះ។ នៅក្រោមដៃនោះដាក់សំណើ។ ហើយយើងកំពុងមកឥឡូវនេះដោយគោរព ឡើងទៅបល្ល័ង្កនៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ គុជពណ៌សដ៏អស្ចារ្យដែលលាតសន្ធឹងឆ្លងកាត់ចន្លោះពេលវេលា ជាកន្លែងដែលព្រះយេហូវ៉ាទ្រង់គង់នៅទីនោះ ហើយព្រះលោហិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទដាក់លើអាសនៈ។ ហើយយើងនិយាយនៅទូទាំងព្រះលោហិតនោះ ដោយទ្រង់មានបន្ទូលថា "សូមអ្វីដល់ព្រះវរបិតាក្នុងនាមខ្ញុំ វានឹងទទួល។" ព្រះអង្គអើយ ព្រឹកនេះ ទ្រង់មិនឮ ហើយឆ្លើយតបនឹងសំណើរបស់ពួកគេទេឬ? ទូលបង្គំអធិស្ឋានជាមួយពួកគេ នៅថ្ងៃនេះ ថាទ្រង់នឹងប្រទានវា។

49 នេះគឺជាកន្សែងដៃដែលដាក់នៅទីនេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ ដែលឈឺនិងរងទុក្ខ។ ហើយយើងត្រូវបានបង្រៀននៅក្នុងព្រះគម្ពីរថា "ពួកគេបានយកកន្សែងដៃរបស់សាវកប៉ុលនិងអាវផាយ ហើយគេដាក់លើអ្នកជំងឺ ហើយវិញ្ញាណអាក្រក់ក៏ចេញពីពួកគេ ហើយជំងឺក៏បាត់ទៅ។" ហើយព្រះវរបិតាអើយ ដូចដែលយើងបានដឹងជាយូរមកហើយ ហើយយើងប្រាកដជាដឹងថាយើងមិនមែនជាសាវកប៉ុល។ ប៉ុន្តែបន្ទាប់ពីទាំងអស់ យើងមានអារម្មណ៍ថាវាមិនមែនជាសាវកប៉ុល។ វាគឺជាព្រះគ្រីស្ទដែលគង់នៅក្នុងគាត់។ ហើយទ្រង់គឺ "ដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត" នេះបើយោងតាមបទគម្ពីរ។ ឥឡូវនេះ មនុស្សទាំងនេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ ជឿថាប្រសិនបើយើងសូមព្រះ ហើយយកកន្សែងទាំងនេះដាក់លើអ្នកជំងឺ ដើម្បីឲ្យពួកគេបានជាសះស្បើយ។ ទូលបង្គំអធិស្ឋានថាវានឹងដូច្នេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ នៅពេលដែលកន្សែងដៃទាំងនេះត្រូវបានដាក់លើអ្នកជំងឺ។

50 ហើយដូចដែលបាននិយាយ ពេលមួយ អ៊ីស្រាអែលចាប់ផ្ដើមនៅក្នុងជួរនៃកាតព្វកិច្ច ទៅកាន់ទឹកដីសន្យា ហើយសមុទ្រក្រហមបានកាត់ពួកគេចេញ នៅតាមផ្លូវនៃកាតព្វកិច្ច។ ប៉ុន្តែព្រះបានទតមើលតាមរយៈបង្គោលភ្លើងនោះ ដោយភ្នែកខឹង ហើយសមុទ្រនោះបានភ័យខ្លាច។ ហើយវាបានរំកិលរលករបស់វា ទឹករបស់វា។ ហើយអ៊ីស្រាអែលបានឆ្លងកាត់ដីស្ងួត ទៅកាន់ទឹកដីសន្យា។

51 ឥឡូវនេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ ថ្ងៃនេះ សូមក្រឡេកមើលតាមរយៈព្រះលោហិតរបស់ព្រះយេស៊ូវ។ ហើយទ្រង់ឃើញសកម្មភាពនៃសេចក្ដីជំនឿនេះ ដែលយើងកំពុងសម្ដែងនៅទីនេះនៅព្រឹកនេះ។ ហើយសូមឲ្យសាតាំងភ័យខ្លាចហើយចាកចេញទៅ។ ហើយសូមឲ្យអ្នកធ្វើដំណើរម្នាក់ៗដែលមានវត្តមាន ហើយម្នាក់ៗដែលកន្សែងទាំងនេះបានដាក់លើ សូមឲ្យ...ផ្លូវបានបើកឡើង ហើយជំងឺបានរើចេញ ហើយសូមឲ្យពួកគេធ្វើដំណើរឆ្ពោះទៅកាន់ទឹកដីសន្យា ដែលត្រូវបានដឹកនាំដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ បង្គោលភ្លើង។ ផ្ដល់វា ព្រះអម្ចាស់។

52 ឥឡូវនេះ សូមប្រទានពរដល់កម្មវិធីថ្វាយបង្គំ ព្រះបន្ទូល បរិបទ ការអាន។ ហើយសូមព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធទទួលយកព្រះបន្ទូលនៅព្រឹកនេះ ហើយចែកវាដោយផ្អែមល្ហែមដល់យើងម្នាក់ៗ ព្រះអម្ចាស់អើយ ដូចដែលយើងកំពុងរីកចម្រើនជិតនឹងអ្វីដែលអស្ចារ្យមួយចំនួនដែលយើងមិនដឹង។ ចិត្តរបស់យើងត្រូវបានផ្លាស់ប្ដូរយ៉ាងចម្លែក ព្រះអម្ចាស់អើយ។ ហើយយើងអធិស្ឋានឥឡូវនេះ នៅពេលដែល

យើងចូលទៅជិតទ្រង់និងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ថាទ្រង់នឹងបកស្រាយដល់យើងពីអត្ថន័យរបស់វា។ ដ្បិតយើងសូមវានៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

ឥឡូវនេះ យប់នេះ កុំភ្លេច...*ពេលវេលា តើម៉ោងប៉ុន្មានហើយ?*

53 ហើយឥឡូវនេះ ព្រឹកនេះ ខ្ញុំចង់បើកសម្រាប់អ្នកដែលមានព្រះគម្ពីររបស់អ្នក។ ឬសម្គាល់វា ប្រសិនបើអ្នកយកចិត្តទុកដាក់ក្នុងបទគម្ពីរ ដែលជាកន្លែងដែលយើងចង់និយាយ មួយភ្លែត រកឃើញនៅក្នុងគម្ពីរកិច្ចការ។ យើងអាចអានពីរឬបីកន្លែង។ កិច្ចការ ២៦:១៥ ដំបូង។ កិច្ចការ ជំពូកទី២៥ និងខទី១៥ ដើម្បីចាប់ផ្តើម។

54 បន្ទាប់មកយើងចង់អានកិច្ចការ ២៣:១១។ ហើយអ្នកអាចបន្ថែមជាមួយនេះបើអ្នកចង់ ខ្ញុំប្រហែលជាមិនមានពេលអានវាទេ ភីលីព ១:២០។ វាទាំងអស់អំពីប្រភពសិក្សាដូចគ្នា ពាក្យដូចគ្នា។

55 ឥឡូវនេះ នៅក្នុងគម្ពីរកិច្ចការ ២៦:១៥ ដែលវាអានដូចនេះ:

ទូលបង្គំក៏ឆ្លើយថា ឱព្រះអម្ចាស់អើយ តើព្រះអង្គណានុ៎ះ រួចទ្រង់មានព្រះបន្ទូលថា ខ្ញុំនេះជាព្រះយេស៊ូវ ដែលអ្នកធ្វើទុក្ខ។

...ចូរក្រោកឈរឡើង: ដ្បិតខ្ញុំបានលេចមកឲ្យអ្នកឃើញ ដើម្បីនឹងតាំងអ្នក ឲ្យធ្វើជាអ្នកបំរើ ហើយជាទីបន្ទាល់ ពីអស់ទាំងការដែលអ្នកបានឃើញហើយ ព្រមទាំងការដែលខ្ញុំនឹងលេចមក ឲ្យអ្នកឃើញទៅមុខទៀត

ខ្ញុំបានញែកអ្នកចេញពីបណ្តាជន និងពីពួកសាសន៍ដទៃ...ដើម្បីនឹងចាត់អ្នកឲ្យទៅឯគេវិញ

ប្រយោជន៍នឹងបំភ្លឺភ្នែកគេ ឲ្យបានបែរចេញពីសេចក្តីងងឹត មកឯពន្លឺ ហើយពីអំណាចអារក្សសាតាំង មកឯព្រះវិញ ដើម្បីឲ្យគេបានរួចពីបាប ហើយបានទទួលមរដក ជាមួយនឹងពួកអ្នកដែលបានញែកជាបរិសុទ្ធ ដោយសារសេចក្តីជំនឿជឿដល់ខ្ញុំ។

ដូច្នេះ បពិត្រ...ព្រះរាជាអ័គ្រីប៉ាអើយ ទូលបង្គំមិនបានចចេសនឹងការជាក់ស្តែងពីស្ថានសួគ៌នោះទេ:

គឺប្រាប់ដល់ពួកអ្នកដែលនៅក្រុងដាម៉ាសជាមុនដំបូង រួចនៅក្រុងយេរូសាឡិម និងគ្រប់ក្នុងខេត្តយូដា ហើយដល់អស់...ទាំងសាសន៍ដទៃផង គឺទូលបង្គំបានប្រាប់ឲ្យមនុស្សទាំងអស់ប្រែចិត្ត ហើយងាកបែរមកឯព្រះវិញ ទាំងប្រព្រឹត្តបែបសំណំនឹងការប្រែចិត្តផង។

56 នៅក្នុងកិច្ចការ ២៣ និងខទី១១ ម្តងទៀត:

នៅវេលាយប់នោះ ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់ឈរជិតគាត់មានព្រះបន្ទូលថា ចូរសង្ឃឹមឡើង ប៉ុលអើយ: ដ្បិត...អ្នកត្រូវធ្វើបន្ទាល់នៅក្រុងរ៉ូម ដូចជាបានធ្វើបន្ទាល់សព្វគ្រប់ពីខ្ញុំ នៅក្រុងយេរូសាឡិមដែរ។

57 សូមព្រះបន្ថែមព្រះពរដ៏បរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ដល់ការអានព្រះបន្ទូលដ៏វិសុទ្ធដ៏ប្រណិតនេះ ដែលយើងមាននៅចំពោះមុខយើង។

58 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំបានឮបុរសម្នាក់និយាយ ឬនិយាយមិនយូរប៉ុន្មានទេ ហើយគាត់បានប្រើពាក្យ*ភាពពេញលេញ*ទាំងស្រុង។ ហើយខ្ញុំបានគិតថា "នោះជាពាក្យល្អណាស់។" ខ្ញុំឮវាប្រើច្រើនដងហើយ "*ភាពពេញលេញ*។" នោះហើយ...

59 ខ្ញុំបានរកមើលនៅក្នុងវចនានុក្រម វេបស្ទើ យោងទៅតាមលោកវេបស្ទើវាជា "ល្អឥតខ្ចោះនៅក្នុងខ្លួនវាផ្ទាល់ គ្មានដែនកំណត់នៅក្នុងអំណាចរបស់វាជាចម្បង។" ហើយ*ចុងក្រោយ*គឺ "អាម៉ែន។ ហ្នឹងហើយ។" *ភាពពេញលេញ*ទាំងស្រុងវាគឺ—វាគឺជា "អំណាចគ្មានដែនកំណត់" ពាក្យ*ពេញលេញ*ទាំងស្រុង។ វាជា—វា "ល្អឥតខ្ចោះនៅក្នុងខ្លួនវា។ នោះហើយជាអ្វីទាំងអស់។ ដែលដោះស្រាយវា។"

ខ្ញុំគិតថា "នោះជារឿងដ៏រុងរឿង។ នោះជាពាក្យដ៏អស្ចារ្យ។"

60 ហើយឥឡូវនេះ ពាក្យមួយគឺជាគំនិតដែលបានបង្ហាញ។ ដំបូងវាត្រូវតែជាគំនិត ហើយបន្ទាប់មកវាក្លាយជាពាក្យ។ ដោយសារតែអ្នកមិននិយាយពាក្យរបស់អ្នកដោយមិនគិត។

61 ពេលយើងនិយាយភាសាដទៃ យើងគ្មានគំនិតទេ។ វាគឺជាព្រះដែលទទួលយកគំនិត។ វាជាគំនិតរបស់ព្រះដោយប្រើបបូរមាត់របស់យើង។ យើងមិនគិតឬដឹងថាអ្នកកំពុងនិយាយអ្វីនៅពេលអ្នកនិយាយភាសាដទៃ ប្រសិនបើវាជាការនិយាយបំផុសគំនិត។ ពេលអ្នកបកស្រាយ អ្នកមិនដឹងថាអ្នកកំពុងនិយាយ

អ្វីទេ។ អ្នកគ្រាន់តែនិយាយវា។ ហ្នឹងហើយ។ ឃើញទេ? នោះជាព្រះ។ ហើយទាយ អ្នកមិនប្រើគំនិតផ្ទាល់ខ្លួនទេ។ វាជាព្រះ ពីព្រោះអ្នកនិយាយអ្វីដែលជាធម្មតាអ្នក មិនគិតពីការនិយាយ។ ឃើញទេ?

62 ប៉ុន្តែពាក្យ*ពេញលេញ*ទាំងស្រុងគឺ "ចុងក្រោយ។" ដូច្នេះហើយ ខ្ញុំគិតថា គ្រប់គ្នាគួរតែមានចុងក្រោយ។ ហើយរាល់សមិទ្ធិផលដ៏អស្ចារ្យដែលធ្លាប់សម្រេច បាន គឺពិតជានៅពីក្រោយវា។ មិនថាវាជាអ្វីទេ វាមាននៅពីក្រោយវា។ ហើយ មនុស្សគ្រប់រូប ដើម្បីសម្រេចបានអ្វីមួយ ត្រូវតែមានភាពពេញលេញជាមុន សិន។ ហើយនោះជាខ្យល់ចុងក្រោយ ត្រលប់មកវិញ តាមរយៈ*នេះ នោះ* ត្រឡប់មកវិញតាមរយៈ*ផ្សេងទៀត* រហូតដល់អ្នកមកដល់ភាពពេញលេញនោះ ឬ អាម៉ែន ឬចុងក្រោយ។ ពីអ្វីដែលអ្នក...អ្នកមានអ្វីមួយដែលអ្នកត្រូវចងភ្ជាប់ ពាក្យ ផ្សេងទៀត។ វាជាការចងភ្ជាប់ចុងក្រោយទៅនឹងរាល់សមិទ្ធិផល។ វានៅកន្លែង ណាមួយ។ វាអាចនឹងឆ្លងកាត់រឿងផ្សេងៗគ្នាជាច្រើនរហូតដល់វាទៅដល់បង្គោល ស្មើនោះ ប៉ុន្តែមានអាម៉ែនចំពោះវា។ ត្រូវតែមានរឿងបែបនេះ។ អ្នកមិនអាចបន្តជីវិត ដោយគ្មានវាបានទេ។

63 អ្នក នៅពេលដែលអ្នករៀបការហើយ ត្រូវតែត្រលប់មកវិញតាមរយៈគំនិត របស់អ្នក អ្វីមួយ រហូតដល់អ្នកបានទៅដល់បង្គោលនោះ។ ហើយវាគួរតែជា សេចក្តីស្រឡាញ់ចំពោះប្រពន្ធរបស់អ្នក ឬប្តីរបស់អ្នក។ មែនហើយ ប្រហែលជា នាងមិនស្អាតដូចប្រពន្ធរបស់ចនទេ ឬនាង ល្អ នាងមិនមែនជា—*បែបនេះ បែប នោះ*ទេ។ ប៉ុន្តែមានអ្វីមួយអំពីនាង ដែល អ្នក វាសមជាមួយអ្នក។ អ្នក—អ្នក —អ្នកនិយាយថា "នាងប្រហែលជាមិនស្អាតដូចអ្នកផ្សេងទៀតទេ" ឬ "គាត់ ប្រហែលជាមិនសង្ហាដូចអ្នកផ្សេងទៀតទេ។" ប៉ុន្តែត្រូវតែមានភាពពេញលេញនៅ ទីនោះ បុគ្គលនោះគឺខុសគ្នា ហើយនៅទីនោះគឺជាកន្លែងដែលអ្នកកាន់។ ប្រសិនបើ នោះមិននៅទីនោះទេ អ្នកមិនរៀបការប្រសើរជាង។ ចំណាងនោះ! នោះជាភាព ពេញលេញ!

64 យើងអាចគិតពីមនុស្សជាច្រើនដែលមានភាពពេញលេញ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។ អូ របៀបដែលយើងអាចទទួលយក តាមរយៈចរន្តនៃព្រះគម្ពីរនោះ ហើយគ្រាន់តែ នៅទីនេះពីរសប្តាហ៍ពីឥឡូវនេះ ហើយមិនដែលប៉ះផ្ទៃនោះទេ ប្រសិនបើយើងគិត ពីភាពពេញលេញនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។ ឧទាហរណ៍ អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំហៅមួយឬពីរ

គ្រាន់តែសង្ខេបពួកគេ។

65 សូមមើលយ៉ូប ឥឡូវនេះ គាត់មានភាពពេញលេញ។ អ្វីគ្រប់យ៉ាងគឺខុសសម្រាប់បុរសនោះ ជាមនុស្សសុចរិត។ ឥឡូវនេះ យើងនឹងមិនហ៊ាននិយាយថាគាត់មិនមែនគ្រាន់តែ ព្រោះព្រះមានបន្ទូលពីគាត់។ គ្មានអ្នកណាដូចយ៉ូបទេ។ គាត់ល្អឥតខ្ចោះ នៅចំពោះព្រះភ័ក្ត្រព្រះជាម្ចាស់។ ហើយគាត់បានដឹងព្រោះគាត់មានចុងក្រោយ។ គាត់មានភាពពេញលេញ នៅពេលដែលអ្វីគ្រប់យ៉ាងហាក់ដូចជាផ្ទុយ។

66 ជំងឺបានផ្ទុះឡើង។ មិត្តរបស់គាត់ប្រហែលជានិយាយថា "ឥឡូវនេះ អ្នកនៅទីនោះហើយ យ៉ូប។ នោះបង្ហាញថាអ្នកកំពុងធ្វើបាប។ អ្នកខុសហើយ។" ហើយបន្ទាប់មកប៊ីស្សពចុះមក។ ពួកគេបានហៅពួកអ្នកលួងលោមរបស់យ៉ូប។ ហើយជំនួសឱ្យការលួងលោមគាត់ ពួកគេមិនបានឃើញអ្វីក្រៅពីអំពើបាបនៅក្នុងជីវិតរបស់គាត់ទេ ពីព្រោះព្រះបានប្រព្រឹត្តចំពោះគាត់តាមរបៀបដែលទ្រង់មាន។

67 ហើយកូនរបស់គាត់ត្រូវបានសម្លាប់។ ទ្រព្យសម្បត្តិ—របស់គាត់ត្រូវបានដុត។ របស់គាត់—អ្វីគ្រប់យ៉ាងរបស់គាត់គឺខុស។ ហើយសូម្បីតែជីវិតរបស់គាត់នៅក្នុងគ្រោះថ្នាក់ ដោយអង្គុយលើគំនរផេះ មានដំបៅតាំងពីក្រយៅនៃក្បាលដល់បាតជើងរបស់គាត់ ដោយមានពេញដោយដំបៅបូស។ ហើយសូម្បីតែដៃគូដ៏ផ្អែមល្ហែមរបស់គាត់ ដែលជាម្តាយរបស់កូនៗទាំងនោះ បាននិយាយថា "អ្នកគួរតែដាក់បណ្តាសាព្រះហើយស្លាប់ចុះ។" ប៉ុន្តែនៅចំពោះមុខការទាំងអស់នោះ យ៉ូបមានភាពពេញលេញ។

68 អូ នៅក្នុងពេលមានជំងឺ ប្រសិនបើយើងអាចចងខ្លួនយើងទៅនឹងភាពពេញលេញនោះ!

69 យ៉ូបបានដឹងថាគាត់បានចងភ្ជាប់ជាមួយព្រះយេហូវ៉ា។ ហើយគាត់មានជំនឿលើអ្វីដែលគាត់បានធ្វើ ពីព្រោះព្រះយេហូវ៉ាបានទាមទារវា។ យើងអាចធ្វើបាន។ ព្រះយេហូវ៉ាតម្រូវឲ្យមានតង្វាយដុតសម្រាប់អំពើបាបរបស់គាត់។ ហើយយ៉ូបមិនត្រឹមតែធ្វើសម្រាប់ខ្លួនគាត់ប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែសម្រាប់កូនៗរបស់គាត់ផងដែរ គឺបានថ្វាយតង្វាយដុត ហើយនោះជាអ្វីដែលព្រះបានទាមទារ។

"អូ" អ្នកអាចនិយាយថា "ខ្ញុំប្រាថ្នាចង់បានអ្វីដែលទ្រង់ត្រូវការនៅថ្ងៃនេះ។"

70 វាតិចជាងនោះ។ គ្រាន់តែជឿលើព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់! ហើយអ្នក ប្រសិនបើអ្នកធ្វើឱ្យព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ជាដាច់ខាត អ្នកអាចធ្វើបាន ការសន្យាដ៏ទេវភាពណាមួយនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ អ្នកអាចចងព្រលឹងរបស់អ្នកទៅនឹងវា។ មិនថារលកបោកបក់អ្នកនៅជុំវិញប៉ុណ្ណាទេ អ្នកនៅតែចងជាប់ ពេញលេញរបស់អ្នក។

71 ហើយគាត់បានបន្តវា។ ហើយនៅពេលដែលអ្នកល្បួងលោមរបស់គាត់បាននិយាយថា "អ្នកបានធ្វើបាប" គាត់ដឹងថាគាត់មិនបានធ្វើទេ។ គាត់គ្រាន់តែពីព្រោះគាត់បានចងភ្ជាប់ជាមួយព្រះយេហូវ៉ា។ ហើយនៅពេលដែលគាត់...

72 បុរសនោះចូលមកនិយាយថា "កូនរបស់អ្នកស្លាប់ហើយ។" ម្នាក់ទៀតចូលមកនិយាយថា "អូដ្ឋរបស់អ្នកឆេះអស់ហើយ។ ហើយមានភ្លើងចុះពីលើមេឃ។"

73 រកមើលអ្វីដែលជាគូជំលោះភាពមិនស្រួលរបស់គាត់មាន។ "អ្នកឃើញទេ? ភ្លើងបានមកពីស្ថានសួគ៌។ ឥឡូវនេះ យ៉ូប នោះបញ្ជាក់។" នោះមិនបញ្ជាក់អ្វីទាំងអស់។ "ឥឡូវនេះ ទ្រង់នឹងមិនវាយកូនរបស់អ្នកទេ យ៉ូប អ្នកគឺជាមនុស្សសុចរិត។"

74 "ប៉ុន្តែ" យ៉ូបបាននិយាយថា "ខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំបានធ្វើអ្វីដែលត្រឹមត្រូវ។" គាត់នៅតែប្រកាន់ខ្ជាប់។ គាត់មានអ្វីមួយដែលគាត់អាចបើកចុះបាន។ នោះហើយជាវា។ គាត់បានទទួលយកវា។ គាត់បានធ្វើអ្វីដែលព្រះបានប្រាប់គាត់ឱ្យធ្វើ ហើយគាត់ប្រាកដណាស់។ ត្រូវហើយ។

75 បន្ទាប់មកនៅពេលដែលគាត់មកដល់កន្លែងនោះ នៅពេលដែលវាជាប់ភាពពេញលេញ ទីបំផុតគាត់ចាប់ផ្ដើមមានអារម្មណ៍ថាភាពតានតឹងកាន់តែខ្លាំងឡើងដែលកំពុងរត់បាត់ លោតជុំវិញ ប៉ុន្តែវាចាប់ផ្ដើមរឹតបន្តឹង។ ហើយព្រះវិញ្ញាណយាងមកសណ្ឋិតលើគាត់។ ហើយគាត់បានក្រោកឈរឡើង ជាហោរា ហើយគាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំដឹងថាព្រះប្រោសលោះរបស់ខ្ញុំមានព្រះជន្មរស់។" អាម៉ែន។ ឃើញទេ? គាត់បានរឹតបន្តឹងរហូតដល់ភាពពេញលេញរបស់គាត់។ គាត់បានមកទាក់ទង។ គាត់ដឹងថាគាត់បានធ្វើអ្វីដែលត្រឹមត្រូវ ហើយថ្ងៃណាមួយគាត់ត្រូវតែទាញវា។ "ខ្ញុំដឹងថាព្រះប្រោសលោះរបស់ខ្ញុំមានព្រះជន្មរស់ ហើយនៅថ្ងៃចុងក្រោយ ទ្រង់ឈរនៅលើផែនដីនេះ។ ទោះបីដង្កូវស៊ីស្បែកបំផ្លាញរាងកាយនេះក៏ដោយ ខ្ញុំនឹងឃើញព្រះនៅក្នុងសាច់ឈាមរបស់ខ្ញុំ។" គាត់បានដឹងនៅពេលនោះ។ បន្ទាប់មកយុថ្កាពេញលេញរបស់គាត់។

76 អ័ប្រាហាំ ជាភាពពេញលេញ មកពីបាប៊ីឡូន ពីប៉ម ហើយចេញទៅស៊ីណារ ហើយនៅទីនោះជាកន្លែងដែលគាត់ស្នាក់នៅជាមួយឪពុករបស់គាត់ ហើយប្រហែលជាគាត់ជាកសិករ។ ប៉ុន្តែថ្ងៃមួយ ត្រលប់ទៅក្នុងព្រៃនៅកន្លែងណាមួយប្រហែលជារើសផ្លែប៊ឺរី ឬ—ឬនឹងសម្លាប់សត្វសម្រាប់យកសាច់របស់វា ហើយនៅកន្លែងណាមួយនៅទីនោះ ព្រះមានបន្ទូលទៅកាន់គាត់ ពេលគាត់មានអាយុចិតសិបប្រាំឆ្នាំ។ ហើយគាត់គឺជា...គាត់និងប្រពន្ធរបស់គាត់ឈ្មោះសារ៉ាដែលនាងមានអាយុហុកសិបប្រាំឆ្នាំ គឺគ្មានកូន—គ្មានកូន។ ពួកគេមិនមានកូនទេ។ បន្ទាប់មកព្រះបានប្រាប់គាត់ថា "អ្នកនឹងមានកូនដោយសារ៉ា។ ប៉ុន្តែដើម្បីធ្វើដូច្នេះ អ្នកត្រូវញែកខ្លួនអ្នកចេញ។"

77 ការសន្យារបស់ព្រះតែងតែស្ថិតក្នុងលក្ខខណ្ឌ។ អ្នកត្រូវតែ ពិតជា...មិនថាអ្នកមានមូលដ្ឋានគ្រឹះប៉ុណ្ណាជាមួយនឹងការសន្យា វាស្ថិតនៅក្រោមលក្ខខណ្ឌជានិច្ច។ របៀបដែលយើងអាចឈប់នៅទីនេះ ហើយគ្រវីតាមបទគម្ពីរនោះទៅវិញទៅមក អស់រយៈពេលជាច្រើនម៉ោង ឃើញទេ ថាលក្ខខណ្ឌគឺជាអ្វីដែលមានន័យថាអ្វីមួយ។ អ្នកអាចជាមូលដ្ឋានដូចដែលអ្នកចង់បាន ប៉ុន្តែវាស្ថិតនៅក្រោមលក្ខខណ្ឌដោយការសន្យា ការតំរូវទុកជាមុន ជាដើម។ ចំណាំ។

78 ឥឡូវនេះ "អ័ប្រាហាំ គាត់បានជឿព្រះ ហើយវាត្រូវបានរាប់ជាសុចរិតដល់គាត់។" ឥឡូវនេះ អ្វីដែលជា—រឿងដ៏អាក្រក់វានឹងជាការជួប—ពិភពស៊ីវិល័យបុរសម្នាក់អាយុចិតសិបប្រាំឆ្នាំ ជាមួយស្ត្រីម្នាក់អាយុហុកសិបប្រាំ ហើយបានរស់នៅជាមួយគ្នាតាំងពីពួកគេនៅក្មេង ព្រោះនាងជាប្អូនស្រីបង្កើតរបស់គាត់ ហើយឥឡូវនេះនឹងមានកូនដោយនាង។ ប៉ុន្តែគាត់មានភាពពេញលេញ។ គ្មានអ្វីនឹងផ្លាស់ប្តូគាត់ទេ។

79 ហើយនៅពេលដែលខែដំបូង វាមិនបានកើតឡើងទេ ការឃុំខ្លួនទាំងស្រុងរបស់គាត់ ពីព្រោះគាត់ដឹងថាគាត់បាននិយាយជាមួយព្រះ។ ខែទីពីរ ឆ្នាំទីពីរ ដប់ឆ្នាំ ហើយនៅម្ភៃប្រាំឆ្នាំក្រោយមក នៅពេលដែលគាត់មានអាយុមួយរយហើយសារ៉ាមានអាយុកៅសិបឆ្នាំ ភាពពេញលេញរបស់គាត់នៅតែរក្សា។

80 ហើយព្រះគម្ពីរបានចែងថា នៅពេលដែលមរណភាពរបស់គាត់ត្រូវបានសរសេរ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "អ័ប្រាហាំមិនបានរង្គោះរង្គើចំពោះការសន្យារបស់ព្រះទេ តាមរយៈការមិនជឿ ប៉ុន្តែមានកម្លាំង សរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់។"

81 ហេតុអ្វី? តើអ្នកធ្លាប់គិតថាហេតុអ្វីទេ? គាត់គឺមានភាពពេញលេញ វិជ្ជមាន។ ហើយរឿងតែមួយគត់ដែលគាត់ត្រូវធ្វើគឺញែកខ្លួនគាត់ចេញពីប្រជាជនរបស់គាត់។ ហើយព្រះមិនដែលប្រទានពរដល់គាត់រហូតដល់គាត់ធ្វើវា។ គាត់បានយកឪពុករបស់គាត់។ ឪពុករបស់គាត់បានស្លាប់។ គាត់បានយកឡុត។ ហើយនៅពេលដែលបន្ទាប់ពីឡុតបានញែកចេញពីអ័ប្រាហាំ នោះព្រះបានយាងមកឯគាត់ "ឥឡូវនេះដើរកាត់ទឹកដី។" ឃើញទេ?

82 ការគោរពប្រតិបត្តិ ការសន្យា នៅក្រោមលក្ខខណ្ឌ តែងតែទៅជាមួយព្រះនិងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ឥឡូវនេះមើល...

83 ចូរយកលោកម៉ូសេ។ ម៉ូសេ ជា—ហោរាអ្នកបម្រើដែលរត់គេចខ្លួន ដែលព្រះបានលើកគាត់ឡើង ហើយអប់រំគាត់នៅក្នុងវាំងរបស់ផារ៉ោន។ ហើយ—ហើយម៉ូសេបានចេញទៅក្រៅជាមួយនឹងការបណ្តុះបណ្តាលខាងទ្រឹស្តីរបស់គាត់ ហើយជា...បុរសដំបូងដែលគាត់បានសម្លាប់។ បន្ទាប់មក ពិការភាពតូចដំបូងបានមក បន្ទាប់មកម៉ូសេភ័យខ្លាចស្ទើស្លាប់។

84 ហេតុអ្វី? គាត់គ្មានសិទ្ធិពេញលេញទេ។ គាត់មាន—ទីបន្ទាល់ពីម្តាយរបស់គាត់អំពីកំណើតរបស់គាត់។ គាត់ជាក្មេងចម្លែក។ គាត់មានពាក្យរបស់ម្តាយគាត់អំពីវា។ គាត់មានក្រាំងដែលព្រះប្រហែលជាដាក់នៅក្នុងក្រដាសនៅកន្លែងណាមួយ ពួកគេបានសរសេរ រុំជាមួយពួកវា ថាព្រះនឹងទៅសួរសុខទុក្ខកូនចៅរបស់ទ្រង់។ គាត់ដឹងថានោះជាពេលវេលា។

ដូចយើងធ្វើឥឡូវនេះ យើងដឹងថាមានអ្វីមួយកំពុងរៀបនឹងកើតឡើង។

85 ឥឡូវនេះ ម៉ូសេបានដឹងថានោះជាពេលវេលា ហើយគាត់ដឹងថាគាត់ត្រូវបានជ្រើសរើសសម្រាប់វា ប៉ុន្តែគាត់មិនមានភាពពេញលេញ។ ឃើញទេ?

86 ហើយថ្ងៃមួយ នៅខាងក្រោយវាលខ្សាច់ នៅពេលដែលគាត់បានបាត់បង់ការនិមិត្ត ព្រះជាម្ចាស់បានលេចមកគាត់ នៅក្នុងគុម្ពោតដែលកំពុងឆេះ។ ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា "ម៉ូសេ ខ្ញុំបានឃើញទុក្ខវេទនារបស់ប្រជាជនរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំបានឮការថ្ងូរនិងការយំរបស់ពួកគេ ពីចៅហ្វាយនាយទាំងនោះដាក់ទណ្ឌកម្មពួកគេ។ ហើយខ្ញុំបានចងចាំការសន្យារបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំបានចុះមកដើម្បីបញ្ជូនពួកគេ។ ឥឡូវចុះទៅអេហ្ស៊ីប។" អូ ខ្ញុំអើយ!

87 លោកម៉ូសេបាននិយាយទាំងត្អូញត្អែរថា "ខ្ញុំនិយាយមិនសូវល្អទេ។ ខ្ញុំ—ការរំដោះរបស់ខ្ញុំគឺមិនល្អទេ។ ពួកគេនឹងមិនជឿខ្ញុំទេ។"

ទ្រង់មានបន្ទូលថា "តើមានអ្វីនៅក្នុងដៃរបស់អ្នក?"

គាត់បាននិយាយថា "ដំបងមួយ។"

88 គាត់បាននិយាយថា "បោះវាចុះ។" វាបានប្រែទៅជាសត្វពស់។ បាននិយាយថា "រើសវាត្រង់កន្ទុយ។" វាបានប្រែទៅជាដំបងម្តងទៀត។ ទ្រង់កំពុងផ្តល់ឱ្យគាត់នូវការធានា ការបញ្ជាក់។

89 នៅពេលដែលព្រះជាម្ចាស់ប្រទានការពេញលេញ ទ្រង់ផ្តល់ការបញ្ជាក់ដល់ភាពពេញលេញនោះ ជានិច្ច។

90 បន្ទាប់មក លោកម៉ូសេ ពេលគាត់ចុះនៅទីនោះ ហើយគាត់បានបោះដំបងរបស់គាត់ចុះនៅចំពោះមុខគ្រូធ្មប់និងផារ៉ោន ហើយពួកវេទមន្តក៏មកបោះដំបងរបស់ពួកគេផងដែរ ម៉ូសេមិនដែលរត់ហើយនិយាយថា "អូ ខ្ញុំខុសហើយ។ អា វាគ្រាន់តែជាល្បិចវេទមន្តថោក ហើយប្រហែលជាខ្ញុំខុស។"

91 ប៉ុន្តែគាត់បានដឹង។ គាត់មានភាពរិជ្ជមានដែលគាត់បានជួបព្រះ ហើយគាត់ឈរនៅស្ងៀម។ អាចនិយាបានថាគាត់បានធ្វើអ្វីដែលព្រះបានប្រាប់គាត់ឱ្យធ្វើ។ ដូច្នេះតើយ៉ូបបានធ្វើអ្វីដែលព្រះបានប្រាប់គាត់ឱ្យធ្វើ។ ម៉ូសេបានធ្វើតាមបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់។ បន្ទាប់មក ចូរឈរនៅស្ងៀម ហើយមើលសិរីរុងរឿងរបស់ព្រះ។ ម៉ូសេត្រូវបានចងភ្ជាប់ទៅនឹងបេសកកម្មរបស់គាត់ទាំងស្រុង ហើយគាត់ឈរនៅស្ងៀម។ ហើយនៅពេលដែលគាត់បានធ្វើ សត្វពស់របស់គាត់បានលេបសត្វពស់ដែលនៅសល់។ ឃើញទេ? គាត់ត្រូវបានចងភ្ជាប់ទៅនឹងភាពពេញលេញនោះ។

92 ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា "នៅពេលដែលអ្នកប្រគល់កូនឱ្យពួកគេ អ្នកនឹងថ្វាយបង្គំខ្ញុំម្តងទៀតនៅលើភ្នំនេះ។"

93 ឥឡូវនេះ សត្រូវ តាមគ្រប់មធ្យោបាយដែលគាត់អាចធ្វើបាន នឹងព្យាយាមនាំអ្នកចេញពីភាពពេញលេញ។

94 នៅពេលពួកគេចាប់ផ្តើមចេញពីអេហ្ស៊ីប ពួកគេបានកាច់ជ្រុងនៅក—នៃសមុទ្រក្រហម ភ្នំនៅសងខាង។ ឡើងមកតាមជ្រលងភ្នំ ហើយមានសមុទ្រ

ក្រហម។ គ្មានផ្លូវដើម្បីគេចផុតពីលើភ្នំទេ គ្មានផ្លូវគេចតាមផ្លូវ*នេះ*ទេ ហើយកងទ័ពរបស់ផារ៉ោនមកតាមផ្លូវ*នេះ*។ តើកន្លែងណាដែលត្រូវឈរ!

95 សូមមើលពីរបៀបដែលអារក្សនាំអ្នកទៅកន្លែងដែលអ្នកមិនដឹងថាត្រូវធ្វើអ្វី? ប៉ុន្តែសូមចាំថា ប្រសិនបើអ្នកត្រូវបានចងភ្ជាប់ជាមួយភាពពេញលេញនោះ នោះហើយជាវា។

96 ម៉ូសេបានដឹងថាព្រះបានសន្យាជាមួយគាត់ថា "អ្នកនឹងថ្វាយបង្គំនៅលើភ្នំនេះនៅពេលអ្នកនាំពួកគេចេញ។ ហើយខ្ញុំបានចុះមក ដោយដៃរបស់អ្នក ដើម្បីប្រគល់ពួកគេ ហើយដាក់វានៅលើទឹកដីផ្សេងទៀត។" គាត់បាននៅជាប់នឹងវា។ នោះព្រះបានចាត់ខ្យល់ពីទិសខាងកើត ហើយបក់ទឹកចេញពីបាតសមុទ្រ ហើយពួកគេបានដើរឆ្លងកាត់លើដីស្ងួត។ ភាពពេញលេញ!

97 របៀបដែលយើងអាចឆ្លងកាត់បទគម្ពីរៈ ដានីយ៉ែល ពេញលេញរបស់គាត់ សាដ្រាក់ មេសេក និងអ័បេឌនេកោ ជាដាច់ខាត ដាវីឌ ពេញលេញរបស់គាត់ ទាំងអស់គឺភាពពេញលេញ។

98 ប៉ុលក៏មានមួយដែរ ដែលយើងកំពុងអាន។ គាត់មានការហៅដែលផ្តោតលើព្រះគ្រីស្ទ ហើយនោះគឺជាភាពពេញលេញរបស់គាត់។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលគាត់មិនខ្លាចអ្វីដែលអ័គ្រីប៉ានឹងនិយាយ។ ឈរនៅទីនោះ ហើយអ័គ្រីប៉ាជាជនជាតិយូដា ដូចដែលយើងដឹង។ ដូច្នេះនៅពេលដែលគាត់កំពុងឈរនៅចំពោះមុខស្តេចនិងរបស់ទាំងនេះ ព្រះបានប្រាប់គាត់រួចហើយថាគាត់នឹងឈរនៅទីនោះ។ ដូច្នេះ គាត់មានភាពពេញលេញ ដូច្នេះគាត់បានប្រាប់យ៉ាងច្បាស់ពីនិមិត្តនៃស្ថានសួគ៌។ បាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនមែនជា...ខ្ញុំមិនមានកិត្តិយសចំពោះវាទេ។ ខ្ញុំ...មិនបានយល់ច្រឡំទេ។ ខ្ញុំមិនបានធ្វើខ្លួនខុសទេ។" ប៉ុន្តែគាត់បានប្រកាន់ខ្ជាប់ ហើយមិនស្តាប់បង្គាប់ទេ។ គាត់បានអនុវត្តវារហូតដល់នាទី ត្បិតវាជាភាពពេញលេញ។

ហើយជីវិតដែលផ្តោតលើព្រះគ្រីស្ទ នោះជាភាពពេញលេញរបស់អ្នក។

99 ឥឡូវនេះ ចាប់តាំងពីជួបទ្រង់ទល់មុខគ្នា នៅតាមផ្លូវទៅក្រុងដាម៉ាស នោះមានន័យខ្លាំងណាស់សម្រាប់ប៉ុល។

100 ឥឡូវនេះ សូមចាំថា គាត់គឺជាអ្នកប្រាជ្ញ ពីមុន។ គាត់គឺជាបុរសខ្លាំងម្នាក់

នៅក្នុងបទគម្ពីរ។ ប៉ុន្តែគាត់មិនមានឋានៈស្មើទេ ប៉ុន្តែក្រុមប្រឹក្សាសន្តិសុខដែលនឹងគាំទ្រគាត់ និង—និងសញ្ញាប័ត្រជា—ជា—គ្រូបង្រៀនដ៏អស្ចារ្យ។ គាត់គឺជាបុរសដ៏អស្ចារ្យម្នាក់នៅក្នុងវិស័យរបស់គាត់។ ប៉ុន្តែគាត់កំពុងគ្រវី អ្វីដែលគាត់មាន ភាពពេញលេញរបស់គាត់នឹងរឹងមាំដូចអង្គការរបស់គាត់ដែរ។ នោះហើយជាអ្វីដែលគាត់ខ្លាំងជាង។ ហើយគាត់បានធ្វើការដោយស្មោះត្រង់ចំពោះរឿងនោះ ហើយបានយកពួកគ្រីស្ទាន ហើយចងពួកគេ ហើយធ្វើឱ្យពួកគេវង្វេង ហើយថែមទាំងយកដុំថ្មគប់ស្ទេផាន។

101 ខ្ញុំគិតថា ក្រោយមកក្នុងជីវិតរបស់គាត់ ហេតុផលដែលគាត់បានទៅក្រុងយេរូសាឡិម នៅពេលដែលហោរាបានប្រាប់គាត់ថា "កុំឡើងទៅទីនោះ ប៉ុល ព្រោះច្រវាក់និងគុករង់ចាំអ្នក។"

102 ហើយប៉ុលបាននិយាយថា "ខ្ញុំដឹងហើយ! ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនត្រឹមតែទៅក្រុងយេរូសាឡិមធ្វើជាសាក្សីប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំនឹងទៅទីនោះ ខ្ញុំត្រៀមខ្លួនជាស្រេចដើម្បីស្លាប់សម្រាប់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។" ដ្បិតគាត់បានដឹងពីអ្វីដែលគាត់បានធ្វើ ហើយមហិច្ឆតារបស់គាត់គឺបិទទីបន្ទាល់របស់គាត់ដោយឈាមរបស់គាត់ ស្លាប់ជាទុក្ករបុគ្គល ដោយសារតែគាត់បានសម្លាប់ទុក្ករបុគ្គលម្នាក់របស់ព្រះ។

103 ហើយឥឡូវនេះគាត់នៅលើផ្លូវរបស់គាត់ចុះទៅក្រុងដាម៉ាស ជាមួយនឹងការអប់រំទាំងអស់។ ស្ថិតនៅក្រោមគ្រូដ៏អស្ចារ្យនោះ គឺកាម៉ាលាល និងរបៀបដែលគាត់ត្រូវបានបង្រៀននៅក្នុងសាសនាយូដាទាំងអស់។ ហើយជាមួយនឹងអ្វីទាំងអស់នោះ គាត់មានភាពទន់ខ្សោយ ហើយគាត់មិនមានសមត្ថភាពក្នុងការធ្វើរឿងខ្លះទេ។ ហើយភ្លាមៗនោះ មានពន្លឺមួយ ហើយគ្រហឹម ប្រហែលជា និងផ្គរលាន់។ ហើយគាត់ត្រូវបានគេវាយ ហើយដួលទៅលើដី។

104 ហើយគាត់បានមើលទៅ។ មានពន្លឺមួយចាំង ដែលធ្វើឲ្យភ្នែកគាត់ខ្វាក់។ ហើយអ្វីដែលចម្លែកនោះ។ គ្មាននរណាម្នាក់បានឃើញពន្លឺទេ មានតែសុលប៉ុណ្ណោះ។ វាត្រូវបានសន្យាយ៉ាងពិតប្រាកដចំពោះគាត់ រហូតដល់វាធ្វើឱ្យភ្នែកគាត់ខ្វាក់។ គាត់មិនអាចមើលឃើញទេ។ ខ្វាក់ភ្នែកទាំងស្រុង ជាមួយនឹងបង្គោលភ្លើងនោះបានចាំងជះលើគាត់នៅចំពោះមុខ។ ហើយគាត់បានឮសំឡេងមួយនិយាយថា "សុល សុល ហេតុអ្វីបានជាអ្នកបៀតបៀនខ្ញុំ?"

គាត់បាននិយាយថា "ព្រះអម្ចាស់អើយ តើទ្រង់ជានរណា?"

105 ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា “ខ្ញុំជាព្រះយេស៊ូវ។ ហើយវាពិបាកសម្រាប់អ្នកក្នុងការទាត់នឹងជន្លួញទាំងនេះ។ ចូរក្រោកឡើង ហើយចូលទៅក្នុងក្រុងដាម៉ាស នោះនឹងបញ្ជូនម្នាក់មកឯអ្នក។” បន្ទាប់មកនៅពេលដែលគាត់បានងើបឡើងពីទីនោះ...

106 ហើយមានហោរាម្នាក់នៅក្នុងទីក្រុង ដែលបានឃើញនិមិត្តមួយ ពេលគាត់កំពុងអធិស្ឋាន ហើយគាត់បានមក។ អាណានាសបានមកឯសុល។ ដាក់ដៃលើគាត់ ហើយគាត់បានជាសះស្បើយដោយការព្យាបាលដ៏ទេវភាព។ បន្ទាប់មកគាត់បានរស់ឡើងវិញ បានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹក លាងសំអាតអំពើបាបរបស់គាត់ ដោយអំពាវនាវដល់ព្រះនាមព្រះអម្ចាស់។ ហើយបន្ទាប់មកគាត់មានភាពពេញលេញ។ បន្ទាប់ពីនោះគាត់មិនដូចពីមុនទេ។ គាត់បានទៅត្រង់ពីព្រះវិហារមួយទៅព្រះវិហារមួយ ពីកន្លែងមួយទៅកន្លែងមួយ ដោយព្យាយាមបង្កើតអ្វីដែលគាត់បានព្យាយាមបំបែក។

107 របៀបដែលប្រជាជាតិ របៀបដែលពិភពគ្រីស្ទាន នៅព្រឹកនេះ ត្រូវការប្រភេទភាពពេញលេញនោះ។ អស់អ្នកដែល...?...គោលលទ្ធិនិងប្រពៃណី បានព្យាយាមជាមួយនឹងគោលលទ្ធិរបស់មនុស្ស ដើម្បីដកព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះឱ្យនៅដដែលកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។ ពួកគេត្រូវការជាដាច់ខាតបទពិសោធន៍នៃការប្រជុំ នៅលើផ្លូវក្រុងដាម៉ាស ព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ ដែលអាចប្រោសអ្នកជំងឺឲ្យជា ហើយប្រោសមនុស្សស្លាប់ឲ្យរស់ឡើងវិញ ហើយដេញអារក្សចេញ។ ភាពពេញលេញ!

108 ប៉ុលបានដឹងថាមានអ្វីមួយកើតឡើង។ គ្មាននរណាម្នាក់អាចយកវាចេញពីគាត់បានទេ។ គ្មានអ្វីសំខាន់ទៀតទេ។ គាត់ត្រូវបានចង ហើយនោះជាវា។ មិនថាមានរឿងអ្វីមក គាត់ដឹងថាគាត់ត្រូវបានចង ជីវិតផ្តោតលើព្រះគ្រីស្ទ។ អូ!

109 ជីវិតដែលគាត់បានរស់នៅគឺជាជីវិតខុសគ្នា។ ឥឡូវនេះ សូមចាំថា គាត់ធ្លាប់ជាអ្នកកាន់សាសនា។

110 ហើយចំពោះអ្នកខ្លះនៅព្រឹកនេះ (ហើយខ្ញុំដឹងថាអ្នកដឹងថាខ្សែអាត់នេះកំពុងត្រូវបានផលិត នឹងលេងនៅគ្រប់ជាតិសាសន៍នៅក្រោមមេឃ ជុំវិញ ជុំវិញពិភពលោក) និងប្រជាជនមួយចំនួនដែលនៅទីនេះ មានវត្តមាន ហើយអ្នកខ្លះនៅកន្លែងដែលខ្សែអាត់នឹងត្រូវបានចាក់នៅក្នុងប្រជាជាតិផ្សេងទៀត (ដោយ

អ្នកបកប្រែ ផ្តល់ឱ្យវាទៅកុលសម្ព័ន្ធនៃទ្វីបអាហ្រ្វិក ត្រឡប់មកវិញនៅក្នុងហតថេនតូតនិង—និងនៅជុំវិញ) ហើយចំពោះអ្នកដឹកនាំសាសនាដែលទើបតែទទួលបានការអប់រំពីព្រះគម្ពីរ:

111 អ្នកបានទទួលវាពីទស្សនៈប្រវត្តិសាស្រ្ត ហើយប្រហែលជាអាចពន្យល់រឿងទាំងអស់នេះ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកមិនបានទទួលភាពពេញលេញ មិនទទួលបាន—បទពិសោធន៍ ហើយប្រសិនបើបទពិសោធន៍នោះ—ដែលអ្នកអះអាងថាអ្នកមានធ្វើឱ្យអ្នកបដិសេធរាល់ព្រះបន្ទូល*នេះ*មិនគ្រាន់តែជាការពិតចំពោះក្រុមជំនុំសព្វថ្ងៃនេះដូចដែលវាធ្លាប់មានទេ ហើយអ្នកជឿជាក់លើបរិញ្ញាបត្រសិល្បៈរបស់អ្នកឬអ្វីក៏ដោយដែលអ្នកអាចមាន ប្រសិនបើអ្នកជឿជាក់លើគំនិតនៃអង្គការរបស់អ្នកដែលនឹងនិយាយថា "ថ្ងៃនៃការអស្ចារ្យបានកន្លងផុតទៅហើយ ហើយយើងមិនមានការព្យាបាលដ៏ទេវភាពទេ ហើយពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដូចជាពួកគេបានទទួលនៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០ មិនមែនសម្រាប់មនុស្សសព្វថ្ងៃនេះទេ" ប្រសិនបើនោះជាអ្វីដែលអ្នកមាន បងប្រុស បងស្រី ដ៏មានតម្លៃរបស់ខ្ញុំ អ្នកត្រូវការបទពិសោធន៍ផ្លូវដាម៉ាស!

112 អ្នកត្រូវជួបព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់នេះ ជាកន្លែងដែលអ្នកមិនត្រឹមតែជាគំនិតទេវកថានៅក្នុងគំនិតរបស់អ្នកទេ មិនមែនញាប់ញ័រ ឬអារម្មណ៍ខ្លះទេ ប៉ុន្តែជាការបង្រៀននិងបទពិសោធន៍នៃការពិត ពិតប្រាកដ។ ព្រះយេស៊ូវដដែលដែលបានយាងនៅស្រុកកាលីឡេគឺរស់នៅសព្វថ្ងៃនេះ ហើយមានព្រះជន្មរស់ជារៀងរហូត។ ហើយទ្រង់គឺដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។ ភាពពេញលេញថាអ្នកមិនចាំបាច់យកអ្វីដែលនរណាម្នាក់បាននិយាយទេ។ អ្នកដឹងដោយខ្លួនឯងមិនមែនជាអារម្មណ៍ខ្លះទេ។

113 ហើយប្រសិនបើអារម្មណ៍ដែលអ្នកមាន និងនរណាម្នាក់ វាប្រហែលជាអារម្មណ៍ព្រះគម្ពីរពិតប្រាកដ ហើយមាននរណាម្នាក់ព្យាយាមពន្យល់វាឱ្យឆ្ងាយពីអ្នក ដោយនិយាយថារឿងទាំងនោះគឺនៅថ្ងៃណាមួយនោះ។ សូមប្រយ័ត្ន។ វាជាការពិត។ សូមប្រយ័ត្ន។ ប៉ុន្តែមានវិធីដើម្បីដឹង។ សាកល្បងវាជាមួយព្រះបន្ទូល។ នោះជាប្លង់មេ។

114 ប្រសិនបើផ្ទះផ្ទុយពីប្លង់មេ អ្នកម៉ៅការនឹងរុះរើវាហើយសាងសង់វាឡើងវិញ។ ប៉ុន្តែវាត្រូវតែទៅរកប្លង់មេ។

115 មិនថាបទពិសោធន៍របស់អ្នកជាអ្វីទេ បើអ្វីមួយនៅក្នុងអ្នកប្រាប់អ្នកថាព្រះគម្ពីរមិនពិត អំណាចនៃព្រះ ពួកសាវ័ក ហោរា និងគ្រូ និងគ្រូគង្វាល ហើយអំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណមិនដូចពេលដែលវាហូរកាត់ពួកសាវ័កនៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០ទេ មានអ្វីខុសជាមួយភាពពេញលេញរបស់អ្នក វាត្រូវតែភ្ជាប់ទៅនឹងគោលលទ្ធិនិកាយជំនួសឱ្យព្រះគម្ពីររបស់ព្រះ នៅពេលដែលទ្រង់មានបន្ទូលថា "ទាំងផ្ទៃមេឃនិងផែនដីនឹងរលាយបាត់ទៅ ប៉ុន្តែព្រះបន្ទូលរបស់ខ្ញុំនឹងមិនរលាយបាត់ឡើយ។" មើលអ្វីដែលជាភាពពេញលេញ របស់អ្នក។

116 អ្នកប្រហែលជាប្រាកដថាអ្នកមានការប្រកបដ៏ល្អជាមួយគ្រូគង្វាល។ ហើយប្រហែលជាប្រាកដថាអ្នកកំពុងប្រកបជាមួយប្រេសប៊ីធើស្រុក។ ហើយប្រហែលជាប្រាកដថាអ្នកកំពុងប្រកបជាមួយប៊ីស្សពឬបុរសដ៏អស្ចារ្យផ្សេងទៀតនៅក្នុងព្រះវិហាររបស់អ្នក។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកមិនមែន...ភាពពេញលេញរបស់អ្នកមិនមែនជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទទេ។

117 "ដ្បិតនៅលើថ្មដានេះ ខ្ញុំនឹងដាក់ភាពពេញលេញរបស់ខ្ញុំ ហើយទ្វារនរកនឹងមិនអាចយកឈ្នះវាបានទេ។" ការបើកសម្តែងខាងវិញ្ញាណនៃទ្រង់ជានរណាហើយដឹង! ត្រូវហើយ។ អូ!

118 ឥឡូវនេះ នៅពេលដែលអ្នកក្លាយជាដូចប៉ុល មានភាពពេញលេញដូចគ្នាដែលគាត់មាន ជីវិតដែលផ្តោតលើព្រះគ្រីស្ទគឺជាជីវិតខុសពីអ្វីដែលអ្នកធ្លាប់មាន។ ហើយវាប្រហែលជាជីវិតបែបសាសនាដែលអ្នកធ្លាប់រស់នៅ។

119 អូ ខ្ញុំបានឮមនុស្សនិយាយថា "ឥឡូវនេះ ពួកគេមានជំនឿណាស់។" នោះមិនមានរឿងមួយដែលត្រូវធ្វើជាមួយវាទេ។

120 ខ្ញុំទើបតែបានឃើញជំនឿជាច្រើន គោរពបូជា ស្មោះត្រង់ជាងមនុស្សគ្រីស្ទានសព្វថ្ងៃនេះច្រើនដង។ នៅពេល ម្តាយអាចយកកូនតូច ធាត់ ស្បែកខ្មៅរបស់នាង ប្រហែលប្រវែង*ណេះ* ហើយបោះវាទៅក្នុងមាត់ក្រពើ ព្រោះសេចក្តីស្រឡាញ់ដល់ព្រះរបស់នាង។ ខ្ញុំឆ្ងល់ថាតើគ្រីស្ទានស្មោះត្រង់យ៉ាងណា។ នៅពេលដែលបុរសម្នាក់អាចធ្វើទុក្ខខ្លួនឯងតាមរបៀបបែបនេះ នឹងដាក់ទំពក់មួយពាន់តាមរយៈសាច់ឈាមរបស់គាត់ *ដូចនោះ* ព្យួរដោយបាល់ទឹក សង្កត់គាត់*ដូចនេះ* ហើយដើរកាត់ភ្លើង ពីទីនេះរហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃរោងឧបោសថនោះ ត្រលប់មកវិញហើយវាក្រហមឆ្អៅ បញ្ចេញ*ដូចនោះ* សម្រាប់យញ្ញបូជានៃព្រះរបស់គាត់ រូប

ព្រះនៅទីនោះដែលមានភ្នែកត្បូងទទឹមនៅក្នុងនោះ ជាដើម។ ខ្ញុំឆ្ងល់ថាគ្រីស្ទាននៅឯណា។ អូ-ហូ។ អូ-ហូ។ ដូច្នេះកុំគិតថា "ភាពស្មោះត្រង់។" ភាពស្មោះត្រង់មិនមែនទេ។ ភាពស្មោះត្រង់គឺមិនអីទេប្រសិនបើវាត្រូវបានដាក់នៅលើអ្វីដែលត្រឹមត្រូវ។

121 ដូចជាគ្រូពេទ្យឲ្យថ្នាំ។ គាត់អាចផ្ដល់ឱ្យអ្នកនូវអាសេនិច ដោយស្មោះ ហើយគាត់អាចផ្ដល់ឱ្យអ្នកនូវអាស៊ីតស៊ុលហ្វួរិក ដោយស្មោះ។ អ្នកប្រហែលជាបានបំពេញវេជ្ជបញ្ជារបស់អ្នកខុស ហើយអ្នកអាចនឹងទទួលយកវាដោយស្មោះត្រង់ ប៉ុន្តែវាមិនបានសង្គ្រោះជីវិតអ្នកទេ។ ឃើញទេ? អត់ទេ បាទ។ អ្នកត្រូវតែដឹងថាអ្នកកំពុងធ្វើអ្វី។ ហើយអ្វីដែលផ្ទុយនឹងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាវាជាអ្វីទេ ហើយតើវាមានរយៈពេលយូរប៉ុណ្ណា វានៅតែខុស។

122 ពេត្រុសផ្ដល់ឱ្យពួកគេនូវវេជ្ជបញ្ជាដ៏អស់កល្បនៅថ្ងៃបុណ្យទី៥០។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ចូរប្រែចិត្តទាំងអស់គ្នា ហើយទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ សម្រាប់ការផ្ដាច់បាបរបស់អ្នក ហើយអ្នកនឹងទទួលបានអំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ដ្បិតវេជ្ជបញ្ជានេះគឺសម្រាប់អ្នក និងកូនៗរបស់អ្នក ហើយចំពោះអ្នកដែលនៅឆ្ងាយ សូម្បីតែជាច្រើនតាមដែលព្រះអម្ចាស់ជាព្រះនៃយើងទ្រង់នឹងហៅ។" នោះជាការត្រឹមត្រូវ។ វាជាវេជ្ជបញ្ជាដ៏អស់កល្ប។

123 ឥឡូវនេះ អ្នកញៀនថ្នាំក្លែងបន្លំខ្លះអាចចាប់វាហើយសម្លាប់អ្នក។ បាទ។ ប្រាកដណាស់។ អ្នកដឹងទេ មានថ្នាំពុលច្រើនណាស់នៅក្នុងវេជ្ជបញ្ជា ដើម្បីបំពុលមេរោគ ហើយ—គ្រូពេទ្យដឹងថារាងកាយរបស់អ្នកអាចឈរបានប៉ុន្មាន។ ប្រសិនបើគាត់ពុល វានឹងសម្លាប់អ្នក។ បើអ្នកមិនមានវាគ្រប់គ្រាន់ទេ តើវានឹងធ្វើអ្វី? វាមិនល្អទេក្នុងការលេបថ្នាំ។ ទ្រង់ដឹងពីអ្វីដែលរាងកាយរបស់អ្នកអាចឈរបាន។

124 ឥឡូវនេះ នោះជាវិធីវេជ្ជបញ្ជារបស់ព្រះ។ មិនថាអ្នកផ្សេងទៀតនិយាយថាវាត្រូវតែធ្វើតាមរបៀប*នេះ* ឬវិធី*នោះ* អ្នកកុំជឿឱ្យសោះ។ នៅពេលដែលអ្នកធ្វើតាមព្រះបន្ទូលយ៉ាងពិតប្រាកដទៅនឹងសំបុត្រ នោះហើយជាវា។ សង្កត់លើវា។ ឥឡូវនេះ យើងមាន...អ្នកដែលនិយាយថា "អ្នកត្រូវតែប្រោះ។" ពួកគេបានទទួលវា។ ដូច្នេះ "អ្នកត្រូវតែប្រើងាររបស់ព្រះវរបិតា ព្រះរាជបុត្រា និងព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។" មិនមានរឿងបែបនេះនៅក្នុងព្រះគម្ពីរទេ។ គ្មានកន្លែងបែបនេះនរណាម្នាក់បានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកឡើយ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ វិធីផ្សេងទៀតក្រៅពី

ព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ នោះជាគោលលទ្ធិដែលត្រូវបានបន្ថែមនៅក្នុងព្រះវិហាររ៉ូម៉ាំងកាតូលិក ដែលត្រូវបានអនុវត្តតាមប្រពៃណី។ យើងនឹងវាយវានៅយប់នេះ។

125 ប៉ុន្តែសូមកត់សម្គាល់ នៅកណ្តាលនៃការទាំងអស់នោះ វេជ្ជបញ្ជានៅតែមាន។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលយើងមានកូនឈើច្រើនណាស់ ព្រោះពួកគេមិនស្តាប់អ្វីដែលគ្រូពេទ្យនិយាយ។ ភាពពេញលេញ នៅពេលដែលអ្នកបានចងភ្ជាប់ជាមួយវា នោះហើយជាវា។ នោះជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ វាមិនអាចបរាជ័យបានទេ។

126 ជីវិតផ្តោតលើព្រះគ្រីស្ទ! មានជំនឿខ្លាំងណាស់ ប៉ុន្តែវាមិនមែនផ្តោតលើព្រះគ្រីស្ទទេ។ ដូច្នេះយើងជាច្រើនមានវានៅថ្ងៃនេះ។

127 ហើយនៅពេលដែលអ្នកទទួលបានជីវិតដែលផ្តោតលើព្រះគ្រីស្ទនេះ វាធ្វើឱ្យអ្នកធ្វើអ្វីដែលអ្នកជាធម្មតាមិនធ្វើ។ វាធ្វើឱ្យអ្នកធ្វើសកម្មភាពខុសពីធម្មតាដែលអ្នកធ្វើ។ ខ្ញុំមិនមានន័យថាធ្វើឆ្កួតទេ។ ខ្ញុំមានន័យថាធ្វើសកម្មភាពនៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណ អ្វីមួយដែលពិត អ្វីមួយដែលពិតប្រាកដ។ ហើយនៅពេលដែលអ្នកឃើញនរណាម្នាក់ធ្វើជាមនុស្សឆ្កួត អ្នកដឹងថាពួកគេគ្រាន់តែដាក់អ្វីមួយប៉ុណ្ណោះ។ ពួកគេគ្រាន់តែព្យាយាមក្លែងបន្លំកន្លែងដែលរបស់ពិតនោះ។

128 នៅពេលអ្នកឃើញប្រាក់ដុល្លារក្លែងក្លាយ សូមចាំថាមានប្រាក់ដុល្លារល្អដែលវាត្រូវបានបង្កើតឡើង។ ឃើញទេ? នៅពេលដែលអ្នកឃើញការក្លែងបន្លំ វាពិតជាស្រមោលនៃអ្វីមួយដែលជាការពិត។ វាជាអ្វីដែល—ពិតប្រាកដ ត្រូវបានចម្លងចេញពី។

129 សូមកត់សម្គាល់ វាធ្វើឱ្យអ្នកធ្វើរឿងធម្មតាដែលអ្នកមិនធ្វើ។ អូ វាជាអ្វីមួយ។ អ្នកប្រាកដណាស់។ អ្នកប្រាកដណាស់ នៅពេលអ្នកទទួលបានភាពពេញលេញនេះ។ អ្នកមានភាពវិជ្ជមានចំពោះវា។ អ្នកមិនយកអ្វីដែលជាបទពិសោធន៍របស់នរណាម្នាក់ឡើយ។

130 នោះហើយជាមូលហេតុដែលគ្រិស្ទានបានក្លាយជាក្មេងតូចៗនៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ឬ មិនមែន អត់ទោស ក្មេងតូចៗនៅសាលា។ ពួកគេព្យាយាមចម្លងពីគ្នាទៅវិញទៅមក។ ហើយប្រសិនបើបុរសនោះខុស រឿងទាំងមូលគឺខុស។

ឃើញទេ? អ្នកមានក្រុមទាំងមូលនៃពួកគេខុស។ អូ ខ្ញុំអើយ! កុំចម្លង។ ជួបទ្រង់ដោយខ្លួនឯង។

131 មិត្តល្អរបស់ខ្ញុំ ឈរនៅទីនេះ គឺចាស់...ជាកូនប្រុសរបស់មិត្តភ័ក្តិរបស់ខ្ញុំ ជាមិត្តអស់មួយជីវិត ជីមពូលតូច។ ហេតុអ្វី ប៉ារបស់គាត់និងខ្ញុំធំឡើងជាមួយគ្នានៅសាលា។ ហើយ អូ មិត្តល្អណាស់! ក្មេងតូចជីមនិងខ្ញុំកំពុងអធិស្ឋានជានិច្ចថាជីមធំនឹងក្លាយជាគ្រីស្ទាន ជាអ្នកជឿពិតប្រាកដ។ ហើយក្មេងតូចជីមនិងខ្ញុំបាននិយាយកាលពីម្សិលមិញអំពីកន្លែងដែលយើងបានរកឃើញព្រះនៅក្នុងព្រៃ ហើយបានឃើញទ្រង់នៅក្នុងធម្មជាតិ។ នោះជាកន្លែងដែលអ្នករកឃើញទ្រង់។ ពីព្រោះទ្រង់ជាអ្នកបង្កើត ហើយទ្រង់នៅក្នុងការបង្កើតរបស់ទ្រង់។

132 ហើយខ្ញុំចាំថា ជីមនិងខ្ញុំធ្លាប់ទៅ—ទៅ ចង់ទៅបរបាញ់។ ហើយពេលយប់មកដល់ មែនហើយ យើងធ្លាប់ចុះទៅយកកង់ ហើយជិះតាមផ្លូវនេះនៅទីនេះ ខ្លាចស្ទើស្លាប់ក្នុងការឆ្លងកាត់ទីបញ្ចុះសពបន្ទាប់ពីវាងងឹត ហើយចុះទៅយកកោណការ៉េមមកឱ្យយើង។

133 ហើយជីមចូលចិត្តបាញ់អាង។ ឥឡូវនេះ យើងគ្រាន់តែជាក្មេងប្រុស អាយុដប់ ដប់ពីរ ដប់បួនឆ្នាំ។ ហើយបន្ទាប់មកជីមចូលចិត្តអង្គុយជុំវិញហើយអានសៀវភៅរឿងនៃការបរបាញ់និងការដាក់អន្ទាក់។

134 ហើយខ្ញុំនឹងអង្គុយជុំវិញនិងសុបិន្តថ្ងៃ។ ឃើញទេ? អំពី...ហើយឥឡូវនេះក្មេងប្រុសខ្លះអាចមើលឃើញខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំឃើញខ្ទមតូចមួយនៅកន្លែងណាមួយ។ ខ្ញុំធ្លាប់និយាយថា "ក្មេងប្រុស នោះជាខ្ទមដ៏ល្អដែលមាននៅលើភ្នំ។" ហើយខ្ញុំតែងតែសុបិនថាថ្ងៃណាមួយខ្ញុំមានខ្ទមនៅលើភ្នំ ហ្វូងសត្វធំ និង—និងកាំភ្លើងមួយចំនួន។ ហើយខ្ញុំតែងតែគិតថា "ប្រសិនបើខ្ញុំអាចជាម្ចាស់ ៣០-៣០ ពេលវេលាខ្លះរបស់ខ្ញុំ។" គិតថា "តើនៅលើពិភពលោកនេះខ្ញុំនឹងមានកាំភ្លើងខ្លី ៣០-៣០ យ៉ាងដូចម្តេច?"

135 ហើយនៅថ្ងៃផ្សេងទៀត ឈរសម្លឹងមើលជញ្ជាំងរបស់ខ្ញុំ ហើយឃើញមានកាំភ្លើងល្អបំផុតមួយចំនួនដែលអាចទទួលបាន ខ្ញុំគិតថា "ព្រះគុណដ៏អស្ចារ្យ។"

136 ខ្ញុំគិតថា "ខ្ញុំនឹងហ្វឹកហាត់ខ្លួនឯងឱ្យចេះបាញ់ ហើយបាញ់បានល្អ។ ហើយបន្ទាប់មកប្រហែលជាពេលខ្លះដើម្បីទទួលបាន ធ្វើដំណើរចូលទៅក្នុងភ្នំ

អ្នកប្រមាញ់ល្អមួយចំនួននឹងនាំខ្ញុំទៅ។ គ្រាន់តែជាប្រភេទនៃ...មូលហេតុ គាត់ចង់ការពារជីវិតរបស់គាត់ ប្រហែលជា ពីខ្លាឃ្មុំសាក។ គាត់មិនប្រាកដពេកទេ។ អ្នកមានខ្លះនឹងនាំខ្ញុំទៅជាមួយគាត់ ជាប្រភេទអង្គរក្ស។ ប្រហែលជាថ្ងៃណាមួយខ្ញុំនឹងទៅបរបាញ់នៅអាហ្វ្រិក ក្នុងនាមជាអ្នកយាម។ បើខ្ញុំអាចហ្វឹកហាត់បាន! នោះជារឿងតែមួយគត់ដែលខ្ញុំអាចធ្វើបានគឺការហ្វឹកហាត់ដើម្បីក្លាយជាអ្នកស៊ុតបាល់បញ្ចូលទី ដ៏ល្អ។"

137 អូ ខ្ញុំបានគិតថា "ព្រះអើយ សូមគិតពីទ្រង់ អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំបរបាញ់លើពិភពលោក។" ពិតជាអស្ចារ្យមែន!

ជីមធ្លាប់អង្គុយនិងអានសៀវភៅ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "ជីម..."

គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំ—ខ្ញុំចូលចិត្តអានអំពីវា។"

138 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ជីម នោះជាអ្វីដែលនរណាម្នាក់ផ្សេងទៀតបានធ្វើ។ ខ្ញុំចង់ធ្វើវាដោយខ្លួនឯង។ ខ្ញុំចង់បានបទពិសោធន៍។" ពេលខ្ញុំមករកព្រះគ្រីស្ទ ខ្ញុំមិនអាចយកបទពិសោធន៍របស់អ្នកដទៃបានទេ។ ខ្ញុំចង់បានវា ខ្លួនខ្ញុំផ្ទាល់។

139 ខ្ញុំចាំថាពេលខ្ញុំអានរឿង *ឡូន ស្តារ រ៉េនហ្គឺ* របស់ ហ្សាន ហ្គ្រេ។ ខ្ញុំបានហែកអំបោសជាពីរឬបីសម្រាប់ម៉ាក់ ជិះជុំវិញផ្ទះ លោត ពេលខ្ញុំជិះអំបោសសេះ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំបានអានរឿងនោះអំពី—រឿង *ឡូន ស្តារ រ៉េនហ្គឺ* របៀបដែលគាត់បាននាំយុត្តិធម៌ដល់ប៊ីគប៊ែង។

140 បន្ទាប់មកខ្ញុំបានអានរឿងប្រឌិតរបស់ អេដហ្គារៀ ប៊ឺរ៉ូដ អំពី*តាហ្សាន អេប៉េស*។ ម្តាយមានព្រំរោមចាស់ ព្រំស្បែកត្រា ឬអ្វីមួយ ដែលលោកស្រី វ៉ាត់ថេន បានផ្តល់ឱ្យនាងពីភ្លើង។ ហើយវាបានដាក់នៅលើបន្ទប់របស់នាង ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំបានយកកម្រាលនោះចេញ។ ម៉ាក់ដឹងថាខ្យល់មិនបក់វាចេញទេ។ ហើយខ្ញុំបានយកវាចេញ ហើយកាត់វា ហើយធ្វើជាឈុតតាហ្សានឱ្យខ្ញុំ ហើយដាក់នៅលើដើមឈើ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំរស់នៅពាក់កណ្តាលជីវិតរបស់ខ្ញុំនៅលើដើមឈើ ចេញនៅក្នុងឈុតតាហ្សាននេះ។ ដោយសារតែខ្ញុំបានឃើញអ្វីដែលគាត់បានធ្វើ ខ្ញុំក៏ចង់ធ្វើវាដែរ។

141 ប៉ុន្តែថ្ងៃមួយ ដោយព្រះគុណរបស់ព្រះ ខ្ញុំបានទទួលសៀវភៅពិត ព្រះគម្ពីរ។ ចម្រៀងនិងរឿងរបស់ខ្ញុំគឺ "ធ្វើដូចព្រះយេស៊ូវ នៅលើផែនដីខ្ញុំចង់ធ្វើដូចទ្រង់។" ខ្ញុំ

មិនចង់ធ្វើជាប៊ីស្សពឬ—ឬមិត្តដ៏អស្ចារ្យមួយចំនួននៅក្នុងព្រះវិហារ សម្ដេចប៉ាប ឬបូជាចារ្យមួយចំនួន។ ខ្ញុំចង់ធ្វើដូចព្រះយេស៊ូវ។ ភាពពេញលេញ វាធ្វើឱ្យអ្នក ខុសគ្នា។ មានអ្វីមួយអំពីវា ដើម្បីអានព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ និងអ្វីមួយនៅក្នុងចិត្ត របស់អ្នក អ្នកចង់ធ្វើដូចទ្រង់។ អ្នកប្រាកដណាស់។

142 វាដូចជា ភាពពេញលេញចំពោះព្រះគ្រីស្ទ ភាពពេញលេញចំពោះគ្រីស្ទាន គឺដូចជា វា—វាដូចជាយុថ្កានៅក្នុងកប៉ាល់។ បាទ។ អ្នក—អ្នកត្រូវតែមានភាព ពេញលេញ។ ហើយប្រសិនបើព្រះគ្រីស្ទគឺជាភាពពេញលេញរបស់អ្នក វាដូចជា យុថ្កា។ នោះនៅពេលដែលអ្នក...សមុទ្រគឺរដុបខ្លាំងណាស់ ហើយកប៉ាល់ត្រៀម នឹងលិច ហើយអ្នក ក្ដីសង្ឃឹមតែមួយគត់ដែលអ្នកមាន គឺបោះយុថ្កា។ ហើយ បន្ទាប់មកប្រសិនបើកប៉ាល់កំពុងបោះចោល ឃើញទេ យុថ្កានឹងកាន់កប៉ាល់។ អ្នកដឹងទេ យើងមានបទចម្រៀងមួយ ខ្ញុំភ្លេចឈ្មោះអ្នកនិពន្ធឥឡូវនេះ ប៉ុន្តែ *យុថ្កា របស់ខ្ញុំជាប់មាំ។*

143 ដូចជាក្មេងប្រុសតូច ដូចដែលយើងបានគិតជាច្រើនដងមកហើយថា កំពុង បង្ហោះខ្លែង។ អ្នកមិនអាចមើលឃើញអ្វីទាំងអស់ ប៉ុន្តែគាត់មានខ្សែ។ ហើយមាន បុរសម្នាក់ដើរកាត់ហើយសួរថា "តើអ្នកកំពុងធ្វើអ្វី កូនប្រុស?"

បាននិយាយថា "ខ្ញុំកំពុងបង្ហោះខ្លែងរបស់ខ្ញុំ។"

គាត់បានសួរថា "តើអ្នកមានអ្វីនៅក្នុងដៃរបស់អ្នក?"

តបថា "ជាខ្សែ។"

144 បានសួរថា "តើខ្លែងនៅឯណា?" បានបន្តថា "ខ្ញុំមិនឃើញវាទេ។ មែនហើយ តើអ្នកដឹងថាអ្នកកំពុងបង្ហោះខ្លែងដោយរបៀបណា?"

145 គាត់បានឆ្លើយថា "ខ្ញុំអាចមានអារម្មណ៍។ វាជាការទាញ។" ឃើញទេ? នៅ ចុងបញ្ចប់នៃខ្សែនោះ មានភាពពេញលេញ។ ចំពោះផ្លូវតូចរបស់គាត់ ខ្លែងនោះ ជាភាពពេញលេញរបស់គាត់ ដូច្នេះគាត់អាចនិយាយថាគាត់កំពុងបង្ហោះខ្លែង។ ទោះបីជាគាត់មិនអាចមើលឃើញវា ប៉ុន្តែគាត់មានអ្វីមួយ ដែលកាន់វា។

146 នោះជារបៀបដែលមនុស្ស នៅពេលដែលគាត់បានកើតជាថ្មីនៃព្រះវិញ្ញាណ បរិសុទ្ធ គាត់កាន់អ្វីមួយដែលមានយុថ្កានៅខាងក្រៅ ហើយព្យុះមិនអង្រួនគាត់ ទេ។ គាត់ដឹងថាគាត់មិនអីទេ។ គាត់ត្រូវបានបោះយុថ្កា។ ត្រូវហើយ។

147 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើយើងនៅក្នុងទូកតូចមួយរបស់យើង អណ្តែតឆ្លងកាត់មហាសមុទ្រជីវិតដ៏ឧឡារិក ដូចកវីដ៏ល្បីល្បាញបាននិយាយថា:

ជីវិតមិនមែនជាសុបិនទទេទេ!
ហើយព្រលឹងបានស្លាប់ដែលដេកលក់
ហើយអ្វីៗមិនដូចអ្វីដែលពួកគេគិតនោះទេ។

ជីវិតគឺជាការពិត! ហើយជីវិតគឺស្មោះត្រង់!
ហើយផ្នូររបស់វាមិនមែនជាគោលដៅរបស់វាទេ
ដ្បិតឯងជាធូលីដី ហើយក៏ត្រឡប់ទៅធូលីវិញ
មិនត្រូវបាននិយាយអំពីព្រលឹងទេ។

148 អូ ខ្ញុំគិតថាពិរោះណាស់! ឥឡូវនេះ ឡុងហ្វឡូបានសរសេរថា *ទំនុកដំកើងនៃជីវិត*។ ឃើញទេ?

ខណៈពេលដែលកំពុងធ្វើដំណើរលើជីវិតដ៏ឧឡារិក
សម្រាប់បងប្រុសដែលសោកសៅនិងលិចកប៉ាល់
ដោយឃើញ នោះនឹងមានសង្ឃឹមម្តងទៀត។

149 ឃើញទេ? ឥឡូវនេះយើងត្រូវបានចាប់ផ្តើម បើកទូកដ៏សំខាន់នៃជីវិត ហើយព្រះគ្រីស្ទទៅកាន់កប៉ាល់នៅលើព្យុះនៃពេលវេលា។ នៅពេលដែលមានព្យុះខ្លាំង ហើយពួកគេកំពុងបក់បោក ខ្ញុំរីករាយដែលខ្ញុំមានយុថ្កាដែលកាន់នៅក្នុងវាំងននៅកន្លែងណាមួយ។ សូម្បីតែសេចក្តីស្លាប់ក៏មិនអាចដកអ្នកចេញពីវាដែរ។ អ្នកត្រូវបានចងភ្ជាប់ទៅនឹងភាពពេញលេញរបស់អ្នក។ ព្រះគ្រីស្ទគឺជាយុថ្ការបស់យើង។ តើទ្រង់ជាអ្វី? ទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូល។ "កាលដើមដំបូងមានព្រះបន្ទូល ហើយព្រះបន្ទូលគឺនៅជាមួយព្រះ ហើយព្រះបន្ទូលគឺជាព្រះ។ ហើយព្រះបន្ទូលបានក្លាយជាសាច់ឈាម ហើយគង់នៅក្នុងចំណោមពួកយើង។"

150 បន្ទាប់មក នៅពេលដែលយើងដឹងថាសកម្មភាពរបស់យើងគឺពិតប្រាកដជាមួយនឹងព្រះបន្ទូល យើងដឹងថាការបង្រៀនរបស់យើងគឺល្អឥតខ្ចោះជាមួយនឹងព្រះបន្ទូល មិនបន្ថែមអ្វីទាំងអស់ឬមិនយកអ្វីចេញទាំងអស់ គ្រាន់តែជាព្រះបន្ទូល។ ហើយយើងឃើញលទ្ធផលដូចគ្នា ដែលអ្នកផ្សេងទៀតដែលបានបោះយុថ្កាចំពោះព្រះបន្ទូលដូចគ្នា រស់នៅក្នុងជីវិតរបស់យើង បន្ទាប់មកយុថ្ការបស់អ្នកកាន់។ ជីវិតរបស់ព្រះគ្រីស្ទត្រូវបានបង្កើតឡើងវិញស្ទើរតែតាមរបៀបដែល

កើតមក តាមរយៈអ្នក ដូចជានៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ដោយសារតែ "វាគឺជាព្រះនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ដែលផ្សះផ្សាពិភពលោកជាមួយអង្គទ្រង់។" ហើយអ្នកឃើញព្រះនៅក្នុងខ្លួនអ្នក កាន់ខ្ទោះដូចគ្នានៅលើព្រះបន្ទូល គឺពិតជារបៀបដែលព្រះយេស៊ូវបានធ្វើ។ អ្នកឃើញជីវិតរបស់ទ្រង់។ "កិច្ចការដែលខ្ញុំធ្វើ អ្នករាល់គ្នានឹងធ្វើដែរ គឺអ្នកណាដែលជឿ។" មិនមែនអ្នកណាដែលធ្វើឲ្យជឿទេ អ្នកណាដែលគិតថាខ្លួនជឿ ប៉ុន្តែ "អ្នកណាដែលជឿ។" "អ្នកណាដែលជឿលើខ្ញុំ កិច្ចការដែលខ្ញុំធ្វើ អ្នកនោះនឹងធ្វើដែរ។" ហេតុអ្វី? គាត់ត្រូវបានបោះយុថ្កាទៅនឹងថ្មដដែល។ តើថ្មគឺជាអ្វី? ព្រះបន្ទូលជានិច្ច។ អ្នកត្រូវបានបោះយុថ្កានៅទីនោះ។ វាជាផ្កាយខាងជើងរបស់អ្នកនៅពេលអ្នកវង្វេងនៅសមុទ្រ។

151 អ្នកដឹងទេ យើងមានផ្កាយជាច្រើន ប៉ុន្តែមានផ្កាយពិតតែមួយគត់ដែលមិនផ្លាស់ទី។ នោះជាផ្កាយខាងជើង ព្រោះវាស្ថិតនៅកណ្តាលផែនដី។ មិនថាអ្នកនៅខាងក្រោយ ឡើងលើ ឬនៅកន្លែងណាក៏ដោយ ផ្កាយខាងជើងនោះគឺដូចគ្នា។ វាជាផ្កាយខាងជើងរបស់អ្នក។ ឥឡូវនេះ អ្នកឃើញទេ មានផ្កាយជាច្រើនដែលផ្លាស់ប្តូរពីកន្លែងមួយទៅកន្លែងមួយ។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកនៅក្នុង...នៅលើសមុទ្រ ហេតុអ្វីបានជាអ្នកនេសាទដឹង ឬអ្នកប្រមាញ់ណាដែលដើរតាមព្រៃ ដឹងថាផ្កាយខាងជើងរបស់អ្នកគឺជារបស់អ្នក—ជាកន្លែងរបស់អ្នក។ ហ្នឹងហើយ។ បន្ទាប់មកវាដូចជា—របស់អ្នក—ត្រីវិស័យរបស់អ្នក។ ត្រីវិស័យរបស់អ្នកនឹងមិនចង្អុលទៅភពព្រះអង្គារ ឬភពព្រហស្បតិ៍ ឬកន្លែងណាមួយឡើយ។ វានឹងចង្អុលទៅផ្កាយខាងជើង។ ហេតុអ្វី? នោះជាភាពពេញលេញរបស់អ្នក។

152 អូ ខ្ញុំអើយ! ចំណាំ ភាពពេញលេញរបស់អ្នក! អូ ខ្ញុំនឹងនិយាយអ្វីមួយ! ខ្ញុំគ្រាន់តែមានអារម្មណ៍ថាវាមកដល់។ ចំណាំ។ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍បែបសាសនាខ្លាំងណាស់នៅពេលនេះ ព្រោះនេះគឺជាការធានា។ ចំណាំ។

153 ត្រីវិស័យរបស់អ្នកអាចចង្អុលទៅផ្កាយខាងជើងប៉ុណ្ណោះ។ នោះជាកន្លែងតែមួយគត់ដែលវាអាចចង្អុល។ បើវាជាត្រីវិស័យពិត វានឹងវាយប្រហារផ្កាយខាងជើងរាល់ពេល។ តើវាត្រូវទេ?

154 បន្ទាប់មក ប្រសិនបើអ្នកមានព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ វាអាចចង្អុលទៅព្រះបន្ទូលប៉ុណ្ណោះ។ វានឹងមិនដែលចង្អុលទៅនិកាយទេ។ វានឹងមិនដែលចង្អុលទៅគោលលទ្ធិទេ។ វានឹងមិនដែលចង្អុលទៅកន្លែងណាមួយឡើយ។ វានឹងចង្អុលត្រង់

ទៅព្រះបន្ទូល។ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ចង់ស្រែក។ ចំណាំ វាជា—វាជាអ្វីមួយនៅក្នុងបុរសម្នាក់ លោតញាប់ នៅពេលអ្នកឃើញផ្កាយរបស់អ្នកកំពុងចេញពីទីនោះ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះបន្ទូល។ ហើយអ្នកឃើញព្រះវិញ្ញាណដែលគង់នៅក្នុងអ្នកនឹងមិនអនុញ្ញាតឱ្យវាផ្លាស់ទីទៅស្តាំឬឆ្វេងទេ។ នោះគឺជាម្នាក់គត់ដែលអាច។ គាត់មកដើម្បីយករបស់របស់ព្រះ ហើយបង្ហាញពួកគេ បង្ហាញពួកគេ។

155 ហើយព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "ទ្រង់នឹងធ្វើដូចអ្វីដែលខ្ញុំនិយាយ។ ទ្រង់នឹងបើកសម្តែងដល់អ្នកនូវអ្វីដែលនឹងត្រូវមក" បង្ហាញអ្នកមុនពេលវេលា មុនពេលវាមកដល់ទីនេះ។ ឃើញទេ? "ទ្រង់នឹងយករបស់ដែលជារបស់ខ្ញុំ ហើយនឹងបង្ហាញវាដល់អ្នក ហើយបន្ទាប់មកទ្រង់នឹងបង្ហាញអ្នកនូវអ្វីដែលនឹងត្រូវមក។" យ៉ូហាន ១៥។

156 យើងឃើញថាទ្រង់បង្ហាញអ្វីៗ។ ហើយទ្រង់យករបស់ដែលជារបស់ព្រះ ហើយនឹងបង្ហាញវាដល់អ្នក។ ហើយទ្រង់នឹងបើកសម្តែងដល់អ្នកនូវអ្វីដែលព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូល។ ពាក្យផ្សេងទៀត ទ្រង់នឹងធ្វើឱ្យច្បាស់។ ដាក់ផ្លូវនោះនៅជ្រុងមួយ យប់នេះ ពីព្រោះនោះជាអ្វីដែលយើងនឹងប្រើ បន្តិចទៀត។ ធ្វើឱ្យប្រាកដថា ធ្វើឱ្យមានភាពវិជ្ជមាន ឃើញទេ បន្ទាប់មកអ្នកដឹង។ ប្រសិនបើអ្នក...ផ្កាយខាងជើងរបស់អ្នក ដែលជាព្រះបន្ទូល ទៅកាន់គ្រីស្ទានណាមួយ។

157 អ្វីដែលផ្ទុយនឹងព្រះបន្ទូល! មើល។ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកអ្វីមួយ។ ស្តាប់រឿងនេះដោយយកចិត្តទុកដាក់។ *នេះ*គឺជាការបើកសម្តែងដ៏ទេវភាពពេញលេញនៃព្រះឆន្ទៈរបស់ទ្រង់ និងការយាងមករបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ហើយអ្វីគ្រប់យ៉ាងគឺត្រឹមត្រូវនៅក្នុងសៀវភៅ*នេះ* បានបញ្ចប់។ ហើយប្រសិនបើមានអ្វីទាញអ្នកចេញពីនោះ ចូរបោះត្រីវិស័យនោះចេញ ព្រោះវាគ្រាន់តែជាគោលលទ្ធិប៉ុណ្ណោះ។ វាគ្រាន់តែជាសរីរាង្គ...វាគ្រាន់តែជាក្រដាសមួយដែលអ្នកកំពុងវេចខ្ចប់ក្នុងហោប៉ៅរបស់អ្នក ឮរនៅក្នុងបន្ទប់របស់អ្នក ស៊ុម។ វាជាគោលលទ្ធិមួយ។ បន្ទាប់មក ស្វែងរកត្រីវិស័យដែលកំណត់អ្នកទៅកាន់ព្រះបន្ទូល។ អាម៉ែន។

158 អ្នកកត់សម្គាល់ នៅពេលដែលបទពិសោធន៍នេះប៉ះពាល់ដល់ប៉ុល គាត់បានចុះទៅប្រទេសអេហ្ស៊ីបនិងអារ៉ាប់នៅកន្លែងណាមួយ ហើយបានសិក្សាបីឆ្នាំ។ ថ្វាយសិរីរុងរឿង! វ៉ើវ! គាត់ត្រូវតែមានភាពវិជ្ជមាន។ ហើយនៅពេលដែលគាត់បានឃើញ នៅពេលដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធដឹកនាំគាត់ ពាក្យមួយទៅពាក្យមួយ

គាត់អាចសរសេរសៀវភៅហេព្រើរនោះ ហើយបង្ហាញជនជាតិយូដាទាំងនោះ។ ប្រាកដណាស់។ ហេតុអ្វី? គាត់ស្ថិតនៅកណ្តាល។ ត្រីវិស័យនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានដាក់គាត់នៅលើផ្លាយខាងជើង។

159 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើអ្នកមានអ្វីមួយទាញអ្នកចេញពីវា អ្នកទុកវាឱ្យនៅម្នាក់ឯងប្រសើរជាង។ ព្រះរាជបុត្រា វានឹងចង្អុលទៅព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ហើយមានតែព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ដោយសារតែព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានយាងមកបង្ហាញ ឬបើកសម្តែងការសន្យារបស់ព្រះ។ គ្មានជំនឿណានឹងធ្វើបែបនោះទេ។ គ្មានអង្គការណានឹងធ្វើវាទេ។ គ្មានអំណាចឬគ្មានអ្វីអាចធ្វើបានទេ។ មានតែព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធប៉ុណ្ណោះ ដោយព្រះបន្ទូល។ ហើយទ្រង់គឺជាមេជីវិត។

160 ឥឡូវនេះ អ្នកយកគ្រាប់ស្រូវសាលី ដែលជាគ្រាប់ស្រូវសាលីស្អាត ប៉ុន្តែវាមិនអាចធ្វើអ្វីបានទេ។ វាស្លាប់រហូតដល់មេជីវិតចូលក្នុងវា។ បន្ទាប់មកវាបង្កើតផលស្រូវសាលីជាច្រើន។

161 ហើយព្រះគ្រីស្ទគឺជាជីវិតដ៏ពេញលេញ។ ប្រសិនបើស្រូវសាលីមិនមាននៅក្នុងវាទេ វានឹងមិនកើនឡើងទេ។ ប្រសិនបើស្រូវសាលីនោះមិនមានពិតប្រាកដទេ ប្រហែលជាស្អាតណាស់នៅខាងក្រៅ ប៉ុន្តែវាមិនអាចរស់នៅបានទេ ព្រោះគ្មានអ្វីនៅក្នុងវាដើម្បីរស់នៅឡើយ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលវាទទួលបានភាពពេញលេញ វាអាចមើលទៅមុខអ្នករិះគន់ទាំងអស់និយាយថា "ខ្ញុំនឹងក្រោកឡើងម្តងទៀត។" ហេតុអ្វី? ព្រោះវាមានភាពពេញលេញ។ វាស្ថិតនៅក្នុងវា។ វាត្រូវតែកើនឡើងម្តងទៀត។ ហើយនៅពេលដែលវា..."បើអ្នករាល់គ្នានៅជាប់នឹងខ្ញុំ ហើយពាក្យរបស់ខ្ញុំស្ថិតនៅជាប់នឹងអ្នក ចូរសួរអ្វីដែលអ្នកចង់បាន។" នោះហើយជាភាពពេញលេញ។

162 ប៉ុន្តែប្រសិនបើអ្នកមានគោលលទ្ធិនិងអ្វីៗផ្សេងទៀតចងចូលទៅក្នុងវា អ្នកមិនអាចលាយប្រេងនិងទឹកបានទេ។ អ្នកគ្រាន់តែយកហើយបំបែកវាតាមដែលអ្នកចង់ធ្វើ វានឹងមិនលាយគ្នាឡើយ ព្រោះវាជាសារធាតុគីមីពីរផ្សេងគ្នា។ ហើយអ្នកមិនអាចបង្កើតគោលលទ្ធិនិងព្រះគម្ពីរ ផ្ទុយពីព្រះគម្ពីរ លាយឡំ។ អ្នកមិនអាចបង្កើតនិកាយនិងសាសនាដែលកើតដោយសេរី ឬ សេចក្តីសង្គ្រោះដែលកើតដោយសេរី លាយបញ្ចូលគ្នាបានទេ។ ព្រោះ ប្រាកដណាស់ ព្រះគ្រាន់តែដោះស្រាយ...

163 ខ្ញុំនឹងនិយាយវា យ៉ាងណាក៏ដោយ។ ព្រះមិនដែលបំបែកកម្មវិធីរបស់ទ្រង់ទេ។ ទ្រង់មិនអាចបំបែកបានទេ ព្រោះទ្រង់គ្មានដែនកំណត់។ ហើយខ្ញុំដឹងថាអ្នកដឹងទេ ខ្ញុំ វាទៅមុនមនុស្សជាច្រើន។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែព្រះមិនអាចបំបែកកម្មវិធីរបស់ទ្រង់បានទេ។ គាត់មិនអាចធ្វើអ្វីមួយនៅថ្ងៃណា*មួយ* ហើយផ្លាស់ប្តូរវា ធ្វើអ្វីមួយទៀត ដោយនិយាយថាវាខុសនៅថ្ងៃ*នោះ*។

164 ព្រះមិនដោះស្រាយជាមួយក្រុមមនុស្សទេ។ ព្រះដោះស្រាយជាមួយបុគ្គលពីព្រោះមនុស្សមានគំនិតខុសគ្នា។ ទ្រង់ត្រូវបានបង្កើតឡើងខុសពីធម្មជាតិ។ ព្រះត្រូវយកបុរសនោះ ហើយធ្វើឱ្យគាត់រញ៉េរញ៉ៃ ហើយទាញគាត់ចេញពីខ្លួនគាត់ផ្ទាល់ រហូតដល់ទ្រង់ទទួលបានគាត់នៅក្នុងធម្មជាតិរបស់ទ្រង់។ ឃើញទេ? ហើយបន្ទាប់មកព្រះដោះស្រាយជាមួយបុគ្គលនោះ។ សូមក្រឡេកមើលគ្រប់សម័យកាល ណូអេ និងម៉ូសេ ជាហោរា មិនដែលពីរនាក់ក្នុងពេលតែមួយទេ។ មួយ ឥតឈប់ឈរ តាមសម័យកាល។

ដូច្នេះ បើអ្នកនិយាយថា "នៅក្នុងសេចក្តីទូន្មានដ៏ច្រើននោះមានសុវត្ថិភាព។"

165 មើលចុះ ដូចខ្ញុំបានអធិប្បាយនៅទីនេះមិនយូរប៉ុន្មានទេ នៅរោងឧបោសថមានអ័ហាប់ ហើយមានយ៉ូសាផាត ហើយគេឡើងទៅរ៉ាម៉ូត-កាឡាត ដើម្បីរុញថយក្រោយ។ ជាមូលដ្ឋាន ពួកគេនិយាយត្រូវ ដីនោះជាកម្មសិទ្ធិរបស់ពួកគេ។ ហើយ—សត្រូវគឺជនជាតិស៊ីរីនៅទីនោះ កំពុងបំពេញពោះកូនៗរបស់ពួកគេ។ ជាមួយនឹងស្រូវសាលីដែលគួរតែជារបស់ជនជាតិអ៊ីស្រាអែល។ ទ្រព្យសម្បត្តិដែលព្រះបានប្រទាន ដូច្នេះ ជាមូលដ្ឋាន វាហាក់ដូចជាល្អ។ "ទៅជាមួយខ្ញុំ ហើយឡើងទៅទីនោះ ហើយយើងរុញពួកគេចេញពីដី។" មែនហើយ សំឡេងនោះល្អណាស់។ ជាមូលដ្ឋាន វាត្រឹមត្រូវ ប៉ុន្តែវាជាលក្ខខណ្ឌ។

166 យ៉ូសាផាតជាមនុស្សល្អ បាននិយាយថា "ប៉ុន្តែតើយើងមិនគួរពិគ្រោះជាមួយព្រះអម្ចាស់ទេឬ?"

167 ពិតណាស់ អ័ហាប់ ជាអ្នកថយក្រោយបាននិយាយថា "មែនហើយ ប្រាកដណាស់។" អ្នកជឿតាមព្រំដែន អ្នកដឹងទេ។ បាននិយាយថា "អូ ប្រាកដណាស់ ខ្ញុំគួរតែគិតពីរឿងនោះ។ ខ្ញុំមានហោរាហេព្រើរបួនរយនាក់។ បួនរយនាក់នៃពួកគេ ខ្ញុំចិញ្ចឹម ថែរក្សា។ ពួកគេល្អបំផុតនៅក្នុងប្រទេស។ យើងនឹងនាំពួកគេឡើង។"

168 ហើយពួកគេទាំងអស់គ្នា រួមគ្នាតែមួយ បាននិយាយថា "បន្តទៅមុខទៀត។ ព្រះអម្ចាស់គង់នៅជាមួយអ្នក។" ជាមូលដ្ឋាន ពួកគេនិយាយត្រូវ ប៉ុន្តែពួកគេមិនបានចាប់បានភាពពេញលេញនោះទេ។

បន្ទាប់មកនៅពេលដែលគាត់បាននិយាយថា "តើមិនមានមួយទៀតទេឬ?"

169 បាននិយាយថា "បាទ។ មានម្នាក់ទៀត ប៉ុន្តែខ្ញុំស្អប់គាត់។" គាត់បាននិយាយថា "គាត់តែងតែនិយាយអាក្រក់ពីខ្ញុំ ឃើញទេ តែងតែនិយាយ។"

170 តើគាត់អាចទាយបានល្អដោយរបៀបណា នៅពេលដែលព្រះបន្ទូលទាំងមូលអេលីយ៉ាដែលនៅមុនគាត់បាននិយាយទៅកាន់អ័ហាប់ "ឆ្កែនឹងលិទ្ធឈាមរបស់អ្នក"? ឥឡូវនេះ តើហោរាដែលត្រឹមត្រូវនោះអាចនិយាយអ្វីដែលមិនមែនជាឆន្ទៈរបស់ព្រះដោយរបៀបណា? ហើយដោយរបៀបណា ដែលថា "ឆ្កែនឹងស៊ីយេសេបិល ហើយលាមកនឹងមាននៅលើវាល ដូច្នេះពួកគេមិនអាចនិយាយថា 'យេសេបិលមាននៅទីនេះ។'" ដោយដាក់បណ្តាសាបែបនេះលើមនុស្ស តើអ្នកណាទៀតអាចឲ្យពរបានដោយរបៀបណា?

171 នោះហើយជារបៀបដែលវានៅសព្វថ្ងៃនេះ។ តើមនុស្សអាចប្រទានពរដល់រឿងទាំងនេះដែលនាំមនុស្សចេញពីព្រះគ្រប់ពេលវេលាដោយរបៀបណា? មានរឿងតែមួយគត់ដែលត្រូវធ្វើ បើអ្នកត្រូវឈរដោយខ្លួនឯងៈ បណ្តាសារឿងនោះនៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់ ហើយនៅជាមួយវា នៅពេលដែលអ្នកមានភាពពេញលេញ។

អ្នកនិយាយថា "បងប្រុស ប្រាណហាំ អ្នកធ្វើឱ្យមនុស្សស្អប់អ្នក។"

172 ព្រះនឹងស្រឡាញ់ខ្ញុំ។ នោះជាភាពពេញលេញរបស់ខ្ញុំ។ មិនអាចនៅលើដៃនៃសាច់ឈាមបានទេ។ អ្នកត្រូវតែពឹងផ្អែកលើព្រះបន្ទូល អ្វីដែលព្រះបានមានបន្ទូលធ្វើ។

173 តើមីកាយ៉ាដឹងថាគាត់និយាយត្រូវដោយរបៀបណា? គាត់បានរង់ចាំ។ គាត់មាននិមិត្តមួយ។ ពួកគេក៏មាននិមិត្តផងដែរ ប៉ុន្តែនិមិត្តមិនបានប្រៀបធៀបជាមួយព្រះបន្ទូលទេ។ ហើយថ្ងៃនេះ រឿងដូចគ្នា។ មីកាបានប្រៀបធៀបការនិមិត្តរបស់គាត់ជាមួយនឹងព្រះបន្ទូល ហើយបន្ទាប់មកគាត់បានឃើញគាត់និងព្រះបន្ទូលនៅជាមួយគ្នា។ ថ្ងៃនេះ បើនិមិត្តរបស់អ្នកផ្ទុយនឹងព្រះបន្ទូល ចូរទុកវាចោលចុះ ព្រោះវា

ជាកំហុសពេញលេញ។ ភាពពេញលេញរបស់មីកាគឺពិតជាជាមួយនឹងព្រះបន្ទូល ដូច្នេះគាត់អាចឈរហើយនិយាយ គាត់ អ្វីដែលគាត់និយាយ និង—ហើយជឿវា។

174 ពេលគេវាយគាត់ចំមាត់ ហើយសួរថា "តើព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះយាងទៅតាមផ្លូវណា?"

175 គាត់ឆ្លើយថា "អ្នកនឹងដឹងថានៅពេលដែលអ្នកអង្គុយនៅក្នុងបន្ទប់ខាងក្នុង។" ត្រូវហើយ។

176 គាត់បាននិយាយថា "នៅពេលដែលខ្ញុំត្រឡប់មកវិញដោយសុខសាន្ត...អ្នកដាក់បុរសនេះនៅក្នុងគុក ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំត្រឡប់មកវិញដោយសុខសាន្ត" អ័ហាប់បាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងដោះស្រាយជាមួយម្នាក់នេះ។"

177 អូ ឥឡូវនេះ មីកាយ៉ា ចុះវាម៉េចវិញ? ក្បាលរបស់អ្នកនឹងត្រូវកាត់ចោលពេលគាត់ត្រឡប់មកវិញ។ មីកាយ៉ាឈរនៅទីនោះដូចជាស្ទៃផានដែរ។ អាម៉ែន។ ដូចជាបំណងព្រះអម្ចាស់របស់ខ្ញុំបានដើរទៅកាន់ឈើឆ្កាង។ ងាយស្រួលដូចដានីយ៉ែលចូលទៅក្នុងរូងតោ ឬសាដ្រាក់ មេសេក អាបេឌនេកោបានទៅគុកភ្លើង។ មែនហើយ! គាត់ឈរនៅទីនោះហើយនិយាយថា "បើអ្នកត្រលប់មកវិញ..." ហេតុអ្វី? គាត់គឺមានភាពពេញលេញ។ "បើអ្នកត្រលប់មកវិញ ព្រះជាម្ចាស់មិនដែលនិយាយមកខ្ញុំទេ។ កាត់ក្បាលខ្ញុំចោលចុះ។" គាត់មានភាពពេញលេញ។ គាត់បានដឹងថាត្រីវិស័យរបស់គាត់ ដែលបាននាំគាត់ទៅកាន់និមិត្តនេះ គឺពិតជានៅជាមួយផ្កាយខាងជើង។ បាទ មែនហើយ។ យុថ្ការបស់គាត់បានកាន់ បាទ ព្រះបន្ទូលនិងវាប៉ុណ្ណោះ។

ប្រសិនបើភាពពេញលេញរបស់អ្នក ប្រសិនបើអ្នកមានភាពពេញលេញនៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នក...

178 មានពេលមួយដែលអ្នកដឹងហើយថាសីលធម៌មានភាពពេញលេញ។ ខ្ញុំមិនអាចគិតពីឈ្មោះស្ត្រីនោះបានទេ ប៉ុន្តែប្រជាជាតិទាំងមូលជឿជាក់លើអ្វីដែលស្ត្រីនោះនិយាយ។ ខ្ញុំភ្លេចឈ្មោះរបស់នាង។ ខ្ញុំកំពុងសរសេរកំណត់ត្រានៅទីនេះ។ ខ្ញុំមិនអាចគិតពីឈ្មោះស្ត្រីនោះបានទេ តើវាជាអ្វី។ ប៉ុន្តែនៅទីនេះ កាលពីប៉ុន្មានឆ្នាំមុន ត្រូវតែមាន...ស្ត្រីម្នាក់នេះ អ្វីដែលនាងនិយាយ ប្រសិនបើនាងនិយាយថាប្រើកាំបិតនៅដៃឆ្វេង នោះគឺ—នោះគឺវា នោះគឺជាភាពពេញលេញ។ នាងគឺជា—ចម្លើយចំពោះវា។ ហើយប្រសិនបើអ្នកដាក់សមនៅដៃឆ្វេង នោះអ្នកពិតជា

ខុស។ តើនាងឈ្មោះអ្វី? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "អេមីលី ផូស។"—អេដ។] អូ នោះហើយ។ ប្រាកដណាស់។ បាទ។ នោះហើយជានរណា។ ឥឡូវនេះ អ្នកគឺជា—អ្នកគឺជាច់ខាត...នាងគឺជា—នាងគឺជាសីលធម៌ពេញលេញ។ "វាត្រូវតែជាវិធីនោះ។" ដូចជា អូ មានរឿងជាច្រើនដែលយើងរកឃើញបែបនោះ។ ប៉ុន្តែ យើងរកឃើញថា ឥឡូវនេះវាបានបាត់ទៅហើយ។ បរិភោគតាមរបៀបដែលអ្នកចង់។ បាទ មែនហើយ។ ត្រូវហើយ។ ប៉ុន្តែនោះជាក្រមសីលធម៌ពេញលេញ។ "ត្រូវធ្វើតាមរបៀបនោះ។"

179 មានពេលមួយដែលអាដុល ហ៊ីត្លែរ គឺជាជនជាតិអាឡឺម៉ង់ដាច់ខាត អ្វីក៏ដោយដែលគាត់និយាយ។ នៅពេលដែលគាត់និយាយថា "លោត" ពួកគេបានលោត។ គាត់បាននិយាយថា "សម្លាប់" ពួកគេសម្លាប់។ ជនជាតិយូដារាប់លាននាក់ គាត់បានងក់ក្បាល។ តើអ្នកឃើញអ្វីដែលបានកើតឡើងចំពោះប្រភេទនៃភាពពេញលេញនោះទេ? វាមើលទៅដូចជាអំណាច ប៉ុន្តែវាផ្ទុយនឹងព្រះបន្ទូល។

"តើអ្នកដឹងថាវាផ្ទុយនឹងព្រះបន្ទូលដោយរបៀបណា?"

180 ព្រះមានបន្ទូល។ នៅពេលដែលបាឡាមព្យាយាមមើលងាយអ៊ីស្រាអែលដើម្បីដាក់បណ្តាសាវា គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំឃើញគាត់ជាសត្វចម្លែក។ តើត្រសាលរបស់អ្នកសុចរិតយ៉ាងណាទៅ! អ្នកណាដែលដាក់បណ្តាសាអ្នកនឹងត្រូវបណ្តាសា។ អ្នកណាឲ្យពរអ្នក អ្នកនោះនឹងបានពរ។"

181 មើលទៅដូចជាហ៊ីត្លែរអាចបានឃើញ។ មើលទៅពួកគេជាគ្រីស្ទានអាឡឺម៉ង់អាចបានឃើញវា ឃើញទេ ថាភាពពេញលេញនោះ។ ផ្ទុយពីព្រះបន្ទូលនោះ។ អ្នកដឹងទេ ដូចដែលវាត្រូវបានគេនិយាយថា "មនុស្ស...ព្រះបានបង្កើតមនុស្ស ប៉ុន្តែមនុស្សបានបង្កើតទាសករ។" ម្នាក់ព្យាយាមគ្រប់គ្រងលើម្នាក់ទៀត។ យើងមានអ្នកគ្រប់គ្រងម្នាក់ នោះគឺជាព្រះ។

182 ប៉ុន្តែហ៊ីត្លែរគឺជាជនជាតិអាឡឺម៉ង់ពេញលេញ។ សូមមើលវានៅថ្ងៃនេះ។ ឥឡូវមើលថាមានអ្វីកើតឡើង? វាគឺជាការខុសទាំងស្រុង។ ហេតុអ្វី? វាផ្ទុយនឹងព្រះបន្ទូល។ ហើយឥឡូវនេះអ្នកឃើញកន្លែងដែលវាបានទៅ: ភាពអាម៉ាស់។

183 ហើយប្រសិនបើភាពពេញលេញរបស់អ្នកស្ថិតនៅក្នុងអង្គការមួយចំនួន ឬអារម្មណ៍ខ្លះ ឬអ្វីផ្សេងទៀតក្រៅពីបុគ្គលរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ អ្នកនឹងមកដល់ផ្នែកនៃការអាម៉ាស់ដូចគ្នា កាន់តែអាក្រក់ ឃើញទេ ប្រសិនបើភាពពេញលេញ

របស់អ្នកមិនមែនជាព្រះគ្រីស្ទ។ នោះជាចំណុចកណ្ដាលតែមួយគត់នៃជីវិតមនុស្ស ហើយព្រះគ្រីស្ទគឺជាព្រះបន្ទូល មិនមែនជាក្រុមជំនុំរបស់អ្នកទេ ព្រះបន្ទូល។ ឃើញទេ? "នៅលើភាពពេញលេញនេះ ខ្ញុំនឹងសង់ក្រុមជំនុំរបស់ខ្ញុំ" លើព្រះគ្រីស្ទ ព្រះបន្ទូល។

184 មានពេលមួយដែលមូសូលីនីជាភាពពេញលេញនៃទីក្រុងរ៉ូម។ ខ្ញុំមិនដឹងទេ ខ្ញុំប្រហែលជាបានអានអត្ថបទមួយ ឬវាអាចថាខ្ញុំបានអានវានៅក្នុងសៀវភៅ ឬមាននរណាម្នាក់ប្រាប់ខ្ញុំថា ប៉ុន្តែនៅពេលដែលនរណាម្នាក់កំពុងត្រូវបានសម្ភាសន៍ដោយមូសូលីនី។ គាត់គឺ...

185 គាត់ចង់—ចង់នាំទីក្រុងរ៉ូមទៅជាអត្តពលិក អត្តពលកម្ម។ ហើយមានរូបសំណាកដ៏ធំមួយដែលធ្លាប់ឈរនៅទីនោះ អំពីអត្តពលកម្ម។ នោះមិនអីទេ។ ក្រិកមានគំនិតនោះជាច្រើនឆ្នាំមកហើយ។ រ៉ូមតែងតែព្យាយាមដើម្បីមានវា។ អត្តពលិកមិនអីទេ ប៉ុន្តែ—ប៉ុន្តែអត្តពលកម្ម។ ប៉ុន្តែ—ប៉ុន្តែត្រូវចាំថា វានឹងមិនជំនួសកន្លែងរបស់ព្រះគ្រីស្ទទេ។ មិនថាអ្នកខ្លាំងប៉ុណ្ណាទេ វាមិនមានអ្វីទាក់ទងនឹងវាទេ។ ទ្រង់គឺជាអំណាចទាំងអស់។ ហើយអ្នកឃើញអ្វីដែលគាត់បានព្យាយាមសាងសង់ទីក្រុងរ៉ូម។ ហើយគាត់បានព្យាយាមកសាងទីក្រុងរ៉ូមនៅលើរឿងពេញលេញ ថាគាត់គឺជាភាពពេញលេញ។

186 ហើយពួកគេបាននិយាយថា នៅថ្ងៃមួយ អ្នកបើកបរ—របស់—គាត់គឺលឿនមួយនាទី ហើយគាត់បានបាញ់គាត់។ បាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនបាននិយាយថា 'នៅទីនេះមួយនាទីមុនម៉ោងប្រាំបួន។' ខ្ញុំបាននិយាយថា 'នៅទីនេះត្រឹមម៉ោងប្រាំបួន។'" ប៉ូវ! ហើយបាញ់គាត់។ ឃើញទេ? ឃើញទេ? "ខ្ញុំមិនចង់ឱ្យអ្នកនៅទីនេះមួយនាទីមុន។ ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកនៅទីនេះនៅម៉ោងប្រាំបួន។" ឃើញទេ? រកមើលអ្វីដែលគាត់ព្យាយាមបង្កើតខ្លួនឯង។ ប៉ុន្តែអ្នកឃើញទេថាមានអ្វីកើតឡើង?

187 អ្នកចាំថា អ្នកទាំងអស់គ្នានៅទីនេះ អ្នកចាស់ទុំ រ៉យ ស្លុតធើ ប្រហែលជាហើយឆ្ងាយជាងនេះទៅទៀត ចងចាំពីទីនោះនៅពេលដែលខ្ញុំបានប្រាប់អ្នកអំពីទំនាយ។ ថ្ងៃមួយ នៅទីនោះនៅឯអគារសេនហ្វីល មុនពេលយើងមកទីនេះ ខ្ញុំបាននិយាយថា "មូសសូលីនីនឹងឈានដល់ទីបញ្ចប់ដ៏អាម៉ាស់។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ការលុកលុយលើកដំបូងរបស់គាត់ គាត់នឹងទៅប្រទេសអេត្យូពី ហើយអេត្យូពីនឹងដួលនៅជំហានរបស់គាត់។ ប៉ុន្តែគាត់នឹងមកដល់ទីបញ្ចប់ ហើយគ្មាននរណាម្នាក់

អាចជួយគាត់បានទេ។ គាត់នឹងត្រូវកប់ដោយភាពអាម៉ាស់។" គាត់នៅទីនោះ។

188 ខ្ញុំបាននិយាយថា "មានលទ្ធិបីបានក្រោកឡើង។ ណាស៊ីនិយម ហ្វាស៊ីសនិយម និងកុម្មុយនិស្ត។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ពួកឥស្លាមនឹងវិលវល់ ហើយមកជាតែមួយ ហើយវានឹងក្លាយជាកុម្មុយនិស្ត។ មើល។ កុម្មុយនិស្តនឹងដុតទីក្រុងរ៉ូម។" ឃើញទេ?

189 អ្នកមើលវា។ អូ-ហូ។ វាជាឧបករណ៍នៅក្នុងព្រះហស្តរបស់ព្រះ។ ពួកគេគិតថាពួកគេប្រឆាំងនឹងព្រះ។ ពួកគេកំពុងធ្វើការនៅក្នុងវា គ្រប់ពេលវេលា មិនដឹងទេ។ ទ្រង់គ្រាន់តែប្រើពួកវាជាអាយ៉ង អ៊ូ-ហ៊ូ ឧបករណ៍មួយចំនួននៅក្នុងដៃរបស់ទ្រង់ ដូចជាទ្រង់បានធ្វើនេប៊ូក្នេសានិងមនុស្សជាច្រើនផ្សេងទៀត។ ឥឡូវនេះសូមកត់សម្គាល់។ ឃើញទេ ឥឡូវនេះ។

190 មានពេលមួយដែលផារ៉ោនជាដាច់ខាតនៃប្រទេសអេហ្ស៊ីប ប៉ុន្តែមើលថាតើវានៅឯណាឥឡូវនេះ។ ឃើញទេ? វាបរាជ័យទាំងអស់។

191 អូ វាជាប្រភេទខុស ដូច្នេះពួកគេតែងតែបរាជ័យ។ ពួកគេគឺជាពេញលេញរបស់មនុស្ស។ អ្នកមិនអាចយកភាពពេញលេញដែលបង្កើតឡើងដោយមនុស្សបានទេ។ ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាវាជា—ប្រធានាធិបតី បើវាជាមេដឹកនាំផ្តាច់ការ បើវាជាស្តេច បើវាជាក្រុមជំនុំ ប្រសិនបើវាជាអង្គការ ប្រសិនបើវាជាលទ្ធិ។ អ្វីៗទាំងអស់នោះនឹងត្រូវវិនាស ដូចជាអ្វីៗទាំងអស់នៃប្រភេទនោះតាមសម័យកាល។

192 យើងអាចមើលទៅក្រោយ។ មើលទៅក្រោយ។ សូមក្រឡេកមើលបុរសដែលទុកចិត្តលើអធិរាជ។ សូមក្រឡេកមើលបុរសដែលទុកចិត្តលើមេដឹកនាំផ្តាច់ការ។ សូមក្រឡេកមើលបុរសដែលបានបង្កើតក្តីសង្ឃឹមរបស់ពួកគេលើពួកប្រភេទភាពពេញលេញ ហើយមើលទៅកន្លែងដែលពួកគេនៅសព្វថ្ងៃនេះ។

193 ឥឡូវនេះសូមបង្វែរខ្លួនយើងជុំវិញហើយមើលបុរសដែលដាក់ក្តីសង្ឃឹមរបស់ពួកគេលើព្រះគម្ពីរ លើព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ហើយបានរក្សាវាទុកជាដាច់ខាត។ រកមើលកន្លែងដែលពួកគេឥឡូវនេះ។

194 ប៉ុលផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវសង្ខេបខ្លីៗអំពីពួកគេ នៅក្នុងហេព្រើរ ជំពូកទី១១ អ្វីដែលពួកគេបានធ្វើ។ "របៀបដែលពួកគេបានបង្ក្រាបនគរ នាំមកនូវសេចក្តីសុចរិតជាដើម។ ហើយពួកគេបានដើរដោយពាក់ស្បែកចៀមនិងស្បែកពពែ។ តើអ្នកណា

ក្នុងលោកនេះមិនសក្តិសម។″ [កន្លែងទទេនៅលើកាសែត—អេដ។] រង់ចាំដោយសិរីរុងរឿងសម្រាប់ការរស់ឡើងវិញដ៏ធំនោះ។ ឃើញទេ? ត្រូវហើយ។ ត្បិតពួកគេខ្លះមិន—មិនបានទទួលអព្ភូតហេតុទាំងនេះទេ ហើយពួកគេបានប្រគល់រាងកាយរបស់ពួកគេ យ៉ាងណាក៏ដោយ ទន្ទឹងរង់ចាំការរស់ឡើងវិញនោះ។ ដើម្បីបញ្ចប់ជីវិតរបស់ពួកគេ ពួកគេមិនខ្វល់ពីវាទេ។ ពួកគេចង់បន្តលះបង់ខ្លួនឯង ដូច្នេះពួកគេអាចទទួលបានការរស់ឡើងវិញនោះ ហើយនោះជាអ្វីដែលពួកគេបានធ្វើ។

ឥឡូវនេះ ភាពពេញលេញ យើងកំពុងនិយាយ ពីភាពពេញលេញ។

195 អ្នកដឹងទេ តុលាការកំពូលរបស់យើងគឺពេញលេញ។ វាជាភាពពេញលេញ។ វាជា—វាជាការបញ្ចប់ចុងក្រោយនៃជំលោះទាំងអស់នៅក្នុងប្រជាជាតិនេះ។ ហ្នឹងហើយ។ ការសម្រេចចិត្តរបស់ពួកគេគឺដាច់ខាត នៅក្នុងតុលាការកំពូលរបស់យើង។ ត្រូវហើយ។ អូ ខ្ញុំដឹងថាពេលខ្លះយើងមិនចូលចិត្តវាទេ ប៉ុន្តែវា—វាជាការដាច់ខាត។ បាទ មែនហើយ។ ចុះបើយើងមិនមានវា? បន្ទាប់មកអ្វី? ប៉ុន្តែនោះជាដាច់ខាត។ ប្រាកដណាស់។ ហេតុអ្វី? នោះហើយជាជាតិសាសន៍របស់យើងត្រូវបានចងភ្ជាប់ជាមួយរឿងនោះ។ នៅពេលដែលតុលាការកំពូលធ្វើការសម្រេចចិត្តចុងក្រោយរបស់ពួកគេ នោះហើយជាវា។ មិនមានទៀតទេ។ តើអ្នកនឹងទៅទីណា បន្ទាប់ពីនោះ? អ្នកនឹងធ្វើតាមការសម្រេចចិត្តរបស់ពួកគេ នោះជាអ្វីទាំងអស់។ អ្នកត្រូវតែអញ្ចឹង។ ពួកគេជាពាក្យចុងក្រោយ។ ពួកគេគឺអាម៉ែន។

196 អ្នកអាចសាកល្បងវានៅក្នុងតុលាការទីក្រុងក្នុងតំបន់។ អ្នកអាចសាកល្បងវាចៅក្រម បន្ទាប់មកទៅសហព័ន្ធ ទៅតុលាការគ្រប់ប្រភេទ និងតុលាការសហព័ន្ធ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលយើងមកដល់តុលាការកំពូល នោះហើយជាវា។ ត្រូវហើយ។ ពេលខ្លះយើងមិនចូលចិត្តនិយាយថា ″មែនហើយ ខ្ញុំមិនចូលចិត្តការសម្រេចចិត្តរបស់ពួកគេទេ″ ប៉ុន្តែអ្នកព្យាយាមចេញពីវាម្តង។ នោះជាដាច់ខាតរបស់ប្រទេសជាតិ។ ហើយចុះយ៉ាងណាបើយើងមិនមានវា? បាទ។

197 យើងត្រូវតែមានភាពដាច់ខាត។ គ្រប់គ្នាត្រូវតែមានមួយ។ អ្នកមានមួយ។ ប៉ុន្តែអ្វីដែលខ្ញុំកំពុងព្យាយាមប្រាប់អ្នក ប្រវត្តិនៅទីនោះ ហើយបង្ហាញអ្នកពីអ្វីដែលពិតប្រាកដ។

198 ឥឡូវនេះ តុលាការកំពូលរបស់ប្រទេសគឺជាភាពពេញលេញរបស់ប្រទេស។ នោះជារឿងចុងក្រោយនៅក្នុងប្រភេទនៃការអ៊ូរទាំ។ ពួកគេដោះស្រាយវា។ អ្វីដែល

ពួកគេនិយាយ នោះហើយជាវា។

199 មានភាពដាច់ខាតនៅក្នុងការប្រកួតបាល់។ នោះហើយជាអាជ្ញាកណ្តាល។ អូ បាទ។ ពេលខ្លះយើងមិនចូលចិត្តការសម្រេចចិត្តរបស់គាត់ទេ ប៉ុន្តែវា—វាជា—វាជាបែបនោះ យ៉ាងណាក៏ដោយ។ អាជ្ញាកណ្តាល ការសម្រេចចិត្តរបស់គាត់គឺជាពាក្យចុងក្រោយ ត្រឹមត្រូវ មិនថាអ្នកផ្សេងនិយាយអ្វីទេ។ ប្រសិនបើគាត់និយាយថាវាជាកូដកម្ម វាជាការធ្វើកូដកម្ម។ ហ្នឹងហើយ។ ប្រាកដណាស់។ មិនថាអ្នកដទៃនិយាយអ្វីទេ នោះមិនមានអ្វីដែលត្រូវធ្វើជាមួយវាទេ។ ហើយចូរយើងគិតពីវា។ ប្រសិនបើអ្នក...ខ្ញុំមិនទៅលេងល្បែងបាល់ទេ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែកើតឡើងដើម្បីកត់វាចុះ។ អាជ្ញាកណ្តាល គាត់គឺជាមនុស្សដាច់ខាតនៅក្នុងការប្រកួតបាល់។

200 ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេនិយាយថា "នោះជាបាល់។" ម្នាក់ទៀតនិយាយថា "អ្នកជាអ្នកកុហក។" *នេះ*និយាយថា "នេះជាវិធី*នោះ*។ អ្នកគួរតែធ្វើ*បែបនេះ*។"

201 អាជ្ញាកណ្តាលបាននិយាយថា "កូដកម្ម!" ឃើញអ្នកដែលនៅសល់អង្គុយចុះ។ វាធ្វើឱ្យពួកគេមួយចំនួន។ ប៉ុន្តែខ្ញុំស្រមៃថាពួកគេស្រែកដាក់គាត់នៅទីនោះក្នុងចិត្តរបស់ពួកគេ និងអ្វីៗ ប៉ុន្តែវាជា "ការវាយប្រហារ" ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ។ ហេតុអ្វី? គាត់គឺជាពាក្យចុងក្រោយ។

202 មេផ្ទះទីមួយបាននិយាយថា "អ្នកដឹងថាវាបានកន្លងផុតទៅហើយ។" ម្នាក់ទៀតនិយាយថា "អ្នកដឹងថានោះជា..."

203 គាត់និយាយថា "កើតឡើង។" អូ-ហូ។ នោះហើយជាអ្វីទាំងអស់។ បិទមាត់ត្រឡប់ទៅកន្លែងរបស់អ្នកវិញ។

204 ចុះបើមិនមានអាជ្ញាកណ្តាលនៅឯការប្រកួតបាល់? ខ្ញុំអើយ! តើអ្នកអាចស្រមៃបានទេថាហ្គេមប្រភេទណាដែលនឹងក្លាយជា? ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេបាននិយាយថា "វាជាការធ្វើកូដកម្ម។" ម្នាក់ទៀតនិយាយ*បែបនេះ*។ ម្នាក់ទៀតបាននិយាយ*បែបនោះ*។ ម្នាក់ទៀតនិយាយថា "អ្នកជាមនុស្សកុហក។" វានឹងមានការឈ្លោះប្រកែកគ្នា។

205 ដើម្បីមានការប្រកួតបាល់ អ្នកត្រូវតែមានភាពពេញលេញ។ ហើយគាត់ដើរចេញពីទីនោះ ហើយមិនថាអ្នកមិនចូលចិត្តគាត់ ឬអ្វីក៏ដោយ គាត់—គាត់ជាភាពពេញលេញទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ។ ទ្រង់គឺដាច់ខាត។ ពាក្យរបស់គាត់គឺ

ចុងក្រោយ មិនថាអ្នកនិយាយអ្វីអំពីវាទេ។ វាជាវិធីនោះ។ ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើពួកគេមិនធ្វើទេ ហ្គេមទាំងមូលនឹងចូលទៅក្នុងភាពវឹកវរ។ តើវាត្រូវទេ?

206 តើប្រទេសជាតិនឹងទៅជាយ៉ាងណាបើគ្មានតុលាការសហព័ន្ធ? គ្មានតុលាការកំពូលទេនៅក្នុងប្រទេសនេះ តើវានឹងទៅជាយ៉ាងណា? តើពួកគេនឹងទៅទីណា? ប្រជាជាតិនឹងស្ថិតក្នុងភាពវឹកវរ។ ប្រសិនបើមិនមាន...

207 ប្រសិនបើមិនមានអាជ្ញាកណ្តាលនៅឯការប្រកួតបាល់ទេ វានឹងកើនឡើង អ្នកនឹងមិនធ្វើការបោះលើកដំបូងរហូតដល់មាននរណាម្នាក់រអ៊ូរទាំ។ មាននរណាម្នាក់ឈរនៅទីនោះ ហើយប្រហែលជាពិតជាបានទៅនៅលើចាន ហើយបុរសផ្សេងទៀតនឹងនិយាយថា "អូ អត់ទេ។ ទេ ទេ។ វាមិនបានធ្វើដូច្នេះទេ។" បន្ទាប់មក អ្នកទៅ។ បាល់ទីមួយត្រូវបានគេបោះចោល ពួកគេនឹងជជែកតវ៉ា។ ម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេបាននិយាយថា "នោះគឺជាការធ្វើកូដកម្ម។" ម្នាក់ទៀតនិយាយថា "វាមិនមែនជាកូដកម្មទេ។" ឃើញទេ?

208 អ្នកត្រូវតែមាននរណាម្នាក់ដែលហ្គេមត្រូវបានចងភ្ជាប់ ហើយនោះជាអាជ្ញាកណ្តាល។ នៅពេលដែលគាត់និយាយថា "កូដកម្ម" វាជាកូដកម្ម។ ប្រសិនបើគាត់និយាយថា "បាល់" វាជាបាល់។ អ្វីក៏ដោយដែលគាត់និយាយ វាទៅ។ ហ្នឹងហើយ។ ហើយបើអ្នកមិនបាន អ្នកនឹងមិនមានហ្គេមទេ។

209 ខ្ញុំសូមបង្ហាញអ្នកនូវភាពពេញលេញមួយទៀត គឺភ្លើងក្រហម។ ភ្លើងក្រហមនៅពេលដែលវានិយាយថា "ឈប់" វាមានន័យថាឈប់។ ប្រសិនបើអ្នកដំណើរការវា អ្នកនឹងចំណាយសម្រាប់វា។ ប៉ុន្តែបើទីក្រុងនេះមិនមានភ្លើងនៅទីនេះទេ ភ្លើងឈប់ តើទីក្រុងប្រភេទណា? ឃើញទេ? វាត្រូវតែមានភាពដាច់ខាត។ ខ្ញុំមិនខ្វល់ពីអ្វីដែលប៉ូលីសនិយាយ ឬនរណាម្នាក់ផ្សេងទៀតនិយាយទេ ឈរនៅទីនោះ។ ពួកគេជាអនុវិទ្យាល័យ។ ប្រសិនបើនរណាម្នាក់អាចបញ្ជាក់ថាអ្នកបានឆ្លងកាត់ភ្លើងពណ៌បៃតង ខ្ញុំមិនខ្វល់ពីអ្វីដែលប៉ូលីសនិយាយទេ ពួកគេខុស។ នៅពេលដែលពន្លឺនិយាយថា "ទៅ" នោះមានន័យថាទៅ។ នោះហើយជាភាពពេញលេញ។ អ្នកអាចបញ្ជាក់បាន ភ្លើងបាននិយាយថា "ទៅ។" ប៉ូលីសប្រហែលជាឈរនៅកន្លែងណាមួយ អភិបាលក្រុងប្រហែលជានៅកន្លែងណាមួយ ដែលមិនមានភាពខុសគ្នាបន្តិចសោះ។ ប្រសិនបើអ្នកមានភស្តុតាងថាវាគឺជាសញ្ញា "ទៅ" អ្នកទៅ។ ហើយប្រសិនបើនរណាម្នាក់វាយអ្នក វាជាកំហុសរបស់ពួកគេ។ អ្នកអាច

បញ្ជាក់វា។ ហ្នឹងហើយ។

ហើយយើងអាចបញ្ជាក់ពីអ្វីដែលយើងកំពុងនិយាយ។ ត្រូវហើយ។

210 ឥឡូវនេះ ចុះបើគ្មានភ្លើងក្រហម? ម្នាក់បានឡើងទៅឆ្លងកាត់ ហើយវា...មើលថាតើវានឹងទៅជាយ៉ាងណា។ ម្នាក់និយាយថា "ហេ! ចេញពីផ្លូវ។ ខ្ញុំប្រញាប់។ ខ្ញុំត្រូវទៅធ្វើការ។ ខ្ញុំយឺតហើយ។ ខ្ញុំកំពុងឆ្លងកាត់ឥឡូវនេះ។" ម្នាក់ទៀតបាននិយាយថា "អ្នកគ្រាន់តែគិតថាអ្នក។ ព្រោះខ្ញុំជាអ្នកដែលឆ្លងកាត់ ព្រោះខ្ញុំនៅទីនេះមុនគេ។" ហើយខ្ញុំអាចឃើញស្ត្រីម្នាក់ចេញទៅជួសជុលសក់របស់នាង។ ចុះបើយើងមិនមានភ្លើងក្រហម? នឹងមិនមានការកកស្ទះចរាចរណ៍ទេ!

211 នោះហើយជាបញ្ហាជាមួយក្រុមជំនុំ។ ឃើញទេ? ហ្នឹងហើយ។ នោះហើយជាមូលហេតុដែលយើងមានការកកស្ទះនិកាយបែបនេះ។ បាទ។ នោះពិតជាត្រឹមត្រូវ។ គ្មាននរណាម្នាក់ទៅកន្លែងណាទេ។ ពួកគេកំពុងឈរ រអ៊ូរទាំ។

212 នេះគឺជាពន្លឺរបស់ព្រះ។ នៅពេលដែលវានិយាយថា "ទៅ" គឺទៅ។ នៅពេលដែលវានិយាយថា "ឈប់ នេះគឺឆ្ងាយគ្រប់គ្រាន់ហើយ" បន្ទាប់មកឈប់។ ហ្នឹងហើយ។ នោះហើយជាកន្លែងដែលយើងពឹងផ្អែកលើព្រះបន្ទូលនោះ មិនមែនជាអ្វីដែលមនុស្សមួយចំនួនបាននិយាយ ឬក្រុមមនុស្សផ្សេងទៀតបាននិយាយទេ។ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "ទីសំគាល់ទាំងនេះនឹងធ្វើតាមអស់អ្នកដែលជឿ។" តោះទៅ។ "ចូរទៅកាន់ពិភពលោកទាំងមូល ហើយផ្សាយដំណឹងល្អដល់គ្រប់មនុស្សទាំងអស់។"

213 អ្នកដឹងទេ ល្អដូចការអប់រំដែរ ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវមិនដែលទាមទារវាទេ។ ហ្នឹងហើយ។ ល្អដូចជាព្រះវិហារ អាគារ ទ្រង់មិនដែលទាមទារវាទេ។ ល្អដូចមន្ទីរពេទ្យដែរ យើង ព្រះវិហារ សាងសង់មន្ទីរពេទ្យ។ នោះមិនអីទេ។ យើងសូមកោតសរសើរ។ ប៉ុន្តែទ្រង់មិនដែលទាមទារវាទេ។

214 ទ្រង់មានបន្ទូលទៅកាន់ក្រុមជំនុំថា "ផ្សាយដំណឹងល្អ។" ហើយដំណឹងល្អមិនមែនមកដោយព្រះបន្ទូលប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែតាមរយៈអំណាច និងការបើកសម្តែងនៃព្រះបន្ទូល។ ប៉ុលបាននិយាយដូច្នេះ។ បន្ទាប់មក ចូរទៅ បង្ហាញដំណឹងល្អ អូ ខ្ញុំអើយ បើវាជាវិធីនោះ។

215 អូ យើងសព្វថ្ងៃនេះ រស់នៅក្នុងពេលដែលយើងមានវេជ្ជបណ្ឌិតល្អបំផុតដែល

យើងមិនធ្លាប់មាន។ យើងទទួលបានថ្នាំល្អបំផុតដែលយើងធ្លាប់អនុវត្តជាមួយ។ អ្នកដឹងទេ។ ហើយយើងសូមជំរាបសួរបុរសទាំងនោះ។ យើងអធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេ។ ខ្ញុំធ្វើ ហើយខ្ញុំសង្ឃឹមថាអ្នកធ្វើ។ បុរសទាំងនោះ ដែលមានការយល់ដឹងអំពីអារម្មណ៍...ពួកគេមានញាណពីរដើម្បីដំណើរការ នោះគឺការមើលឃើញនិងអារម្មណ៍ ហើយពួកគេ...និងការព្ធ។ ពួកគេធ្វើការដោយសំឡេងនៃបេះដូង ឬ—អារម្មណ៍នៃដុំសាច់ ឬអ្វីមួយ ឬការមើលឃើញនៃអ្វីដែលពួកគេអាចមើលឃើញការរីករាលដាលនៃជំងឺឬ—ឬអ្វីមួយនៅលើមុខ ដែលគ្របដណ្តប់មុខឬរាងកាយនៅកន្លែងណាមួយ។ ពួកគេ—ពួកគេធ្វើការលើរឿងទាំងនោះ។ ឃើញទេ? ព្រោះនោះជា...ហើយពួកគេព្យាយាមលេបថ្នាំ ហើយច្រើនណាស់ដែលនឹងសម្លាប់វា ហើយបន្ទាប់មកនឹងមិនសម្លាប់អ្នក និង—ជាដើម។ ពួកគេនឹងមិន...នោះជាកិច្ចការរបស់ពួកគេ ដើម្បីធ្វើការលើវា។ ហើយយើងកោតសរសើរចំពោះវា។ នោះល្អណាស់។ ប៉ុន្តែយើងមានវេជ្ជបណ្ឌិតល្អបំផុត ថ្នាំល្អបំផុត មន្ទីរពេទ្យល្អបំផុត និងជំងឺច្រើនជាងអ្វីដែលយើងធ្លាប់មាន។

216 យើងមានការមិនជឿច្រើនជាងអ្វីដែលយើងធ្លាប់មាន។ បាទ មែនហើយ។ ពិតប្រាកដ។ រដ្ឋមន្ត្រីបានរៀបចំខ្លួនពួកគេ ហើយមាននិកាយដ៏អស្ចារ្យ ហើយទទួលយកអ្វី ជាដើម និងអ្វីទាំងអស់ បង្កើតសមាជិកក្រុមជំនុំ។ ហើយពួកគេបានទៅសិក្ខាសាលាមួយចំនួន ដូចជាមាន់ភ្ញាស់ ហើយញាស់វាចេញដោយម៉ាស៊ីនកិនដែលនាំពួកគេចេញមកដូចនោះ ហើយពេលខ្លះមិនស្គាល់ព្រះជាងតុក្កតាសម្លៀងអំពីរាត្រីអេហ្ស៊ីបទេ។ នាំពួកគេឆ្លងកាត់បែបនោះ ហើយអ្នកនៅទីនោះ។ ឃើញទេ?

217 អូ អ្វីដែលយើងត្រូវការនៅក្នុងក្រុមជំនុំរបស់យើងគឺជាបុរសម្នាក់ដែលមានភាពពេញលេញ។ អ្វីដែលយើងត្រូវការនៅក្នុងក្រុមជំនុំមេតូឌីស្ទ ព្រះវិហារបាទីស្ទ ព្រះវិហារពេនទីកុស្ត ព្រះវិហារប្រេសប៊ីធើរៀន គឺភាពពេញលេញ ជាមនុស្សរបស់ព្រះដែលនឹងឈរភ្ជាប់នឹងព្រះបន្ទូលនិងព្រះគ្រីស្ទ ហើយនាំក្រុមជំនុំនោះនៅក្រោមលក្ខខណ្ឌនៃកន្លែងដែលសមាជិកម្នាក់ៗដើរក្នុងលក្ខខណ្ឌនៃព្រះបន្ទូលនេះ ដោយឃើញព្រះបន្ទូលបានបើកសម្តែង សូមធ្វើតាមពួកគេ "ទីសំគាល់ទាំងនេះនឹងធ្វើតាមអស់អ្នកដែលជឿ ពាសពេញពិភពលោក។"

ពួកគេបាននិយាយថា "នោះត្រូវបានបញ្ចប់។"

218 ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "ចូរទៅឯលោកិយទាំងមូល ហើយផ្សាយដំណឹងល្អដល់គ្រប់មនុស្សទាំងអស់។" យើងមិនទាន់បានទៅដល់ពិភពលោកទាំងមូលនៅឡើយទេ និងផ្លូវដ៏វែងឆ្ងាយពីគ្រប់មនុស្សទាំងអស់។ រយៈពេលប៉ុន្មាន? "ពិភពលោកទាំងមូល។" ទៅអ្នកណា? "គ្រប់មនុស្សទាំងអស់។" តើនឹងមានអ្វីកើតឡើង? "ទីសំគាល់ទាំងនេះនឹងធ្វើតាមអស់អ្នកដែលជឿ។ ក្នុងនាមយើង ពួកគេនឹងដេញអារក្ស។ ពួកគេនឹងនិយាយភាសាថ្មី។ ប្រសិនបើពួកគេចាប់កាន់សត្វពស់ ឬផឹករបស់ដែលពុល វានឹងមិនបង្កគ្រោះថ្នាក់ដល់ពួកគេទេ។ បើគេដាក់ដៃលើអ្នកជំងឺ នោះគេនឹងបានជា។" នោះគឺជាការជឿយ៉ាងពិតប្រាកដនៅទីនោះ ព្រះបន្ទូល ផ្កាយខាងជើងនោះ ត្រីវិស័យដែលនៅជាប់នឹងវា។ នោះហើយជាអ្វីដែលយើងត្រូវការ។

219 ប៉ុន្តែយើងបានចេញទៅបង្កើតស្ថាប័ន រៀបចំមនុស្ស យកសមាជិក ហើយច្របូកច្របល់ជាមួយពួកបាទីស្ទព្រោះពួកគេមិនជឿរបៀបដែលយើងធ្វើ និងមេតូឌីសដោយសារតែពួកគេមិនបានធ្វើ តាមរបៀប*នេះ*។ ហើយ—ហើយយើងបានញាស់ថ្នាក់សិក្ខាសាលាធំជាង សាងសង់ព្រះវិហារធំជាង និងប្រដាប់បន្ថែមល្អជាង និងសរីរាង្គធំជាង ជាដើម និងហ្វូងមនុស្សស្លៀកពាក់ល្អជាង ហើយមានអភិបាលក្រុង និងអ្នករាល់គ្នានៅក្នុងព្រះវិហារ។ ហើយតើយើងបានទទួលអ្វី? ចង្កោមនៃការស្លាប់ ចងទៅនឹងនិកាយពេញលេញ។ ស្លាប់! អូ ឆ្ងាយណាស់!

220 ប្រសិនបើខ្ញុំស្លាប់នៅក្នុងផ្លូវរបស់ខ្ញុំ ដាច់ខាតរបស់ខ្ញុំគឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ នៅលើនោះជាអ្វីដែលខ្ញុំជឿ ប្រសិនបើមនុស្សគ្រប់គ្នាដើរចេញ។ មាននរណាម្នាក់បាននិយាយថា បណ្ឌិត ដាវីសបាននិយាយមកខ្ញុំថា "ប៊ីលលី អ្នកអធិប្បាយរឿងបែបនេះ អ្នកនឹងផ្សាយវាដល់មុខតំណែងរបស់ក្រុមជំនុំ។"

221 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងអធិប្បាយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះទៅកាន់មុខតំណែងបន្ទាប់មក ពីព្រោះព្រះអាចមានតួនាទីទាំងនេះដើម្បីចិញ្ចឹមកូនដល់អ័ប្រាហាំ។" ត្រូវហើយ។ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគឺពិត។

បាននិយាយថា "អ្នកគិតថាពួកគេនឹងជឿអ្នកទេ?"

222 ខ្ញុំបាននិយាយថា "វាមិនមែនទេ...នោះមិនមែនជារឿងរបស់ខ្ញុំទេ។ វាជាកិច្ចការរបស់ខ្ញុំក្នុងការនៅស្មោះត្រង់នឹងព្រះបន្ទូលនោះ។" ហ្នឹងហើយ។

223 បាននិយាយថា “អ្នកគិតថាអ្នកអាចជួបពិភពលោកដែលមានការអប់រំបែបនេះ ជាមួយនឹងទ្រឹស្តីនៃ—នៃការព្យាបាលដ៏ទេវភាព?”

224 ខ្ញុំបាននិយាយថា “វាមិនមែនជាការព្យាបាលដ៏ទេវភាពរបស់ខ្ញុំទេ។ វាជាការសន្យារបស់ទ្រង់។ ទ្រង់គឺជាអ្នកដែលផ្តល់កម្រៃជើងសារ។” អូ!

225 ហើយខ្ញុំចាំថានៅពេលដែលទ្រង់បានយាងចុះមកទីនោះនៅក្នុងពន្លឺដ៏ធំនោះ ឈរនៅខាងក្រោមទន្លេ ១៩៣៣នៅក្នុងខែមិថុនា នៅពេលដែលទ្រង់មានបន្ទូលថា “ដូចជា—ដូចជាយ៉ូហានបាទីស្ទត្រូវបានបញ្ជូនមកមុនការយាងមកជាលើកដំបូងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ខ្ញុំបញ្ជូនអ្នកជាមួយនឹងសារមួយទៅកាន់ពិភពលោក ដើម្បីនាំមុខការយាងមកជាលើកទីពីររបស់ព្រះគ្រីស្ទ។” ហើយនៅជុំវិញពិភពលោកនាងបានទៅ នៅពេលដែលភ្លើងរស់ឡើងវិញត្រូវបានបង្កើតឡើងអស់រយៈពេលដប់ប្រាំឆ្នាំនៅលើភ្នំស្ទើរតែទាំងអស់។ ការព្យាបាលដ៏ទេវភាពនៅទូទាំងជាតិសាសន៍ និងអំណាច និងការស្តារឡើងវិញ។

226 ហើយឥឡូវនេះខ្ញុំជឿថានាងត្រៀមខ្លួនជាស្រេចដើម្បីឈានដល់ចំណុចកំពូលចុងក្រោយនោះ ដើម្បីនាំមកនូវសេចក្តីជំនឿដែលនឹងលើកក្រុមជំនុំឡើងទៅកាន់សិរីរុងរឿង។ ហើយនាងកំពុងដាក់នៅក្នុងសារ។ យើងពិតជានៅគ្រាចុងក្រោយ។ យើងបាននិយាយអំពីវា និងអ្វីគ្រប់យ៉ាង ប៉ុន្តែរឿងនេះបានផ្លាស់ប្តូរមកលើយើងឥឡូវនេះ។ បាទ។ បាទ មែនហើយ។ នេះគឺជាមួយ។ ហ្នឹងហើយ។

227 នេះ—នេះ—ភ្លើងក្រហម ដូចដែលខ្ញុំបាននិយាយ វាដោះស្រាយករណីនេះ។ ហ្នឹងហើយ។ ភ្លើងក្រហមប្រាប់អ្នកថាអ្នកណាទៅ។ មិនថាអ្នកណានិយាយអ្វីទេ វាជាអ្វីដែលភ្លើងក្រហមនិយាយ។ អ្នកពិតជាអាចមានការស្ទះចរាចរណ៍ប្រសិនបើអ្នកមិនធ្វើ—បើអ្នកមិនប្រកាន់ភ្លើងក្រហម។ ត្រូវតែមានភាពពេញលេញ។ បាទ មែនហើយ។

228 ដូចជាក្រុមជំនុំដែរ ត្រូវតែមានភាពពេញលេញ។ ចំពោះមនុស្សនៅក្នុងក្រុមជំនុំ អ្នកត្រូវតែមានភាពពេញលេញរបស់អ្នក។

229 ប៉ុន្តែ សព្វថ្ងៃនេះ ក្រុមជំនុំនីមួយៗមានភាពពេញលេញរៀងៗខ្លួន។ ឃើញទេ? ហើយកុំព្យាយាមយក “យើងបាទីស្ទជឿរឿង*នេះ*។ យើងមេតូឌីស្ទជឿរឿង*នេះ*។ យើងប្រេសប៊ីធើរៀនជឿរឿង*នេះ*។ យើងពួកពេនទីកុស្តជឿរឿង*នេះ*។” មិនអីទេ ប៉ុន្តែហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិនយកវាដែលនៅសល់? តើមានអ្វីខុសជាមួយវា?

230 "យើងបាទីស្ទជឿលើការជ្រមុជទឹក។" នោះជាការល្អ។ ចុះយ៉ាងណាចំពោះពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ឥឡូវនេះ? ចុះបើនិយាយភាសាដទៃវិញ? ចុះអំណោយនៃការព្យាបាល? ចុះទំនាយវិញ? "អូ អត់ទេ។ យើងមិនមែនទេ។ នោះគឺសម្រាប់សម័យកាលមួយទៀត។" អូ ក្មេងប្រុស!

231 ពេនទីកុស្ត អ្នកនិយាយថា "យើងជឿលើការនិយាយភាសាដទៃ សម្រាប់ភស្តុតាង។" ប្រាកដណាស់ ការនិយាយភាសាដទៃគឺមិនអីទេ ប៉ុន្តែវានៅតែមិនមែនជាភស្តុតាង។ មនុស្សជាច្រើននិយាយភាសាដទៃ នោះជាការពិត ហើយនោះជាអ្វីដែលពួកគេធ្លាប់ទៅ។ អារក្សអាចក្លែងបន្លំអំណោយណាមួយដែលទទួលបាន អំណោយណាមួយដែលមាននៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។

232 ប៉ុលបាននិយាយថា "ទោះបីខ្ញុំនិយាយភាសាមនុស្សនិងទេវតាក៏ដោយ ទោះបីខ្ញុំថ្វាយរូបកាយខ្ញុំដុតជាយញ្ញបូជាក៏ដោយ ទោះបីជាខ្ញុំលក់ទំនិញទាំងអស់របស់ខ្ញុំដើម្បីចិញ្ចឹមអ្នកក្រីក្រ ហើយទោះបីជាខ្ញុំមានជំនឿដើម្បីរើភ្នំ ទោះបីជាខ្ញុំបានទៅសិក្ខាសាលាហើយបានរៀនចំណេះដឹងទាំងអស់ដែលត្រូវរៀនក៏ដោយ ខ្ញុំនៅតែគ្មានអ្វីសោះ។"

233 វាជាបុគ្គលរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ព្រះគ្រីស្ទ សូមទទួលទ្រង់ ហើយអ្នកមិនអាចទទួលទ្រង់ដោយមិនទទួលព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់បានទេ។ ព្រះបន្ទូលត្រូវតែមកមុន បន្ទាប់មកជីវិតចូលមកក្នុងព្រះបន្ទូលនោះ ហើយបង្ហាញព្រះបន្ទូលនោះ។

234 តើព្រះយេស៊ូវមិនបានមានបន្ទូលថា "បើខ្ញុំមិនធ្វើកិច្ចការរបស់ព្រះវរបិតាខ្ញុំទេ នោះកុំជឿខ្ញុំ"? វាគឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះដែលត្រូវបានបង្ហាញ។ ព្រះទ្រង់គង់នៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ផ្សះផ្សា បង្ហាញអង្គទ្រង់ចំពោះលោកិយ តើទ្រង់ជាអ្វី។ នោះគឺ—នោះជាភាពពេញលេញ។ នោះគឺជាភាពអស់កល្បជានិច្ចនៅទីនោះ។

235 ឥឡូវនេះអ្នកនិយាយថា "តើនោះជាភាពអស់កល្បទេ បងប្រុសប្រាណហាំ?" នោះគឺ។ "ចុះថ្ងៃនេះវិញ?"

236 ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "អ្នកណាដែលជឿលើខ្ញុំ កិច្ចការដែលខ្ញុំធ្វើ អ្នកនោះនឹងធ្វើដែរ។" វាគឺដូចគ្នាទាំងស្រុង។ ត្រូវហើយ។

237 ម្នាក់ៗមានភាពពេញលេញរៀងៗខ្លួន។ អូ ខ្ញុំអើយ! វាដូចជានៅក្នុងថ្ងៃនៃចៅក្រម "មនុស្សគ្រប់រូបបានធ្វើអ្វីដែលត្រឹមត្រូវនៅក្នុងភ្នែករបស់ខ្លួន។" នៅ

សម័យចៅក្រម មនុស្សគ្រប់រូបមាន—ភាពពេញលេញផ្ទាល់ខ្លួន។ គាត់បានធ្វើអ្វីដែលគាត់ចង់ធ្វើ។ ហើយនោះជារបៀបដែលវាឥឡូវនេះ។ "មនុស្សគ្រប់រូបបានធ្វើត្រឹមត្រូវតាមទស្សនៈផ្ទាល់ខ្លួន។" ឥឡូវនេះ អ្នកដឹងពីមូលហេតុដែលពួកគេធ្វើដូច្នេះនៅក្នុងចៅក្រម? នេះអាចភ្ញាក់ផ្អើលបន្តិច។ ប៉ុន្តែមូលហេតុដែលពួកគេធ្វើវានៅក្នុងចៅក្រម ដោយសារតែពួកគេគ្មានហោរានៅសម័យពួកគេ សម្រាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់មកដល់។ ដូច្នេះមនុស្សគ្រប់រូបអាចធ្វើអ្វីដែលគាត់ចង់ធ្វើ តាមទស្សនៈផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គាត់។

238 ហើយនោះជាអ្វីដែលបានកើតឡើងនៅថ្ងៃនេះ។ យើងមិនមានហោរានៅក្នុងសម័យនិកាយទាំងនេះទេ ប៉ុន្តែព្រះបានសន្យានឹងយើងតែមួយ។ ឃើញទេ? ឃើញទេ? ហើយទ្រង់បានធ្វើ។ នៅថ្ងៃចុងក្រោយ ទ្រង់នឹងក្រោកឡើង ហើយបញ្ជូនអេលីយ៉ាត្រឡប់ទៅកន្លែងកើតហេតុម្តងទៀត "ហើយគាត់នឹងបង្វែរចិត្តរបស់កូនត្រឡប់ទៅជំនឿរបស់ឪពុកវិញ" ត្រឡប់ទៅពេនទីកុស្តដើម។ អ្នកដឹងថាទ្រង់មានបន្ទូលដូច្នេះ។

239 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំដឹងថាអ្នកនឹងយោង ដូចដែលទ្រង់បានធ្វើនៅទីនោះចំពោះយ៉ូហាន នៅក្នុង—នៅក្នុងម៉ាថាយជំពូកទី១១ និងខទី៦ ខ្ញុំជឿថាវាគឺ នៅពេលដែលពួកគេនិយាយថា "តើអ្នកគិតថាបុរសនេះជានរណា យ៉ូហាននេះ?"

240 ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ប្រសិនបើអ្នកអាចទទួលវា នោះគឺជាអ្នកដែលត្រូវបានចែងថា 'មើល ខ្ញុំចាត់អ្នកនាំសាររបស់យើងឱ្យទៅមុនខ្ញុំ។'" នោះជាម៉ាឡាគី៣ មិនមែនម៉ាឡាគី៤ទេ។

241 ប៉ុន្តែ ចូរចាំថា ប្រសិនបើនោះជាម៉ាឡាគី៤ នោះព្រះបន្ទូលបានបរាជ័យ ព្រោះទ្រង់មានបន្ទូលថា "ប៉ុន្តែនៅពេលនេះ ពិភពលោកទាំងមូលនឹងត្រូវឆេះ ហើយមនុស្សសុចរិតនឹងដើរចេញពីផេះនៃមនុស្សអាក្រក់។" ទេ។ កុំលាយវាឡើង បងប្រុស។ ធ្វើឱ្យវានិយាយដូចអ្វីដែលវានិយាយ។ ហ្នឹងហើយ។ ទ្រង់បានសន្យានៅថ្ងៃចុងក្រោយ ហើយវានឹងនៅកណ្តាល។

242 សូមចាំថា នៅពេលដែលចៅក្រម មនុស្សគ្រប់គ្នាបានធ្វើតាមរបៀបដែលគាត់ចង់បាន។ គ្មានមនុស្សណាម្នាក់អាចធ្វើឲ្យព្រះបន្ទូលនោះរស់បានទេ។ គ្មានហោរាទេ។ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់តែងតែមកដល់ហោរា។ ត្រូវហើយ។ ហើយគាត់

តែងតែត្រូវបានគេស្អប់។ មានតែក្រុមតូចដែលស្រឡាញ់គាត់ ឃើញទេ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំចង់និយាយថា វាតែងតែមានបែបនោះ។

243 ព្រះមិនផ្លាស់ប្តូរគោលនយោបាយរបស់ទ្រង់ទេ ទ្រង់មិនអាច ហើយក្លាយជាព្រះ។ ប្រសិនបើព្រះធ្លាប់មានបន្ទូលឬធ្វើអ្វី ទ្រង់ត្រូវតែធ្វើនៅពេលក្រោយ។ នៅពេលដែលវិបត្តិនោះមកដល់ ប្រសិនបើទ្រង់មិនធ្វើជាលើកទីពីរដូចដែលទ្រង់បានធ្វើលើកទីមួយទេ ទ្រង់បានធ្វើខុសលើកទីមួយ។ ហើយអ្នកណានឹងចោទប្រកាន់ព្រះថាធ្វើខុស? តើអ្នកជានរណា អាចដាក់បាបដល់ព្រះបាន? នោះហើយជាអ្វីដែលព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "តើអ្នកណាអាចចោទប្រកាន់ខ្ញុំពីអំពើបាបបាន?"

244 តើអំពើបាបជាអ្វី? ការមិនជឿ។ "អ្នកណាដែលមិនជឿត្រូវបានកាត់ទោសរួចហើយ។"

245 "តើម្នាក់ណាអាចបង្ហាញខ្ញុំថាខ្ញុំមិនបានបំពេញអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលព្រះមេស្ស៊ីគួរធ្វើ?" ឃើញទេ? គ្មាននរណាម្នាក់និយាយអ្វីទាំងអស់។ គាត់មាន។ ព្រះមេស្ស៊ីគឺជាហោរា ហើយទ្រង់បានបង្ហាញថាទ្រង់គឺបែបនោះ។ ពួកគេមិនមានហោរារាប់រយឆ្នាំមកហើយ ចាប់តាំងពីម៉ាឡាគី ហើយនៅទីនេះទ្រង់បានរស់ឡើងវិញ។ ទ្រង់គឺជាអាថ៌កំបាំងសម្រាប់ប្រជាជន ហើយជាឧបសគ្គដល់ក្រុមជំនុំរបស់ពួកគេ។

246 ពីព្រោះ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "មើល អញដាក់នៅស៊ីយ៉ូន ជាថ្មជ្រុង ថ្មដ៏មានតម្លៃអូ ថ្មដែលជំពប់ដួល។" បាទ។ "ប៉ុន្តែអ្នកណាដែលជឿលើទ្រង់ នោះមិនត្រូវខ្មាសឡើយ។" នោះជាការត្រឹមត្រូវ។ ទ្រង់នៅទីនោះ។ ហើយនោះពិតជាបានបំពេញបទគម្ពីរ។ ប៉ុន្តែអស់អ្នកដែលជឿទ្រង់មានភាពពេញលេញ។

247 នាងតូចម៉ាថា ពេលនាងឃើញឡាសារចេញពីផ្នូរ នាងដឹងថានោះជានរណា។ សូម្បីតែមុនពេលវាធ្វើវា នាងមានភាពពេញលេញនៃការដឹង។ "ខ្ញុំជឿថាទ្រង់ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ ដែលត្រូវមកក្នុងលោកិយ។ សូម្បីតែឥឡូវនេះ ទោះបីបងប្រុសរបស់ខ្ញុំបានស្លាប់ក៏ដោយគ្រាន់តែនិយាយពាក្យ។ ព្រះនឹងធ្វើវា។" អាម៉ែន។ នាងពិតជាវិជ្ជមាន។ ហ្នឹងហើយ។ ពេលគាត់និយាយដូច្នេះ ហើយនាងមានន័យចេញពីចិត្តៈ

គាត់បាននិយាយថា "តើអ្នកបានបញ្ចុះសពគាត់នៅឯណា?"

បាននិយាយថា "មកហើយមើល។"

248 នៅទីនោះទ្រង់បានឈរនៅទីនោះ ដោយមាននិមិត្ត។ ពីព្រោះទ្រង់មានបន្ទូលថា "ខ្ញុំមិនធ្វើអ្វីទាល់តែព្រះវរបិតាបង្ហាញខ្ញុំជាមុនសិន" យ៉ូហាន ៥:១៩។

249 បានបញ្ជូនទ្រង់ទៅឆ្ងាយពីផ្ទះរបស់ឡាសារ។ ពួកគេបានបញ្ជូនឱ្យទ្រង់យាងមក អធិស្ឋាន។ ទ្រង់ជ្រាបថាឡាសារនឹងត្រូវស្លាប់។ ហើយបន្ទាប់ពីរយៈពេលនោះ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "មិត្តរបស់យើងគឺឡាសារ ដេកលក់ហើយ។"

ពួកគេបាននិយាយថា "ទ្រង់ធ្វើបានល្អ។"

250 ទ្រង់មានបន្ទូលថា "គាត់បានស្លាប់ហើយ។ ហើយសម្រាប់ជាប្រយោជន៍របស់អ្នក ខ្ញុំរីករាយដែលខ្ញុំមិននៅទីនោះ។" ពួកគេបានសុំទ្រង់ឱ្យអធិស្ឋានសម្រាប់គាត់។

251 បន្ទាប់មកទ្រង់យាងត្រឡប់មកវិញ មានបន្ទូលថា "ប៉ុន្តែខ្ញុំទៅដាស់គាត់។" អូ ខ្ញុំអើយ! (មិនមែន "ខ្ញុំនឹងទៅមើលអ្វីដែលខ្ញុំអាចធ្វើបាន។") "ខ្ញុំនឹងទៅដាស់គាត់។" ហេតុអ្វី? "ព្រះវរបិតាបានបង្ហាញខ្ញុំរួចហើយនូវអ្វីដែលត្រូវធ្វើ។"

252 បានចុះទៅផ្នូរ។ មានបុរសម្នាក់ឈរ។ មានព្រះជាសាច់ឈាម ដែលអាចនិយាយទៅកាន់ថ្មនោះឲ្យ "រំលាយ" ហើយវានឹងរលាយ។ ប៉ុន្តែទ្រង់មានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេជាស្ត្រី ពួកគេជាស្ត្រីកំសត់ ស្ត្រីវ័យក្មេងនិយាយថា "យកថ្មចេញ។"

253 អ្នកមានអ្វីត្រូវធ្វើ ផងដែរ។ ឃើញទេ? ហើយពួកគេបានរមៀលថ្មចេញ។ ហើយវាបានធ្វើឱ្យពួកគេឈឺ គាត់មានក្លិនស្អុយណាស់។

254 នៅទីនោះ ទ្រង់បានឈរនៅទីនោះ។ អូ ខ្ញុំអើយ! ខ្ញុំអាចមើលឃើញទ្រង់តម្រង់ស៊ុមដ៏ទន់ខ្សោយនោះ។ ពីព្រោះព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា "គ្មានភាពស្រស់ស្អាតដែលយើងគួរប្រាថ្នាចង់បានពីទ្រង់ទេ។" ទ្រង់មិនសូវសង្ហាទេ។ ឃើញទេ?

255 ដូចដាវីឌដែរ គាត់ត្រូវបានជ្រើសរើសជាស្តេចនៅពេលដែលគាត់គ្រាន់តែជាកូនក្មេងក្រហម។ ឃើញទេ?

256 "ពួកគេទាំងអស់ជាមហាមិត្តដ៏អស្ចារ្យ" បាននិយាយថា "តើគាត់មិនស្អាតជាមួយនឹងមកុដនៅលើក្បាលរបស់គាត់ទេឬ? យកកូនប្រុសច្បងនេះទៅ" អ៊ីសាយនិយាយ។

257 សាំយូអែលបាននិយាយថា "ព្រះបានបដិសេធគាត់។" បាននាំកូនប្រុសទាំងអស់របស់គាត់ឡើង។ បាននិយាយថា "តើអ្នកមិនមានកូនផ្សេងទៀតទេឬ?"

258 "បាទ យើងមានមួយ ប៉ុន្តែគាត់មើលទៅមិនដូចជាស្តេចទេ។ ហេតុអ្វី គាត់មានស្មា តូច មើលទៅមានពណ៌ក្រហម។"

"ទៅយកគាត់។"

259 ហើយនៅពេលដែលគាត់មក ដើរនៅមុខហោរានោះ ព្រះវិញ្ញាណក៏សណ្ឋិតលើគាត់។ គាត់រត់ជាមួយប្រេងនោះ ចាក់លើក្បាលរបស់គាត់ និយាយថា "នេះគឺជាស្តេចរបស់អ្នក។" នោះហើយជាវា។ បាទ មែនហើយ។

260 ព្រះយេស៊ូវបានឈរនៅទីនោះ ស្មាកោង ប្រហែលជា ប្រែទៅជាពណ៌ប្រផេះនៅពេលដែលទ្រង់មិនទាន់មានអាយុជាងសាមសិបឆ្នាំ។ ព្រះគម្ពីរបាននិយាយថា "គាត់ប្រហែលជាមើលទៅដូចជាសែសិប។" ជនជាតិយូដាបាននិយាយថា "អ្នកជាមនុស្សមិនចាស់—អាយុលើសពីហាសិបឆ្នាំ ហើយអ្នកនិយាយថាអ្នកបាន 'ឃើញអ័ប្រាហាំឬ'?"

ទ្រង់មានបន្ទូលថា "មុនអ័ប្រាហាំ គឺអញ។" ខ្ញុំអើយ! អូ ខ្ញុំអើយ! យ៉ូហាន ៦ ។

261 បន្ទាប់មក យើងមករក នៅទីនេះ ទ្រង់ឈរក្បែរផ្នូរ។ ទ្រង់ជ្រាបថានិមិត្តនោះត្រូវតែធ្វើការ។ ទ្រង់ជ្រាបថាវាត្រូវតែកើតឡើង។ "យកថ្មចេញ។" ទ្រង់…

262 គាត់មានក្លិនស្អុយ រុំដោយសម្លៀកបំពាក់ផ្នូរ បានស្លាប់អស់រយៈពេលបួនថ្ងៃ។ ច្រមុះរបស់គាត់បានធ្លាក់ចុះរួចហើយ ពេលវេលានោះ។

263 នៅទីនោះ ទ្រង់ឈរនៅទីនោះ តម្រង់រូបកាយតូចរបស់គាត់។ "ខ្ញុំគឺជាការរស់ឡើងវិញ ជាជីវិត។" ហ៊ឹម! "អ្នកណាដែលជឿលើខ្ញុំ ទោះបីស្លាប់ហើយក៏ដោយ ក៏នឹងមានជីវិតរស់ដែរ។" ប្រាប់ខ្ញុំថាបុរសម្នាក់អាចធ្វើសេចក្តីថ្លែងការណ៍ដូចនោះ។ "អស់អ្នកណាដែលរស់នៅ ហើយជឿដល់ខ្ញុំ នឹងមិនស្លាប់ឡើយ។ តើអ្នកជឿរឿងនេះទេ?"

264 នាងបាននិយាយថា "មែនហើយ ព្រះអម្ចាស់។" ទោះបីជាទ្រង់ហាក់ដូចជាបានធ្វើឱ្យនាងបាក់ទឹកចិត្ត។ ពេលនាងហៅ ទ្រង់មិនបានទៅទេ។ នាងបានហៅម្តងទៀត ទ្រង់មិនបានទៅទេ។ ប៉ុន្តែនៅទីនេះនាងនិយាយថា "ខ្ញុំដឹងថាទ្រង់ជាព្រះគ្រីស្ទដែលនឹងយាងមកក្នុងលោកិយ។"

265 ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ឡាសារចេញមក។" ហើយបុរសម្នាក់បានស្លាប់អស់រយៈពេលបួនថ្ងៃ។ ហេតុអ្វី? តើអ្វី? ព្រះគ្រីស្ទមានភាពពេញលេញ។ គាត់បានឃើញនិមិត្ត។ វាមិនអាចបរាជ័យបានទេ។ ហ្នឹងហើយ។ វាមិនអាចបរាជ័យបានទេ។ ទ្រង់ប្រាកដណាស់។

266 ហើយម៉ាថាពិតជាមានភាពពេញលេញ។ ប្រសិនបើនាងអាចឱ្យទ្រង់ទទួលស្គាល់អ្វីដែលនាងជឿលើទ្រង់ នាងនឹងទទួលបានអ្វីដែលនាងសុំ។ ត្រូវហើយ។ ពួកគេនៅទីនោះ។ ភាពពេញលេញ វាភ្ជាប់ជាមួយព្រះបន្ទូល ហើយនោះជាវា។

267 មនុស្សគ្រប់រូបសព្វថ្ងៃនេះ ធ្វើនៅក្នុងទស្សនៈផ្ទាល់ខ្លួនរបស់គាត់ អ្វីដែលគាត់ហាក់ដូចជាល្អ ពីព្រោះគ្មានហោរាទេ។ សូមក្រឡេកមើលសម័យរបស់ថៅហ្វាយ។

268 រកមើលនៅក្នុងថ្ងៃដែលអេលី-...ខ្ញុំជឿថា វាគឺជាអេលីយ៉ាឬអេលីសេ។ បាទ។ គឺថា ទារកដែលស្លាប់។ ស្ត្រី—ស៊ូណាមមីត នាងបានបង្កើត...

269 អេលីយ៉ាគឺជាមនុស្សរបស់ព្រះនៅសម័យនេះ មិនមែនគ្រាន់តែជាគ្រូល្អនិងឆ្លាតវៃប៉ុណ្ណោះទេ។ ហេតុអ្វី គាត់ជាមនុស្សចាស់ដែលដើរតាម។ តើអ្នកនឹង...មកបើមកមាត់ទ្វាររបស់អ្នកនៅថ្ងៃនេះ អ្នកប្រហែលជារត់ចេញពីគាត់។ ប្រជាជាតិទាំងមូលស្អប់គាត់។ យេសេបិលនិងពួកអ្នកឯទៀតទាំងអស់ស្អប់គាត់។

270 ដោយសារតែ នាងបានអង្គុយនៅក្នុងសេតវិមាន ហើយបានធ្វើឱ្យស្ត្រីទាំងអស់ធ្វើតាមរបៀបដែលនាងបានធ្វើ ហើយពួកគេទាំងអស់បានយកគំរូតាមនាង។ ហើយអ័ហាប់បានបែរក្បាលទៅ ដោយអំណាចរបស់នាង។ យើងមិនបានខកខានវាឆ្ងាយពេកទេនៅថ្ងៃនេះ។ ប្រហែលដូចគ្នា ហើយនៅទីនោះ—អ្នកនៅទីនោះ។ ហើយពួកគេសុទ្ធតែជាប្រជាប្រិយភាព។ ហើយ អូ ពួកគេទាំងអស់ត្រូវបានព្រិល។

271 ប៉ុន្តែ ស៊ូណាមមីតចាស់នោះ! មិនមែនជាស្ត្រីស៊ូណាំមីទេ ប៉ុន្តែតូច...បាទ។ ខ្ញុំជឿថានាងជាជនជាតិស៊ូណាមមីត។ ពេលនាងមក ហើយឃើញថាអំណាចនោះស្ថិតនៅក្នុងអេលីយ៉ា នាងបាននិយាយថា "ខ្ញុំដឹងថាគាត់ជាមនុស្សបរិសុទ្ធ។" ហើយនៅពេលដែលទារកនោះកំពុងដេកលក់ នាងបាននិយាយថា "ដាក់កូនលានោះហើយកុំឈប់។" នាងបានឡើងទៅទីនោះ។ នាងបានដឹង។ ហើយខ្ញុំចូលចិត្តវិធីដែលនាងមក។ នាងទទួលបានភាពពេញលេញរបស់នាង ជំហររបស់នាង។

272 អេលីយ៉ាបាននិយាយថា "នៅទីនេះអ្នកស្រុកស៊ូណាម។ នាងកំពុងសោកសៅ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនដឹងថាមានបញ្ហាអ្វីទេ។" ឃើញទេ? ព្រះមិនបង្ហាញអ្វីទាំងអស់ដល់អ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់ទេ គ្រាន់តែជាអ្វីដែលទ្រង់ចង់ឱ្យពួកគេដឹង។ ដូច្នេះគាត់បាននិយាយថា "បេះដូងរបស់នាងសោកសៅ ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនដឹងទេ។" គាត់បាននិយាយថា "រត់ រកមើល កេហាស៊ី ហើយមើលថាមានអ្វីខុស។"

273 គាត់បាននិយាយថា "តើអ្នកទាំងអស់គ្នាសុខសប្បាយទេ? តើទាំងអស់សុខសប្បាយជាមួយប្ដីរបស់អ្នកទេ? តើទាំងអស់សុខសប្បាយជាមួយកូនប្រុសរបស់អ្នកទេ?"

274 មើលនាង។ អូ ខ្ញុំអើយ! នេះគឺជាវា។ នាងបាននិយាយថា "អ្វីៗគឺល្អ។" ហេតុអ្វី? នាងបានមករកភាពពេញលេញរបស់នាង។ "អ្វីៗគឺល្អ។"

275 ហើយនាងបានលុតជង្គង់ចុះ។ ដំបូង ដួលនៅជើងរបស់គាត់។ ហើយកេហាស៊ីលើកនាងឡើង "នោះមិនត្រឹមត្រូវទេ" នៅចំពោះមុខ—ម្ចាស់របស់គាត់។ លើកនាងឡើង។ ហើយនាងចាប់ផ្ដើមប្រាប់គាត់។

276 ឥឡូវនេះ គាត់មិនមានភាពពេញលេញទេ។ គាត់ដឹងថាគាត់មានអំណាចដោយនិមិត្ត ដើម្បីផ្ដល់ឱ្យនាងនូវកូន។ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះតើគាត់បានធ្វើអ្វី? គាត់បានយកបុគ្គលិករបស់គាត់ហើយចូលទៅក្នុងបន្ទប់បិទទ្វារទាំងអស់ នាំអ្នកផ្សេងចេញ។ គាត់ដើរចុះឡើងលើបន្ទប់។ គាត់មានភាពពេញលេញ ប្រសិនបើគាត់អាចទាក់ទងវាបាន។ ត្រលប់មកវិញ ឡើងចុះបន្ទប់! អូ ខ្ញុំអើយ! ដោយផ្ទាល់គាត់មានអារម្មណ៍ថាមានអ្វីមួយធ្វើការក្នុងគាត់។ គាត់បានដេកលើទារក។ ក្រោកឡើងម្ដងទៀត ចេញទៅ។ គឺ—ទារកមានចលនា មានភាពកក់ក្ដៅ។ គាត់បានលើកឡើងត្រឡប់ទៅត្រឡប់មក។ គាត់មិនទទួលបានទំនាក់ទំនងល្អជាមួយដាច់ខាត។ "តើវាជាអ្វី ព្រះអម្ចាស់? តើអ្នកបាននិយាយថាធ្វើអ្វី?"

277 គ្មានការសង្ស័យទេ ពេលគាត់ងាកមក គាត់បានឃើញនិមិត្តមួយ ក្មេងប្រុសតូចនោះ រត់លេង លោតជាមួយខ្សែព្រួរ អ្វីផ្សេងទៀតដូចនោះ លេង។ គាត់បានក្រាបខ្លួនលើទារក។ គាត់បានដាក់ច្រមុះរបស់គាត់នៅលើច្រមុះរបស់គាត់ បបូរមាត់របស់គាត់នៅលើបបូរមាត់របស់វា ហើយអំណាចនៃព្រះបានប្រោសទារកឱ្យមានជីវិត។

278 តើវាជាអ្វី? ភាពពេញលេញរបស់ស្ត្រីនោះគឺត្រូវការហោរា! ភាពពេញលេញរបស់ហោរាគឺជាព្រះ! ហើយរួមគ្នាជាមួយព្រះបន្ទូល "ខ្ញុំជាការរស់ឡើងវិញនិងជាជីវិត។" ខ្ញុំឃើញអំណាចរបស់ព្រះ។ អ្នកបង្កើតអាចធ្វើបានទាំងអស់។ នាងបានងើបឡើងម្តងទៀត ទារក។ ប្រាកដណាស់។

279 ហេតុផលដែលមនុស្សគ្រប់រូបបានធ្វើតាមរបៀបផ្ទាល់ខ្លួន ពីព្រោះពួកគេគ្មានហោរាសម្រាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់មកទេ។ ព្រះបន្ទូលនិងហោរាបានបាត់នៅថ្ងៃនោះ។

280 អូ ខ្ញុំបានឃើញការនេះនៅឯការប្រែចិត្តជឿរបស់ខ្ញុំ នៃថ្ងៃដែលយើងរស់នៅ។ ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលព្រះបានចាប់ខ្ញុំមុនពេលក្រុមជំនុំបានធ្វើ។ ខ្ញុំប្រហែលជាមិនស្មោះត្រង់។ បាទ មែនហើយ។ ខ្ញុំ...ការប្រមូលផ្តុំទាំងអស់នេះ ភាពរញ៉េរញ៉ៃ និងអ្នករាល់គ្នា "មែនហើយ សូមមកចូលរួមជាមួយយើង។ ហើយប្រសិនបើអ្នកមិនធ្វើទេ អ្នកអាចយកសំបុត្ររបស់អ្នកហើយទៅចូលរួមជាមួយសំបុត្រផ្សេងទៀត។" អូ! "តើអ្នកនឹងមិនយកសំបុត្ររបស់អ្នកមកក្នុងការប្រកបរបស់យើងទេឬ?"

281 ខ្ញុំជឿថាមានសំបុត្រមួយ នោះជាពេលដែលព្រះគ្រីស្ទសរសេរឈ្មោះរបស់អ្នកនៅលើសៀវភៅជីវិតរបស់កូនចៀម។ នោះគឺជាតែមួយគត់ដែលវានៅលើ។

282 ពេលខ្ញុំឃើញនិកាយទាំងអស់! សាវតាររបស់យើងគឺអៀរឡង់ដែលពីមុនជាកាតូលិក។ ហើយខ្ញុំឃើញថាវាខូចនិងរលួយ។ ខ្ញុំបានចុះទៅព្រះវិហារនិកាយជាក់លាក់មួយនៅទីនេះក្នុងទីក្រុង ពួកគេបាននិយាយថា "អូ យើងជាផ្លូវ ជាសេចក្តីពិត ជាពន្លឺ។ យើងទទួលបានវាទាំងអស់។" ខ្ញុំបានទៅមួយទៀតនៅញូវអាល់បានី "អូ ខ្ញុំអើយ! ពួកគេនៅទីនោះមិនដឹងថាពួកគេកំពុងនិយាយអំពីអ្វីទេ។" កាតូលិកបាននិយាយថា "អ្នកខុសហើយ។"

ខ្ញុំគិត "អូ ខ្ញុំអើយ!"

283 ខ្ញុំបានលេងជាមួយក្មេងប្រុសលូធើរៀន។ ហើយខ្ញុំបានគិត...លូធើរៀនអាឡឺម៉ង់បន្តិច។ ខ្ញុំបានទៅ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "តើអ្នកទៅព្រះវិហារនៅឯណា?"

"ខ្ញុំទៅព្រះវិហារនោះ។"

284 ខ្ញុំបានចុះទៅ ហើយខ្ញុំដឹងថាពួកគេនិយាយថាពួកគេជាផ្លូវ។ ខ្ញុំបានចុះទៅឯបងប្រុស ដែល នៅអេម៉ាញូអែលបាទីស្ទ និង ឬបាទីស្ទទីមួយ។ ពួកគេ

បាននិយាយថា "*នេះជាផ្លូវ។*" ខ្ញុំបានទៅព្រះវិហារអៀរឡង់ នាងបាននិយាយថា "មែនហើយ *នេះជាផ្លូវ។*"

285 "អូ ខ្ញុំអើយ! ខ្ញុំច្រឡំណាស់។ ខ្ញុំមិនដឹងថាត្រូវធ្វើអ្វីទេ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំចង់ទទួលបានភាពត្រឹមត្រូវ។" ខ្ញុំមិនដឹងថាត្រូវធ្វើអ្វីទេ។ ហើយខ្ញុំមិនដឹងពីរបៀបប្រែចិត្តទេ។

286 ខ្ញុំបានសរសេរសំបុត្រមួយ។ ខ្ញុំគិតថា "ខ្ញុំបានឃើញទ្រង់នៅក្នុងព្រៃ។" ខ្ញុំបានសរសេរសំបុត្រដល់ទ្រង់។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "ព្រះអម្ចាស់ជាទីស្រឡាញ់ ខ្ញុំដឹងថាទ្រង់ឆ្លងកាត់ផ្លូវនេះនៅទីនេះ ព្រោះខ្ញុំបានកំណត់នៅទីនេះបរបាញ់កំប្រុក។ ខ្ញុំដឹងថាទ្រង់យាងមក។ ខ្ញុំដឹងថាទ្រង់នៅទីនេះ។ ខ្ញុំចង់ឱ្យទ្រង់...ខ្ញុំចង់ប្រាប់ទ្រង់ពីអ្វីមួយ។"

287 ខ្ញុំគិត "ឥឡូវចាំបន្តិច។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនដែលឃើញនរណាម្នាក់ទេ។ ខ្ញុំមិនបានឃើញទេ។ ខ្ញុំចង់និយាយជាមួយបែបនោះ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់និយាយជាមួយទ្រង់។ ខ្ញុំចង់និយាយជាមួយទ្រង់។" ខ្ញុំបានគិតថា "មែនហើយ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំមិនដឹងពីរបៀបធ្វើវាទេ។"

288 ហើយខ្ញុំបានចេញទៅក្រៅនៅក្នុងស្រក់ហើយលុតជង្គង់ចុះ ទឹក សើម។ ឡានចាស់តូចមួយនៅទីនោះ ខូច។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំជឿថាខ្ញុំបានឃើញរូបភាពមួយ ខ្ញុំជឿ ពួកគេដាក់ដៃ*បែបនេះ។*" ហើយខ្ញុំបានចុះ។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "ឥឡូវនេះអ្វីដែលខ្ញុំនឹងនិយាយ?" ខ្ញុំបាននិយាយថា "មានវិធីខ្លះដែលអ្នកត្រូវធ្វើ ហើយខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ខ្ញុំដឹងថាមានវិធីដើម្បីចូលទៅជិតអ្វីៗទាំងអស់។ ហើយខ្ញុំមិន..." ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងដាក់ដៃរបស់ខ្ញុំដូច*នេះ។*"

289 ខ្ញុំបាននិយាយថា "លោកម្ចាស់ ទូលបង្គំចង់ឲ្យទ្រង់យាងមកនិយាយជាមួយទូលបង្គំ មួយភ្លែត។ ខ្ញុំចង់ប្រាប់អ្នកថាខ្ញុំអាក្រក់ប៉ុណ្ណា។" កាន់ដៃខ្ញុំដូច*នេះ*។ ខ្ញុំបានស្តាប់។

290 មនុស្សបាននិយាយថា "ព្រះមានបន្ទូលជាមួយខ្ញុំ។" ហើយខ្ញុំដឹងថាទ្រង់មានបន្ទូល ព្រោះខ្ញុំបានឮវាកាលខ្ញុំនៅក្មេង ប្រាប់ខ្ញុំថា "កុំផឹក" និងអ្វីៗ។

291 ទ្រង់មិនបានឆ្លើយមកខ្ញុំទេ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "ប្រហែលជាខ្ញុំត្រូវដាក់ដៃ*បែបនេះ។*"

292 ដូច្នេះខ្ញុំបាននិយាយថា "ព្រះអម្ចាស់ ខ្ញុំមិនដឹងច្បាស់ពីរបៀបធ្វើវាទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំ—ខ្ញុំជឿថាទ្រង់នឹង...តើទ្រង់នឹងជួយខ្ញុំទេ?"

293 ហើយគ្រូអធិប្បាយម្នាក់ៗនឹងប្រាប់ខ្ញុំថា មកចូលរួមជាមួយពួកគេ ហើយក្រោកឈរ ហើយនិយាយថាពួកគេបានយកព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយពួកគេ "ជឿថាព្រះយេស៊ូវជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។" អារក្សជឿរឿងដូចគ្នា។

ដូច្នេះខ្ញុំគិត "ខ្ញុំ—ខ្ញុំត្រូវតែមានអ្វីប្រសើរជាងនោះ។" ទេ។

ខ្ញុំកំពុងអង្គុយ*បែបនេះ*។

294 ខ្ញុំបានអានកន្លែងដែលពេត្រុសនិងយ៉ូហានឆ្លងកាត់ច្រកទ្វារដែលហៅថាស្រស់ស្អាត ហើយមានបុរសម្នាក់ពិការ តាំងពីផ្ទៃម្តាយមក។ បាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនមានប្រាក់និងមាសទេ ប៉ុន្តែដូចជាខ្ញុំមាន..." អូ ខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំមិនមានវាទេ។

295 ដូច្នេះខ្ញុំបានព្យាយាម—ដើម្បីរកវិធីធ្វើវា។ ខ្ញុំមិនដឹងពីរបៀបអធិស្ឋានទេ។ ខ្ញុំធ្វើដៃរបស់ខ្ញុំ បន្ទាប់មកខ្ញុំដាក់ចុះ*ដូចនេះ*។

296 ហើយ ពិតណាស់ សាតាំងមកលើឆាកបន្ទាប់មក បាននិយាយថា "អ្នកឃើញទេ អ្នករង់ចាំយូរពេក។ អ្នកមានអាយុម្ភៃឆ្នាំហើយ។ មិនចាំបាច់សាកល្បងវាឥឡូវនេះទេ។ បាទ។"

297 បន្ទាប់មកខ្ញុំបានបែកបាក់គ្នា ហើយចាប់ផ្តើមយំ។ ហើយបន្ទាប់មក នៅពេលដែលខ្ញុំពិតជាបែកគ្នា ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងនិយាយ។ បើទ្រង់មិននិយាយជាមួយទូលបង្គំទេ ទូលបង្គំនឹងនិយាយទៅកាន់ទ្រង់។" ដូច្នេះខ្ញុំ—ខ្ញុំបាននិយាយថា "ទូលបង្គំមិនល្អទេ។ ទូលបង្គំខ្មាស់ខ្លួនឯង។ ព្រះអង្គអើយ ទូលបង្គំដឹងថាទ្រង់នឹងឮទូលបង្គំ នៅកន្លែងណាមួយ។ ទ្រង់នឹងឮខ្ញុំ។ ហើយទូលបង្គំខ្មាស់ខ្លួនឯង។ ទូលបង្គំខ្មាសដែលទូលបង្គំធ្វេសប្រហែសទ្រង់។"

298 ប្រហែលពេលនោះ ខ្ញុំងើបមុខឡើង ហើយអារម្មណ៍គួរឱ្យអស់សំណើចបានបក់មកលើខ្ញុំ។ នៅទីនេះមានពន្លឺមួយ ធ្វើចលនាកាត់បន្ទប់ ហើយធ្វើឈើឆ្កាង*ដូចនោះ*។ ហើយសំឡេងមួយដែលខ្ញុំមិនដែលឮក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំបាននិយាយ។ ខ្ញុំបានមើលវា។ គ្រាន់តែត្រជាក់ ស្ពឹកពីការភ័យខ្លាច។ ខ្ញុំមិនអាចផ្លាស់ទីបានទេ។ ឈរមើលវា។ វាបានទៅឆ្ងាយ។

299 ខ្ញុំបាននិយាយថា "លោក ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនយល់ពីភាសារបស់ទ្រង់ទេ។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "បើទ្រង់មិនអាចនិយាយជាមួយទូលបង្គំបាន ហើយទូលបង្គំ—ទូលបង្គំមិនយល់ពីការរបស់ទ្រង់ទេ ហើយបើទ្រង់អត់ទោសឱ្យទូលបង្គំ... ទូលបង្គំដឹងថាទូលបង្គំត្រូវនៅក្នុងឈើឆ្កាងនៅទីនោះ នៅកន្លែងណាមួយ អំពើបាបរបស់ទូលបង្គំត្រូវបានដាក់នៅទីនោះ។ ហើយ—ហើយប្រសិនបើទ្រង់នឹងអត់ទោសឱ្យទូលបង្គំ គ្រាន់តែត្រឡប់មកវិញហើយនិយាយជាភាសារបស់ទ្រង់។ ហើយទូលបង្គំនឹងយល់ដោយការនោះ ប្រសិនបើទ្រង់មិនអាចនិយាយភាសារបស់ទូលបង្គំបាន។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ទ្រង់គ្រាន់តែអនុញ្ញាតឱ្យវាត្រឡប់មកវិញម្តងទៀត។"

300 នៅទីនោះ ម្តងទៀត។ អូ សេចក្តីល្អរបស់ខ្ញុំ! នៅទីនោះខ្ញុំទទួលបានភាពពេញលេញ។ អាម៉ែន។ បាទ មែនហើយ។ មានអារម្មណ៍ដូចជា—បន្ទុក៤០តោនបានលើកស្មាខ្ញុំ។ ខ្ញុំបានដើរចុះទៅជាន់នោះ ជាកន្លែងដែលខ្ញុំមិនអាចសូម្បីតែប៉ះដី។

ម្តាយបាននិយាយថា "ប៊ីលី អ្នកភ័យឬ។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "អត់ទេ ម៉ាក់ ខ្ញុំមិនដឹងថាមានអ្វីកើតឡើងទេ។"

301 មានផ្លូវដែកមួយនៅខាងក្រោយនោះ។ ខ្ញុំរត់ចុះតាមផ្លូវដែក លោតឡើងលើអាកាស យ៉ាងលំបាកតាមដែលខ្ញុំអាចធ្វើបាន។ ខ្ញុំមិនដឹងពីរបៀបបញ្ចេញអារម្មណ៍របស់ខ្ញុំទេ។ អូ បើខ្ញុំដឹងពីរបៀបស្រែក! ខ្ញុំកំពុងស្រែក ប៉ុន្តែតាមរបៀបរបស់ខ្ញុំ អ្នកឃើញទេ។

302 តើវាជាអ្វី? ខ្ញុំបានបោះយុថ្កាព្រលឹងរបស់ខ្ញុំនៅក្នុងជម្រកនៃការសម្រាក ដែលបានដោះស្រាយវា នោះគឺជាភាពពេញលេញរបស់ខ្ញុំ។ នៅទីនោះខ្ញុំបានរកឃើញអ្វីមួយ មិនមែនជាទេវកថា គំនិតខ្លះ ខ្ញុំបាននិយាយជាមួយបុរសនោះ។ ខ្ញុំបាននិយាយជាមួយបុរសនោះដែលប្រាប់ខ្ញុំមិនឲ្យផឹកស្រា ឬជក់បារី ឬធ្វើអ្វីដែលធ្វើឱ្យខ្លួនខ្ញុំស្មោកគ្រោកជាមួយស្ត្រី និងអ្វីៗផ្សេងទៀត ពេលខ្ញុំចាស់ទៅ នឹងមានការងារឲ្យខ្ញុំធ្វើ។ ខ្ញុំបានទាក់ទងទ្រង់ មិនមែនក្រុមជំនុំទេ ខ្ញុំបានទាក់ទងទ្រង់ *ទ្រង់*! បាទ មែនហើយ។ ទ្រង់គឺជាម្នាក់។

303 ដូចជាអ្នកនៅទីនេះនៅគីវ៉ានីសឬ...កំពុងនិយាយ មិនមែន...បន្ទាប់ពី

សង្គ្រាមលោកលើកទីមួយ។ បងប្រុសហ្វុងឈរនៅទីនោះ ជាទាហាន។ គាត់បាននិយាយថាគាត់គឺ...វាជារឿងកំប្លែងតិចតួច។ នេះមិនមែនជាកន្លែងសម្រាប់លេងសើចទេ ប៉ុន្តែនេះគឺជាអ្វីដែលគាត់បាននិយាយ។ គាត់នៅទីនេះនៅញូវអាល់បានី។

304 ហើយគាត់បាននិយាយថា "ប្រធានក្រុមបាននាំយើងចេញ បាននិយាយថា 'ប្រទេសទាំងមូលត្រូវបានវិនិយោគជាមួយជប៉ុន។ ថ្ងៃស្អែក ក្មេងប្រុសអើយ យើងចូលទៅ។ យើងត្រូវយកពួកគេ។' គាត់បាននិយាយថា 'ចូរចាំថា ក្មេងប្រុសអើយ មានពួកយើងជាច្រើនឈរនៅទីនេះ ថ្ងៃនេះ ដែលនឹងមិនមាននៅថ្ងៃស្អែកទេ។ ពួកគេនឹងមិននៅទីនេះថ្ងៃស្អែកទេ។ យើងនឹងចូលទៅនៅពេលព្រឹក នៅពេលថ្ងៃ។' បាននិយាយថា 'ឥឡូវនេះម្នាក់ៗទៅរកសាសនាផ្ទាល់ខ្លួន។'" បុរសម្នាក់នេះបាននិយាយថា "ហើយខ្ញុំមិនមានសាសនាទេ។" ហើយបាននិយាយថា "ខ្ញុំនិយាយ..."

305 បាននិយាយថា "ខ្ញុំបានឈរនៅទីនោះ។ ហើយអ្នកដែលនៅសល់ទាំងអស់..." បាននិយាយថា "នៅទីនេះមានបព្វជិតម្នាក់បានទៅតាម*ផ្លូវនេះ* ហើយប្រូតេស្តង់ម្នាក់បានទៅតាម*ផ្លូវនេះ* ហើយជនជាតិយូដាបានទៅតាម*ផ្លូវនេះ* ហើយកាតូលិកបានទៅតាម*ផ្លូវនោះ* ជាមួយបព្វជិតរបស់ពួកគេ។" បាននិយាយថា "ខ្ញុំបានឈរនៅទីនោះ។"

306 ហើយបាននិយាយថា "មេបញ្ជាការ—មេបញ្ជាការបាននិយាយមកខ្ញុំថា 'ក្មេងប្រុសអើយ អ្នកគួរតែទៅរកសាសនារបស់អ្នក។'"

គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនមានអ្វីទាំងអស់។"

307 គាត់បាននិយាយថា "អ្នកគួរតែទទួលបានខ្លះ ព្រោះអ្នកនឹងត្រូវការភ្លាមៗ។ ខ្ញុំប្រាកដ។"

308 ហើយបាននិយាយថា ប្រហែលជាពេលនោះគាត់បានឃើញក្រុមមួយដើរកាត់ ហើយវាគឺជាកាតូលិក។ បាននិយាយថាគាត់បានដើរហើយនិយាយទៅកាន់បូជាចារ្យនេះថា "តើអ្នកអាចផ្តល់ឱ្យខ្ញុំនូវសាសនាខ្លះបានទេ?"

ហើយគាត់បាននិយាយថា "មកចុះ។"

309 បាននិយាយថា "គាត់បានចូលទៅហើយបង្កើតកាតូលិកចេញពីខ្ញុំ។" ហើយនៅទីនោះនៅញូវអាល់បានី មានចនហារវដនិងក្រុមអ្នកកាន់សាសនាកាតូលិក

ពិតប្រាកដនៅទីនោះ អ្នកដឹងទេ នៅពេលដែលបុរសម្នាក់នេះកំពុងប្រាប់រឿងនេះ។

310 ហើយគាត់បាននិយាយថា—គាត់បាននិយាយថា "នៅថ្ងៃបន្ទាប់នៅក្នុងការប្រយុទ្ធ..." គាត់កំពុងនិយាយអំពីវា អូ វាយ៉ាងម៉េច។ ហើយបាននិយាយថាគាត់គឺជាមិត្តធំម្នាក់ អ្នកដឹងទេ។ ហើយបាននិយាយថា "ពួកគេចាប់ដៃគ្នា ហើយពួកគេគ្រាន់តែចាក់ដោយកាំបិត ហើយស្រែក កាប់ និង ជ្រៀក។" បាននិយាយថា "បន្ទាត់របស់ពួកគេបានបង្វិលឡើង។ ពួកគេបានទៅដល់ទីនោះ ដែលជាកន្លែងដែលពួកគេចាបអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេដើរចូលទៅក្នុងវា បែបនោះ។ ហើយពួកគេជាកាំភ្លើងយន្តចាស់ធំៗ បន្លឺឡើងពីគ្រប់ទិសទី។ ការប្រយុទ្ធពីដៃទល់ដៃ!"

311 បាននិយាយថា "ដោយផ្ទាល់ ខ្ញុំបានឈប់ *ដូចនេះ*។" ហើយបាននិយាយថា "អ្វីគ្រប់យ៉ាង ស្រែកហើយបន្ត អ្នកមិនអាចឮខ្លួនឯងបានទេ។" បាននិយាយថា "មានឈាម។" បាននិយាយថា "ខ្ញុំបានមើល ហើយវាជាឈាមរបស់ខ្ញុំ។" គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំបានមើលនៅ*ទីនេះ*។ មានរន្ធមួយនៅខាងខ្ញុំ។" គាត់បាននិយាយថា "នោះគឺជាឈាមរបស់ខ្ញុំ។" ហើយបាននិយាយថា "ខ្ញុំ អ្នកដឹងទេ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំ..."

ហើយពិតប្រាកដ...មិត្តកាតូលិក ខ្ញុំមិននិយាយបែបនេះសម្រាប់—សម្រាប់ការសប្បាយឥឡូវនេះ ប៉ុន្តែស្ដេចកាតូលិកពិតប្រាកដបាននិយាយថា—បាននិយាយថា "តើអ្នកបាននិយាយ*ជ័យយោម៉ារីឬ*?"

312 គាត់បាននិយាយថា "អត់ទេ លោក។" បាននិយាយថា "នោះគឺជាឈាមរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំមិនចង់បានលេខាទេ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា 'ខ្ញុំចង់និយាយជាមួយបុរសសំខាន់។' នោះគឺ—នោះជាឈាមរបស់ខ្ញុំ។"

313 ខ្ញុំគិតថានោះជារបៀបរបស់វា។ បាទ មែនហើយ។ នោះជាវិធីដែលវាទៅ។ យើងត្រូវតែមានបង្គោលស្មើ ពេញលេញ។

"ខ្ញុំគ្មានពេលសម្រាប់លេខារបស់គាត់ទេ។" បាននិយាយថា "ខ្ញុំចង់និយាយជាមួយគាត់។"

314 នោះហើយជាវា បងប្រុស។ នៅពេលដែលបុរសម្នាក់មករកព្រះគ្រីស្ទ អ្នកមិនចង់យកពាក្យរបស់គ្រូអធិប្បាយ ពាក្យលេខាខ្លះ និងអ្វីផ្សេងទៀត។ អ្នកប្រូតេស្តង់ កុំយករឿង*នេះ នោះ* ឬរឿ*ផ្សេងទៀត*។ ទៅកាន់ភាពដាច់ខាត រហូតដល់

អ្នកត្រូវបានបោះយុថ្កានៅទីនោះដោយកំណើតថ្មី កើតជាថ្មី ហើយពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ ហើយអ្នកឃើញព្រះគម្ពីរត្រូវបានបង្ហាញដោយបន្ទាបខ្លួននិងសេចក្តីស្រឡាញ់តាមរយៈជីវិតរបស់អ្នក។ អូ នោះហើយជាដាច់ខាតរបស់អ្នក។ បាទ មែនហើយ។

315 ខ្ញុំបានអាននៅក្នុងព្រះបន្ទូលដែលជាកន្លែងដែលទ្រង់ជាព្រះបន្ទូល។ នៅពេលដែល ព្រះវិហាររអាឡឹម៉ង់បាននិយាយថាវាជាវិធី*នេះ* និងមេតូឌីស និងបាទីស្ទ និងកាតូលិក។ ប៉ុន្តែខ្ញុំបានអាននៅក្នុងព្រះបន្ទូលដែលទ្រង់មានបន្ទូលថា "នៅលើថ្មនេះ ខ្ញុំនឹងសង់ក្រុមជំនុំរបស់ខ្ញុំ ហើយទ្វារនរកមិនអាចយកឈ្នះវាបានទេ។"

សូមស្តាប់ឥឡូវនេះ នៅក្នុងការបញ្ចប់។ ឥឡូវនេះប្រូតេស្តង់និយាយថា...

316 ឥឡូវនេះ កាតូលិកនិយាយថា "ទ្រង់បានសង់វានៅលើពេត្រុស 'អ្នកគឺជាពេត្រុស ហើយនៅលើថ្មនេះ...'" អត់ទេ ទ្រង់មិនដែលទេ។ បើមែននោះ វាថយក្រោយភ្លាមៗ។ ពួកគេបានសង់វាលើបុរសម្នាក់។

317 តើទ្រង់បានធ្វើអ្វី? ប្រូតេស្តង់បាននិយាយថា "ទ្រង់បានសាងសង់វានៅលើអង្គទ្រង់។" អត់ទេ។ ទ្រង់មិនបានធ្វើទេ។ មិនបានសាងសង់វានៅលើអង្គទ្រង់ទេ។

318 តើទ្រង់បានធ្វើអ្វី? អ្វី? "តើមនុស្សថាខ្ញុំជាអ្វី តើជាកូនមនុស្សឬ?"

"ហើយអ្នកខ្លះនិយាយថាទ្រង់ជា 'អេលីយ៉ា' និង 'ម៉ូសេ។'"

ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ប៉ុន្តែតើអ្នកនិយាយថាខ្ញុំជាអ្វី?"

ពេត្រុសបាននិយាយថា "ទ្រង់ជាព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់។"

319 មើលពាក្យនេះឥឡូវនេះ។ "មានពរហើយស៊ីម៉ូន កូនរបស់យ៉ូណាស។ សាច់និងឈាមមិនបានបង្ហាញរឿងនេះដល់អ្នកទេ។ អ្នកមិនដែលរៀនវាដោយបូជាចារ្យខ្លះទេ។ អ្នកមិនដែលរៀនវាដោយសិក្ខាសាលាខ្លះទេ។ ប៉ុន្តែព្រះវរបិតារបស់ខ្ញុំដែលគង់នៅស្ថានសួគ៌បានបើកសម្តែងដល់អ្នក។ ហើយនៅលើថ្មនេះ" ការបើកសម្តែងខាងវិញ្ញាណនៃព្រះបន្ទូល "ខ្ញុំនឹងសង់ក្រុមជំនុំរបស់ខ្ញុំ ហើយទ្វារនរកមិនអាចយកឈ្នះវាបានទេ។"

ខ្ញុំបានគិតថា "ព្រះអម្ចាស់ នោះហើយជាវា។"

320 ខ្ញុំបានអាននៅទីនេះនៅក្នុងសៀវភៅវិវរណៈ ជំពូកទី២១-...ជំពូកទី២២ ដែលទ្រង់មានបន្ទូលថា "អ្នកណា..." នេះគឺជារឿងពេញលេញ។ "អ្នកណាដែលចាក់អ្វីមួយទៅវា អ្នកណានឹងយកអ្វីមួយចេញពីវា បដិសេធវា ឬអ្នកណាដែលព្យាយាមធ្វើឱ្យវាប្រសើរជាងនេះបន្តិច ខាត់វាសម្រាប់ថ្ងៃនេះ។ អ្នកណាបន្ថែមឬដកយកចំណែករបស់គាត់ ចេញពីសៀវភៅជីវិត។"

321 ខ្ញុំបាននិយាយថា "នោះហើយជាអ្វីដែលខ្ញុំត្រូវការ ព្រះអម្ចាស់អើយ គឺត្រូវជឿការនេះ។" ហើយនៅក្នុងនេះ ឈើឆ្កាងនោះ ព្រះគ្រីស្ទបានយាងមក។ គឺល្អឥតខ្ចោះគ្រប់វិធី គ្រប់ព្រះបន្ទូលដែលទ្រង់ធ្លាប់មានបន្ទូល។ យកសៀវភៅនៅក្នុងដៃ*នេះ* ប្រវត្តិសាស្ត្រនៅក្នុងដៃ*នេះ* ហើយគ្រាន់តែបញ្ជាក់ត្រង់ចុះ គឺល្អឥតខ្ចោះ។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "ដូច្នេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមទទួលខ្ញុំ។" ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំបានធ្វើ ខ្ញុំបានទទួលព្រះគ្រីស្ទ ជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៅក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំ ជាភាពពេញលេញ។ វាមិនមែនជាខ្ញុំទេ។

322 ខ្ញុំឈឺពេលមួយ ពេល...ខ្ញុំបាត់បង់ប្រពន្ធខ្ញុំ។ ខ្ញុំបានបាត់បង់កូនរបស់ខ្ញុំ។ អូបាត់បង់ឪពុកខ្ញុំ ហើយបាត់បង់បងប្រុសរបស់ខ្ញុំ ហើយបាត់បង់ប្អូនស្រីរបស់ខ្ញុំ។ ហើយប៊ីលីកំពុងតែដេកលក់ ជិតស្លាប់ហើយ—ហើយខ្ញុំទើបតែបាត់។ ខ្ញុំបានឡើងទៅតាមផ្លូវ យំ ទៅផ្នូររបស់នាង ហើយនាងនិងទារក និងទារកនៅលើដៃរបស់នាង។ ទៅឯផ្នូរ។ ខ្ញុំកំពុងដើរឡើង។ លោកអ៊ីលល័រធ្លាប់មកទីនេះហើយលេងអ្នកដឹងទេ សមាជិកព្រឹទ្ធសភារដ្ឋឥណ្ឌាអាណា។ គាត់បានមកតាមផ្លូវ។ ទ្រង់បានបញ្ឈប់ខ្ញុំ។ គាត់រត់ចេញពីទីនោះ ដាក់ដៃជុំវិញខ្ញុំ។ វាគឺបន្ទាប់ពីទឹកជំនន់ឆ្នាំ ៣៧។ គាត់បាននិយាយថា "តើអ្នកទៅណា ប៊ីលី? នៅទីនោះ?"

ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "បាទ។"

គាត់បាននិយាយថា "តើអ្នកនឹងធ្វើអ្វីនៅទីនោះ?"

323 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំស្តាប់សត្វព្រាបចាស់។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ខ្ញុំបានអង្គុយនៅទីនោះក្បែរផ្នូរទារកនិងនាង។ សត្វព្រាបចំណាស់មួយក្បាលចុះមកទីនោះ ហើយវានិយាយមកខ្ញុំ។"

"អូ" គាត់បាននិយាយថា "ប៊ីលី!"

324 ខ្ញុំបាននិយាយថា "បាទ។ ហើយខ្ញុំលឺសំលេងខ្សឹបនៃស្លឹកឈើនៅពេលពួកវាលេងវា។ វាជាលេងភ្លេងសម្រាប់ខ្ញុំ លោកអ៊ុលទ្បី។"

បាននិយាយថា "តើតន្រ្តីប្រភេទណាដែលវាលេង?" គាត់និយាយ។

មានទឹកដីមួយហួសពីទន្លេ
ដែលពួកគេហៅថាផ្អែមជារៀងរហូត
ហើយយើងទៅដល់ឆ្នេរនោះដោយកម្រិតនៃជំនឿ
ម្តងមួយៗយើងមានច្រកទ្វារ
នៅទីនោះដើម្បីរស់នៅជាមួយភាពអមតៈ
នៅពេលដែលថ្ងៃណាមួយពួកគេនឹងបន្លឺកណ្តឹងមាស
សម្រាប់អ្នកនិងខ្ញុំ។

325 គាត់បាននិយាយថា "ប៊ីលី ខ្ញុំចង់សួរអ្នកអ្វីមួយ។" គាត់បាននិយាយថា "តើព្រះគ្រីស្ទមានន័យយ៉ាងណាចំពោះអ្នកឥឡូវនេះ? តើព្រះគ្រីស្ទមានន័យយ៉ាងណាចំពោះអ្នកឥឡូវនេះ?"

326 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ទ្រង់ជាជីវិតរបស់ខ្ញុំ ទាំងអស់របស់ខ្ញុំ។ ទ្រង់ជាអ្វីទាំងអស់ដែលខ្ញុំមាន លោកអ៊ុសទ្បី។ ទ្រង់គឺជា—របស់ខ្ញុំជាចុងក្រោយ។ ទ្រង់ជាអ្វីទាំងអស់ដែលខ្ញុំអាចកាន់បាន។" ហេតុអ្វី? មានអ្វីមួយកើតឡើង "នៅលើថ្មនេះ!"

327 បាននិយាយថា "ខ្ញុំបានឃើញអ្នកឈរនៅទីនេះនៅជ្រុងម្ខាង ហើយអធិប្បាយរហូតដល់អ្នកមើលទៅដូចជាអ្នកនឹងស្លាប់។ ខ្ញុំបានឃើញអ្នក គ្រប់ម៉ោងពេញមួយយប់ ឡើងចុះតាមដងផ្លូវ ធ្វើការហៅអ្នកឈឺ។ ហើយបន្ទាប់ពីទ្រង់បានយកប្រពន្ធរបស់អ្នក និងកូនរបស់អ្នក អ្នកនៅតែបម្រើទ្រង់?"

328 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ប្រសិនបើទ្រង់សម្លាប់ខ្ញុំ ប៉ុន្តែខ្ញុំទុកចិត្តទ្រង់។" ហេតុអ្វី? យុថ្ការបស់ខ្ញុំជាប់នៅក្នុងវាំងនន។ ខ្ញុំមាន ភាពពេញលេញ។ ខ្ញុំបានចងខ្លួនខ្ញុំទៅនឹងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ ហើយព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់កំពុងជាប់។ ទ្រង់គឺជាដាច់ខាតរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំបានរកឃើញថាអ្វីៗទាំងអស់នេះអាចបរាជ័យ ប៉ុន្តែព្រះគ្រីស្ទមិនអាចបរាជ័យបានទេ។

329 ព្រះវិហារកាតូលិកមានសម្តេចប៉ាបសម្រាប់ភាពពេញលេញ។ ប្រូតេស្តង់មានប៊ីស្សព និងគោលលទ្ធិរបស់ពួកគេ និងអ្នកត្រួតពិនិត្យទូទៅរបស់ពួកគេ។

330 ប៉ុន្តែ ខ្ញុំដូចជាប៉ុល...មានខ្មៅដៃរបស់អ្នកទេ? កំណាត់អ្វីមួយ។ នៅក្នុង...ប៉ុលបាននិយាយថា នៅក្នុងកិច្ចការជំពូកទី២០ និងខទី២៤ "គ្មានអ្វីទាំងនេះជំរុញខ្ញុំទេ។" អូ អ្នកអាចមានគោលលទ្ធិ អ្នកអាចមានអ្វីដែលអ្នកចង់បាន ប៉ុន្តែរឿងទាំងនោះមិនជំរុញខ្ញុំទេ។

ខ្ញុំបានបោះយុថ្កាព្រលឹងរបស់ខ្ញុំនៅក្នុងកន្លែងសម្រាក
ដើម្បីបើកទូកទៅសមុទ្រព្រៃ (ហើយមិនដឹងថាអ្នកនៅឯណា
តាម*វិធីនេះ វិធីនោះ*) មិនមានទៀតទេ
ខ្យល់ព្យុះអាចបក់បោកលើព្រៃជ្រៅ

ទាំងអស់អាចធ្លាក់ចុះ។

ប៉ុន្តែនៅក្នុងព្រះយេស៊ូវ ខ្ញុំមានសុវត្ថិភាពជារៀងរហូត។

331 បាទ។ គ្មានអ្វីទាំងនេះជំរុញខ្ញុំទេ ព្រោះខ្ញុំជាប់នឹងយុថ្កា។ "អូ ចាប់តាំងពីខ្ញុំបានជួបទ្រង់" ប៉ុលបាននិយាយថា "នៅលើផ្លូវនោះ ខ្ញុំត្រូវបានចងភ្ជាប់ទៅនឹងយុថ្កា។ ទ្រង់បានបែរមកខ្ញុំ។ ទ្រង់ចាប់ផ្ដើមឱ្យខ្ញុំត្រឡប់មកវិញ។" សូមចាំថា ប៉ុលជាកម្មសិទ្ធិរបស់អង្គការមួយផងដែរ ដែលជាអង្គការដ៏ធំបំផុតនៅក្នុងទឹកដី ប៉ុន្តែគាត់ត្រូវបានចងភ្ជាប់ជាមួយភាពពេញលេញ។

332 ស្ដាប់។ ខ្ញុំចង់ប្រាប់អ្នកអ្វីមួយ។ ទ្រង់មានគោលបំណងសង្គ្រោះខ្ញុំ។ ទ្រង់មានគោលបំណងសង្គ្រោះអ្នក។ ហើយខ្ញុំត្រូវបានកំណត់ ដោយឆន្ទៈរបស់ទ្រង់ ដើម្បីធ្វើវា មិនមែនដើម្បីបន្ថែមវាឬយកចេញពីវា។ វិវរណៈ ២២:១៩ ប្រសិនបើអ្នកចង់ដាក់វាចុះ។ ត្រូវហើយ។ "អ្នកណាដែលយកទៅឆ្ងាយ..." ខ្ញុំប្ដេជ្ញាចិត្ត។ ខ្ញុំកំពុងរៀបចំដើម្បីចាកចេញពីក្រុមជំនុំ ហើយអ្នកដឹងទេ។ ដូច្នេះហើយ ខ្ញុំតាំងចិត្តថានឹងនៅជាប់នឹងដំណឹងល្អនេះ ដរាបណាខ្ញុំរស់នៅ ដោយជំនួយពីព្រះ។ ហ៊ឺ! សូមចាំថា នេះគឺជាព្រះគុណ។ មានមនុស្សរាប់លាននាក់បានស្លាប់នៅក្នុងអំពើបាបនៅពេលដែលទ្រង់បានសង្គ្រោះខ្ញុំ។ តើខ្ញុំជានរណាដែលទ្រង់គួរសង្គ្រោះ? ទ្រង់មានគោលបំណង សង្គ្រោះខ្ញុំ ហើយខ្ញុំប្ដេជ្ញាអនុវត្តគោលបំណងនោះ។ ខ្ញុំមិនខ្វល់ទេ។ វាប្រហែលជាទីបញ្ចប់របស់ខ្ញុំ ប្រហែលជាឆាប់ៗនេះ។ ប៉ុន្តែទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ ខ្ញុំនៅតែបោះយុថ្កា។ មិនដែលផ្លាស់ប្ដូរវាទេ។

333 លោកអ៊ីលឡីបាននិយាយមកកាន់ខ្ញុំនៅថ្ងៃនោះ ឡើងតាមផ្លូវ គាត់បាន

និយាយថា "ប៊ីលី ក្នុងបញ្ហាទាំងអស់នេះ តើអ្នកបានរក្សាជំនឿរបស់អ្នកទេ?"

334 ខ្ញុំបាននិយាយថា "អត់ទេ លោក។ វារក្សាខ្ញុំ។" អ៊ំ-ហ៊ឹម។ យុថ្ការបស់ខ្ញុំបានកាន់។ ហ្នឹងហើយ។ ខ្ញុំមិនដែលរក្សាវាទេ វារក្សាខ្ញុំ។ ខ្ញុំមិនអាចរក្សាវាបានទេ គ្មានផ្លូវសម្រាប់ខ្ញុំធ្វើវាបានទេ ប៉ុន្តែវារក្សាខ្ញុំ។ បាទ មែនហើយ។

335 ទ្រង់មានគោលបំណងសង្គ្រោះខ្ញុំ។ មានបាបរាប់លាននាក់ពេលខ្ញុំមករកទ្រង់ ប៉ុន្តែទ្រង់បានសង្គ្រោះខ្ញុំ។ ទ្រង់មានគោលបំណងធ្វើដូច្នេះ។

336 ការសុគតរបស់ព្រះគ្រីស្ទគឺជាការភ័យខ្លាចទាំងស្រុង។ ការសុគតរបស់ព្រះគ្រីស្ទបានដោះស្រាយសំណួរ នៅពេលដែលឃ្មុំនៃសេចក្តីស្លាប់នោះបានវាយទ្រង់ ហើយបោះយុថ្កានោះ។ អ្នកដឹងទេ សត្វឃ្មុំ សត្វល្អិតដែលមានទ្រនិច ប្រសិនបើវាធ្លាប់បោះយុថ្កាដែលទ្រនិចចូលទៅក្នុងជ្រៅគ្រប់គ្រាន់ នៅពេលដែលវាទាញចេញ វាទាញទ្រនិចចេញពីវា។ សេចក្តីស្លាប់តែងតែមានទ្រនិច។ សេចក្តីស្លាប់តែងតែមានទ្រនិច។

337 ហើយថ្ងៃណាមួយ នៅពេលដែលវាឡើងលើភ្នំកាល់វ៉ារី ហើយការប៉ះទង្គិចនៃថ្ម ឈាមខ្វាយហូរលើថ្ម នៅពេលដែលវាប៉ះនឹងដីនៅកាល់វ៉ារី ទៅកុលហ្គោថា ផ្នែកខាងក្រោយនៃឈើឆ្កាងនោះ ត្រូវបានទាញចេញនូវស្នាមជើងបង្ហូរឈាមនៃរាងកាយដ៏ទន់ខ្សោយនោះ ដើរក្បួននៅទីនោះ។ ពួកគេវាយនិងវាយទ្រង់ នៅពេលដែលទ្រង់ឡើងលើភ្នំ ប៉ុន្តែទ្រង់មានភាពពេញលេញ។ ទ្រង់បានស្គាល់កន្លែងដែលទ្រង់ឈរ ពីព្រោះព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបានមានបន្ទូលតាមរយៈដាវីឌ "ខ្ញុំនឹងមិនទុកឲ្យព្រះដ៏វិសុទ្ធរបស់ខ្ញុំឃើញពុករលួយឡើយ ហើយខ្ញុំក៏មិនទុកព្រលឹងរបស់ទ្រង់នៅក្នុងនរកដែរ។"

338 ទ្រង់ជ្រាបពីភាពពុករលួយនៅក្នុងចិតសិបពីរម៉ោង។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "បំផ្លាញព្រះវិហារនេះ ហើយខ្ញុំនឹងលើកវាឡើងម្តងទៀតក្នុងរយៈពេលបីថ្ងៃ។" ទ្រង់មានភាពពេញលេញ។

339 នៅទីនោះ ទ្រង់យាងឡើងលើភ្នំ ជាមួយនឹងការសើចចំអក ស្តោះទឹកមាត់របស់ទាហានស្រវឹងដែលដាក់កន្ទបជុំវិញព្រះភក្ត្រទ្រង់ ហើយវាយទ្រង់លើក្បាល និយាយថា "អ្នកជាហោរាឬ? ប្រាប់យើងថាអ្នកណាវាយអ្នក។" នៅទីនោះ ទ្រង់កំពុងឡើងលើភ្នំ ដោយភាពអាម៉ាស់និងភាពអាម៉ាស់។ ដើម្បីក្លាយជា...

សម្លៀកបំពាក់របស់ទ្រង់បានដោះចេញពីទ្រង់ ដោយមើលងាយភាពអាម៉ាស់ ដោយព្យួរនៅលើឈើឆ្កាងនៅចំពោះមុខមនុស្សទាំងអាក្រាត។ ស្លាប់នៅក្នុងភាពអាម៉ាស់របស់រ៉ូម៉ាំង នៅក្រោមរដ្ឋាភិបាល ការដាក់ទោសទណ្ឌ បុរសម្នាក់ដែលមិនបានធ្វើអ្វីសោះ។

340 រឿងតូចមួយនៅពេលមួយបាននិយាយថា ម៉ារីម៉ាក់ដាឡារត់ចេញហើយនិយាយថា "តើទ្រង់បានធ្វើអ្វី? បានប្រោសអ្នកជំងឺរបស់អ្នក ប្រោសមនុស្សស្លាប់ និងនាំមកនូវការរំដោះដល់អ្នកដែលនឹងជាប់ជាឈ្លើយ។ តើទ្រង់បានធ្វើអ្វី?"

341 បូជាចារ្យវាយនាងចំមាត់ រហូតដល់ឈាមហូរចេញ ហើយនិយាយថា "តើអ្នកនឹងស្តាប់នាងឬសម្តេចសង្ឃរបស់អ្នក?"

342 អូ ពិភពនិកាយនោះ វាជាបណ្តាសាទាំងអស់របស់វា។ នោះហើយជាវា។

343 នៅទីនោះ មែនហើយ ពួកគេបានយកទ្រង់។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែលទ្រង់ឡើងលើភ្នំ អូស អារក្សតែងតែសង្ស័យវាថាទ្រង់ជាអ្វី។ បាននិយាយថា "បើអ្នកជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ សូមប្រែថ្មទាំងនេះទៅជានំបុ័ង។ អ្នកអះអាងថាអ្នកអាចធ្វើការអស្ចារ្យ។ បើទ្រង់ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ សូមបង្គាប់ឲ្យថ្មទាំងនេះក្លាយជានំបុ័ង។"

344 អារក្សចាស់ដដែលនោះរស់នៅសព្វថ្ងៃនេះ។ ហ្នឹងហើយ។ "ប្រសិនបើអ្នកជាអ្នកព្យាបាលដ៏ទេវភាព! នេះគឺជាចនចាស់*ដូច្នេះនិងដូច្នេះ*អង្គុយនៅទីនេះនៅជ្រុង។ ខ្ញុំដឹងថាគាត់ពិការ។ ព្យាបាលគាត់ទៅ។" អ្នកមិនដឹងថាវាជាអារក្សចាស់ដូចគ្នាទេឬ?

ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា "ខ្ញុំគ្រាន់តែធ្វើ..."

345 មើល ទ្រង់បានឆ្លងកាត់អាងទឹកបេតសេដា ជាកន្លែងដែលមានមនុស្សរាប់ពាន់នាក់ដេកនៅទីនោះ ខ្វិន ខ្វាក់ ឈឺ ហើយក្រៀមស្វិត ហើយបានទៅរកបុរសម្នាក់ដែលអាចដើរបាន។ គាត់អាចនៅជុំវិញ។ គាត់ប្រហែលជាមានបញ្ហាក្រពេញប្រូស្តាត។ អ្វីក៏ដោយវាមានភាពយឺតយ៉ាវ។ គាត់មានវាសាមសិបប្រាំបីឆ្នាំ។ គាត់បាននិយាយថា "ពេលខ្ញុំមកដល់អាងទឹក មាននរណាម្នាក់ដើរពីមុខខ្ញុំ។" គាត់អាចដើរបាន។

346 ទុកឲ្យគេដេកនៅទីនោះ ហើយទៅរកអ្នកនោះ ហើយប្រោសគាត់ឲ្យជា។ ហេតុអ្វី? ទ្រង់មានបន្ទូលថា ទ្រង់បានដឹងថាទ្រង់មានរូបរាងបែបនោះ។

បន្ទាប់មកពួកគេនិយាយទៅកាន់ទ្រង់ សួរទ្រង់ នៅពេលដែលពួកគេបានរកឃើញទ្រង់។ យ៉ូហាន៥ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ប្រាកដណាស់ ខ្ញុំប្រាប់អ្នកជាប្រាកដថា ព្រះរាជបុត្រាមិនអាចធ្វើអ្វីដោយអង្គទ្រង់បានឡើយ ប៉ុន្តែអ្វីដែលទ្រង់ឃើញព្រះវរបិតាធ្វើ។" មានភាពពេញលេញរបស់ទ្រង់។ នោះនៅតែជាភាពពេញលេញ។

347 ឈរនៅខាងនាយប្រទេសហ្វាំងឡង់នៅថ្ងៃនោះ ហើយក្មេងប្រុសតូចនោះដេកនៅទីនោះ ហើយខ្ញុំបានដើរជុំវិញ គាត់ដេកនៅទីនោះ បានស្លាប់អស់រយៈពេលកន្លះម៉ោង។ អ្នកបានអាននៅក្នុងសៀវភៅ។ ខ្ញុំចាប់ផ្តើមដើរចេញ អ្វីមួយដាក់ដៃរបស់ពួកគេ។ ខ្ញុំបានងាកមកគិតថា "នោះជាអ្វី?" ខ្ញុំបានមើលម្តងទៀត។ ខ្ញុំគិត "ចាំបន្តិច។"

348 ក្រឡេកមើលទៅលើសន្លឹកក្រដាសនៃព្រះគម្ពីរ។ "ហើយវានឹងកើតឡើង ក្មេងប្រុសអាយុប្រហែលប្រាំបួនឆ្នាំ គាត់នឹងត្រូវស្លាប់ដោយរថយន្ត។ នៅទីនោះនឹងមានផ្ទាំងថ្មបៃតងវែង។ រថយន្តនឹងបើកឆ្លងកាត់ផ្លូវ ខូច។ គាត់នឹងមានស្រោមជើងតូច ដូចជាឡើងខ្ពស់ កាត់សក់។ ភ្នែកតូចរបស់គាត់នឹងត្រលប់មកវិញ។ ឆ្អឹងនៅក្នុងខ្លួនរបស់គាត់នឹងត្រូវបាក់។"

ខ្ញុំបានមើល។ ខ្ញុំគិត "ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ!"

349 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ចូរនៅស្ងៀម អ្នកទាំងអស់គ្នា។" អភិបាលក្រុងនៅទីនោះ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "ប្រសិនបើក្មេងប្រុសនោះមិននៅលើជើងរបស់គាត់ក្នុងរយៈពេលពីរនាទីពីពេលនេះទៅ ខ្ញុំជាហោរាក្លែងក្លាយ ជិះ រត់ខ្ញុំចេញពីហ្វាំងឡង់។" ប្រាកដណាស់។ "ប៉ុន្តែប្រសិនបើគាត់គឺជាអ្នកជំពាក់ជីវិតរបស់អ្នកចំពោះព្រះគ្រីស្ទ។" ហ្នឹងហើយ។ ពួកគេបានឈរនៅស្ងៀម។

350 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ ឆ្លងកាត់សមុទ្រកាលពីពីរឆ្នាំមុនទ្រង់មានបន្ទូលថាក្មេងប្រុសតូចនេះនឹងដេកនៅទីនេះ។"

351 មានបងប្រុសម៉ូរ៉េនិងបងប្រុសលីនសេ ពួកគេមើលរឿងនោះ។ ហើយនៅគ្រប់ទីកន្លែង ពួកគេបានសរសេរវានៅក្នុងព្រះគម្ពីរ។ ហើយព្រះគម្ពីររាប់ពាន់នៅទូទាំងប្រទេសបានសរសេរវាចូល។ តើវាជាអ្វី? ដាច់ខាត។ ព្រះបិតាបានបង្ហាញពីអ្វីដែលនឹងកើតឡើង។ គ្មានការភ័យខ្លាចអ្វីទាំងអស់ ឈរនៅទីនោះ។ ដាច់ខាត ប្រាកដណាស់ គាត់នឹងរស់ឡើងវិញ។

352 នៅទីនោះក្នុងប្រទេសហ្វាំងឡង់ ជាកន្លែងដែលមនុស្សរាប់ពាន់នាក់ចូលមកនៅពេលយប់ ហើយត្រូវរើចេញខ្លះហើយឲ្យខ្ញុំនិយាយជាមួយពួកគេ ផ្លាស់ទីពួកគេចេញហើយដាក់អ្នកផ្សេងចូល។ នៅទីនោះគាត់បានឈរជាមួយអ្វីៗទាំងអស់។ ប្រជាជនស្រឡាញ់ខ្ញុំ ហើយពួកគេបានឃើញការជាសះស្បើយ ប៉ុន្តែនៅទីនេះមានក្មេងប្រុសម្នាក់ដេកនៅទីនោះ បានស្លាប់។ តើអ្វីជាភាពពេញលេញ? និមិត្ត។ "ខ្ញុំធ្វើអ្វីដែលព្រះវរបិតាមានបន្ទូល។ អ្នកណាដែលជឿលើខ្ញុំ កិច្ចការដែលខ្ញុំធ្វើ អ្នកនោះនឹងធ្វើដែរ។" នោះគឺជាភាពពេញលេញរបស់អ្នក។

353 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ការស្លាប់ អ្នកមិនអាចចាប់គាត់បានទៀតទេ។ ព្រះបានមានបន្ទូល។ ត្រឡប់មកវិញ។ បោះបង់គាត់។" ហើយក្មេងប្រុសតូចងើបឡើងមើលជុំវិញ*ដូចនោះ*។ ប្រជាជនបានដួលសន្លប់ អ្វីគ្រប់យ៉ាង។ នៅទីនោះ វាត្រូវបានសរសេរនៅទីនោះ ហើយចុះហត្ថលេខាដោយអភិបាលក្រុង ឬ ដោយមេធាវីសាធារណៈ។ ហ្នឹងហើយ។

354 តើវាជាអ្វី? ពិតប្រាកដណាស់ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទគឺដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។ ប្រសិនបើនោះមិនមែនជាព្រះតែមួយដែលបានបញ្ឈប់ស្ត្រីពីណាអ៊ីន ជាមួយនឹងការបញ្ចុះសពជាមួយកូនប្រុសរបស់នាង។ នៅពេលដែលនរណាម្នាក់បានស្លាប់នៅក្នុងថ្ងៃរបស់ពួកគេ ពួកគេបានដាក់ពួកគេភ្លាមៗនៅក្នុងផ្នូរ។ ពួកគេមិនអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេដេកទេ។ ពួកគេដាក់ក្នុងផ្នូរ។ មានព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទដដែលនោះ កាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។ បាទ។

355 មើលចុះនៅទីនោះនៅម៉ិកស៊ិក ហើយទារកតូចនោះ។ អ្នកខ្លះដេកនៅទីនេះ អង្គុយនៅទីនេះ។ ហើយទារកនោះ វេជ្ជបណ្ឌិតបានចុះហត្ថលេខាលើសេចក្តីថ្លែងការណ៍មួយ វាត្រូវបានសរសេរនៅក្នុងក្រុមអ្នកជំនួញគ្រីស្ទាន។ "ទារកនោះបានស្លាប់នៅព្រឹកនោះនៅម៉ោងប្រាំបួន ហើយនេះគឺម៉ោងដប់យប់នោះ។"

356 ស្ត្រីតូចនោះនឹងមិនទទួលបានការល្បួងលោមទេ។ ប៊ីលីឈរនៅទីនោះ កូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ ព្យាយាមដាក់នាងត្រឡប់មកវិញ។ ហើយគាត់មាន ខ្ញុំគិតថាពួកគេមានអ្នកនាំភ្ញៀវពីររយនាក់ឈរនៅទីនោះ ហើយនាងឡើងលើពួកគេ។ យប់មុន បុរសខ្វាក់នោះបានមើលឃើញគាត់ ហើយនាងបានដឹង។ នាងជាកាតូលិក។

357 នៅពេលចុងក្រោយ ខ្ញុំបាននិយាយថា "ទៅបងប្រុសម៉ូរ៉េ ហើយអធិស្ឋានសម្រាប់នាង។ ដោយសារតែ ទារកនោះ..."

358 មានភ្លៀងកំពុងធ្លាក់មក។ ពួកគេបានឈរនៅទីនោះតាំងពីព្រឹកព្រលឹម ចេញពីហ្វូងគោដ៏ធំនោះកំពុងរត់។ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា...អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំនៅលើខ្សែព្រួរ ពីក្រោយ ដើម្បីចូលទៅកន្លែងនោះ។ នៅទីនោះបីយប់។

359 ខ្ញុំបានឈរនៅទីនោះ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "ដូចដែលខ្ញុំកំពុងនិយាយ..." ការអធិប្បាយ។ ហើយមើល ខ្ញុំឃើញទារកតូចម្នាក់នៅទីនេះនៅពីមុខខ្ញុំ ទារកតូចម៉ិកស៊ិកគ្មានធ្មេញ គ្រាន់តែអង្គុយសើចដាក់ខ្ញុំ នៅទីនេះនៅចំពោះមុខខ្ញុំ។

360 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ចាំបន្តិច បងប្រុសម៉ូរ៉េ។ នាំនាងមកទីនេះ។" អូ ភាពពេញលេញ!

361 អ្នកនាំផ្លូវបានសម្អាតត្រឡប់មកវិញ។ នៅទីនេះនាងមក។ នាងបានក្រាបចុះ ហើយនិយាយថា "ប៉ាដ្រេ ប៉ាដ្រេ។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "ក្រោកឈរឡើង។"

362 ហើយបងប្រុស អេសភីណូហ្សាបាននិយាយថា "ក្រោកឡើង" ហើយគាត់បានប្រាប់នាងជាភាសាអេស្ប៉ាញ។ នាងបានឈរនៅទីនោះ។

ខ្ញុំបាននិយាយថា "ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ ទូលបង្គំកំពុងឈរនៅទីនេះក្នុងភ្លៀងនេះ។"

363 ស្ត្រីតូចស្អាត ស្រស់ស្អាតមានអាយុប្រហែលម្ភៃបីឆ្នាំ អ្វីមួយដូចនោះ សក់របស់នាងកំពុងព្យួរចុះ។ មុខតូចរបស់នាងមើលទៅ*ដូចនោះ* រូបរាងនៅក្នុងភ្នែករបស់នាង ការរំពឹងទុក។ នាងបានឃើញបុរសម្នាក់ដែលខ្វាក់ភ្នែកអស់រយៈពេលប្រហែលសែសិបឆ្នាំ ភ្នែករបស់គាត់បានបើកនៅលើវេទិកា។ នាងដឹងថាព្រះអាចបើកភ្នែកដែលខ្វាក់បាន ទ្រង់អាចព្យាបាលកូនរបស់នាងបាន។ នៅទីនោះនាងដេកនៅទីនោះ វត្ថុរឹងតូចមួយដាក់នៅក្រោមភួយបែបនោះ ហើយវាសើម។ នាងបានឈរនៅទីនោះពេញមួយព្រឹក ហើយនៅរសៀលនោះ ផងដែរ។ នៅទីនោះប្រហែលម៉ោងដប់មួយ ម៉ោងដប់យប់ មានអ្វីដូចនោះ កាន់ទារកនោះចេញ។ អ្នកបានឃើញអត្ថបទនៅក្នុងអ្នកជំនួញគ្រីស្ទាន។ នៅទីនោះ កាន់ទារកបែបនេះ។

364 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ ខ្ញុំមិនដឹងថាវាមានន័យយ៉ាងណាទេ។ ទូលបង្គំគ្រាន់តែជាអ្នកបម្រើរបស់ទ្រង់។ ប៉ុន្តែខ្ញុំបានឃើញទារកនោះឈរនៅត្រង់នោះ។ វានៅរស់។ ខ្ញុំដាក់ដៃលើវា ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។"

បាននិយាយថា "វ៉ា!" ហើយចាប់ផ្ដើមយំ។

365 ម្ដាយចាប់ទារកហើយចាប់ផ្ដើមស្រែក។ ហើយមនុស្សបានចាប់ផ្ដើមស្រែកនៅទីនោះ ហើយស្ត្រីបានដួលសន្លប់និងអ្វីៗ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "កុំនិយាយអ្វីអំពីរឿងនោះ។ បញ្ជូនអ្នករត់ជាមួយទារកនោះ ជាមួយម្ដាយនោះ ហើយទៅរកគ្រូពេទ្យនោះ ហើយឱ្យគាត់ចុះហត្ថលេខាលើសេចក្ដីថ្លែងការណ៍ ថា ទារកនោះបានស្លាប់។ វាបានស្លាប់ដោយសារជំងឺរលាកសួត នៅព្រឹកមុននោះ និង ឬព្រឹកនោះនៅម៉ោងប្រាំបួន។'"

366 ហើយយើងទទួលបានសេចក្ដីថ្លែងការណ៍ចុះហត្ថលេខាដោយវេជ្ជបណ្ឌិត "ទារកត្រូវបានគេនិយាយថា 'ស្លាប់'" នៅក្នុងការិយាល័យរបស់វេជ្ជបណ្ឌិតនៅព្រឹកនោះ ហើយម្ដាយបានបីវាពេញមួយថ្ងៃ។

367 តើវាជាអ្វី? ភាពពេញលេញ។ តើវាជាអ្វី? នាងជឿ ប្រសិនបើព្រះអាចបើកភ្នែកដែលខ្វាក់បាន (អ្វី?) ព្រះអាចប្រោសមនុស្សស្លាប់បាន ដ្បិតទ្រង់នៅដដែលកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។

368 ខ្ញុំមិនប្រាកដទេ។ ខ្ញុំមិនស្គាល់ទាល់តែខ្ញុំបានឃើញ។ ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំបានឃើញទារកនោះ វាពិតជាភាពពេញលេញ។ នៅទីនោះ។ សេចក្ដីស្លាប់ត្រូវតែលះបង់ជនរងគ្រោះ។

369 ព្រះរាជបុត្រានៃព្រះបានយាងមកទីនេះ។ សត្វឃ្មុំនៃសេចក្ដីស្លាប់នោះចាប់ផ្ដើមហោះជុំវិញទ្រង់។ "អេ តើទ្រង់អាចជាហោរាដោយរបៀបណា? តើទ្រង់អាចឈរនៅទីនោះ ហើយអនុញ្ញាតឱ្យគេស្ដោះទឹកមាត់ដាក់មុខទ្រង់ដោយរបៀបណា? តើទ្រង់អាចឈរនៅទីនោះដោយរបៀបណា អនុញ្ញាតឱ្យពួកគេលេងសើចនឹងទ្រង់ ហើយមិនធ្វើអ្វីមួយអំពីវា? នោះមិនមែនជាអេម៉ាញូអែលទេ។ នោះគ្រាន់តែជាមនុស្សធម្មតា។ សូមក្រឡេកមើលអ្នកស្រវឹងស្រាពីទាហានស្រវឹង។ មើលមុខទ្រង់ដែលហូរឈាម។"

370 អារក្សបាននិយាយថា "ខ្ញុំនឹងទទួលទ្រង់។ ខ្ញុំនឹងទទួលបានទ្រង់។" នៅទីនេះគាត់បានមក ដូចជាសត្វឃ្មុំ ទ្រនិចនៃសេចក្ដីស្លាប់ នៅជុំវិញទ្រង់។ ប៉ុន្តែ បងប្អូនអើយ នៅពេលដែលឃ្មុំនោះធ្លាប់បោះយុថ្ការបស់វានៅក្នុងអេម៉ាញូអែលនោះ ពេលគាត់ចេញមក វាបាត់បង់ទ្រនិចរបស់វា សូម្បីតែសេចក្ដីស្លាប់ខ្លួនឯង។

371 កុំឆ្ងល់ថា ប៉ុល ក្រោយមកអាចមើលទៅមុខរបស់វា និយាយថា "ឱសេចក្តីស្លាប់អើយ តើទ្រនិចរបស់អ្នកនៅឯណា? ផ្នូរអើយ តើជ័យជំនះរបស់អ្នកនៅឯណា? សូមអរព្រះគុណដល់ព្រះដែលប្រទានឲ្យយើងនូវជ័យជំនះ!" ការសុគតរបស់ព្រះគ្រីស្ទគឺជាភាពដាច់ខាតសម្រាប់មនុស្សគ្រប់រូបដែលខ្លាចវា។

372 ចិត្តខ្ញុំនិយាយថា "អាម៉ែន" ចំពោះគ្រប់ព្រះបន្ទូលនៅក្នុងសៀវភៅរបស់ទ្រង់។ ខ្ញុំកំពុងបិទ ប្រាកដណាស់ឥឡូវនេះ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែត្រូវកាត់វាចោល។ ឃើញទេ?

373 នោះហើយជាមូលហេតុដែលខ្ញុំដឹងថាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺជាត្រីវិស័យរបស់ខ្ញុំដែលដឹកនាំខ្ញុំ។ ទ្រង់គឺជាអង្គដែលធ្វើឲ្យខ្ញុំដឹងថាព្រះបន្ទូលនេះពិត។ ទ្រង់គឺជាដាច់ខាតរបស់ខ្ញុំ ទ្រង់គឺជាពន្លឺថ្ងៃរបស់ខ្ញុំ ទ្រង់គឺជាជីវិតរបស់ខ្ញុំ ទ្រង់គឺជាយុថ្ការរបស់ខ្ញុំ។ នៅពេលដែលបញ្ហាកំពុងកើតឡើង ទ្រង់គឺជាផ្កាយខាងជើងរបស់ខ្ញុំ។ នៅពេលដែលខ្ញុំវង្វេង ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺជាត្រីវិស័យរបស់ខ្ញុំដែលដឹកនាំខ្ញុំត្រឡប់ទៅកន្លែងវិញ។

374 និកាយគឺដូចជាតារាផ្សេងទៀត ពួកគេផ្លាស់ប្តូរជាមួយពិភពលោក។ ផ្កាយផ្សេងទៀតផ្លាស់ប្តូរនៅពេលដែលពិភពលោកផ្លាស់ប្តូរ ប៉ុន្តែមិនមែនផ្កាយខាងជើងទេ។ ពិភពលោកអាចផ្លាស់ប្តូរកន្លែងដែលវាចង់ទៅ ប៉ុន្តែវានៅតែដាក់។ អូបងប្រុស ផ្កាយខាងជើងត្រូវបានបោះយុថ្កា។ អ្នកផ្សេងទៀតផ្លាស់ប្តូរនៅជុំវិញ អ្នកអាចមើលឃើញពួកគេនៅ*ទីនេះ*និង*ទីនោះ* និងគ្រប់ទីកន្លែងផ្សេងទៀត។ នោះជាវិធីជាមួយក្រុមជំនុំនិកាយ។

375 ប៉ុន្តែព្រះគ្រីស្ទគឺជាភាពពេញលេញ ទ្រង់គឺជាអង្គដែលអ្នកអាចដាក់ទំនុកចិត្ត។ នៅពេលដែលនិកាយធ្វើឱ្យអ្នកទាំងអស់គ្នាវិលវល់ គ្រាន់តែសម្លឹងមើលទៅផ្កាយខាងជើង ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធគឺជាត្រីវិស័យរបស់អ្នក ទ្រង់នៅតែស្មោះត្រង់នឹងព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។

376 ពេលគេប្រាប់ខ្ញុំថា រឿងទាំងនោះមិនអាចកើតឡើងក្នុងសម័យទំនើបបែបនេះទេ ខ្ញុំដឹងថា...បើ—បើមាន—បើគ្មានព្រះទេ ចូររស់នៅ បរិភោគ ផឹក ហើយរីករាយ ប្រសិនបើមានព្រះ ចូរយើងបម្រើទ្រង់។ ហើយខ្ញុំបានរស់នៅដើម្បីមើលថ្ងៃដែលទ្រង់បានធ្វើអ្វីគ្រប់យ៉ាង សូម្បីតែការប្រោសមនុស្សស្លាប់នៅពេលដែលទ្រង់នៅទីនេះនៅលើផែនដី។ ហើយយើងដឹងថាតាមរយៈសេចក្តីថ្លែងការណ៍ជាឯកសារថាវាគឺជាការពិត។ បាទ មែនហើយ។

377 ទ្រង់គឺជាដាច់ខាតរបស់ខ្ញុំ។ ឥឡូវនេះធ្វើឱ្យទ្រង់ក្លាយជាភាពពេញលេញ។ ទទួលយក...នៅក្នុងពេលវេលានៃបញ្ហារបស់ខ្ញុំ ទ្រង់តែងតែជាភាពពេញលេញ។ ឥឡូវនេះមើល ដោយព្រះគុណរបស់ព្រះ...

378 ឥឡូវនេះខ្ញុំគ្រាន់តែជិតល្អជាង វាយឺតហើយ។ មែនហើយ មើលនៅទីនេះ ខ្ញុំគិតថាវាម៉ោងដប់មួយ ហើយម៉ោងដប់ពីរសាមសិប។

379 មិត្តភក្តិ ពេញមួយថ្ងៃ ពេញមួយយប់ ពេញមួយឆ្នាំ ពេញមួយភាពអស់កល្បជានិច្ច មិនអាចនិយាយអំពីវាបានទេ។ កុំព្យាយាមស្វែងយល់។ អ្នកមិនអាចទេ។ មិនមានវិធីដើម្បីរកវាចេញទេ។ អ្នកនិយាយថា "បងប្រុសប្រាណហាំ ប្រសិនបើ—ប្រសិនបើអ្នក..."

380 ខ្ញុំមិនដឹងទេ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែជឿ។ ខ្ញុំឈប់ព្យាយាម ធ្វើអ្វីគ្រប់យ៉ាងអំពីវា។ ខ្ញុំគ្រាន់តែជឿវា នោះជាអ្វីទាំងអស់។ ឃើញទេ? "មិនមែនអ្នកដែលរត់ ឬអ្នកដែលចង់ វាជាព្រះបង្ហាញសេចក្តីមេត្តាករុណា។" ឃើញទេ? មិនមែនដោយស្នាដៃទេ។ វាគឺដោយព្រះគុណ។ ឃើញទេ? ខ្ញុំគ្រាន់តែជឿវា។ ព្រះអើយ វាអាស្រ័យលើទ្រង់ដើម្បីធ្វើកិច្ចការដែលនៅសល់។ គ្រាន់តែជឿវា ធ្វើសកម្មភាពលើវា។

381 បទល្បីនេះ ខ្ញុំបានឮគេលេងឬច្រៀងនៅទីនេះ ឬកន្លែងណាមួយៈ

អូ សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ បរិសុទ្ធនិងបរិសុទ្ធ!
តើអស្ចារ្យប៉ុណ្ណា!
វានឹងស្ថិតស្ថេរជារៀងរហូត
ចម្រៀងពួកបរិសុទ្ធនិងទេវតា។

382 នៅពេលដែលបុរសម្នាក់នៅក្នុងគណិតវិទ្យា ព្យាយាមបំបែក ឬព្យាយាមបង្ហាញដោយការអប់រំរបស់គាត់ គាត់នឹងធ្វើឱ្យអ្នកឆ្កួត។ អ្នកមិនអាចធ្វើវាបានទេ។ កុំព្យាយាមធ្វើវា។ កុំព្យាយាមស្វែងយល់។ ព្រះកំពុងស្វែងរកអតីតកាល។ អ្នកមិនយល់ពីព្រះទេ។ អ្នកគ្រាន់តែជឿព្រះ។ នោះហើយជាវិនាទី-...នោះជាអាថ៌កំបាំង។ កុំយល់។ គ្រាន់តែជឿវា។ ខ្ញុំមិនអាចប្រាប់អ្នកពីអត្ថន័យរបស់វាបានទេ។ ខ្ញុំមិនអាចប្រាប់អ្នកពីរបៀបធ្វើវាបានទេ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែដឹងថាខ្ញុំគ្រាន់តែជឿវា។ ហ្នឹងហើយ។

383 ដូចជាអ្នកសន្យាអ្វីមួយដល់ក្មេងតូច គាត់ជឿវា។ អ្នកគួរតែរក្សាពាក្យរបស់

អ្នក។ អ្នកគឺជាកូនរបស់ព្រះ។ ទ្រង់រក្សាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ គ្រាន់តែជឿវា។ កុំភ័យញ័រ។ គ្រាន់តែស្នាក់នៅទីនោះ។ ព្រះបានធ្វើវាម្តង ទ្រង់ត្រូវតែធ្វើវាម្តងទៀត។ ប្រសិនបើទ្រង់មិនធ្វើទេ ទ្រង់នឹងប្រាប់អ្នកពីមូលហេតុដែលទ្រង់មិនអាចធ្វើបាន។ ហើយនោះជាការត្រឹមត្រូវ។ ឥឡូវនេះ គ្រាន់តែនៅត្រឹមត្រូវជាមួយវា។

384 អ្នកដឹងទេ ខគម្ពីរមួយនៅទីនោះ...ខ្ញុំជឿថាបងប្រុសដ៏មានតម្លៃរបស់យើងនៅទីនោះ បានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹកកាលពីយប់មិញ ច្រៀងចម្រៀងនោះ "អូ សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ។" ពួកគេប្រាប់ខ្ញុំថា ខគម្ពីរនោះ ជាផ្នែកមួយរបស់វា ត្រូវបានរកឃើញសរសេរនៅលើជញ្ជាំងនៃស្ថាប័នឆ្កួតមួយ។ នៅពេលដែលវាបាននិយាយថា:

បើមហាសមុទ្រគឺជាទឹកខ្មៅ
ឬផ្ទៃមេឃជាក្រដាសសរសេរ
ហើយស្លាបប៉ាការមានច្រើនដូចស្មៅ
ហើយមនុស្សសុទ្ធតែជាស្មៀនសរសេរ
ដើម្បីសរសេរសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ
នឹងធ្វើឱ្យមហាសមុទ្រស្ងួត
ឬមានក្រាំងទាំងមូលក៏មិនគ្រាន់
ទោះបីលាតសន្ធឹងពីលើមេឃមួយទៅមេឃមួយ។

385 គិតទៅ។ នៅពេលដែល ប្រហែលបីភាគបួននៃផែនដីគឺជាទឹក។ ហើយមើលអ៊ីដ្រូសែននិងអុកស៊ីសែននៅក្នុងខ្យល់ សំណើមនិងវត្ថុ។ ឃើញទេ? ប្រសិនបើសំណើមនីមួយៗគឺជាទឹកខ្មៅ។ ហើយគិតពីរាប់ពាន់លាន និងពាន់ម៉ឺនលាននៃចំបើងដែលនឹងក្លាយជាស្លាបប្រការ។ ហើយគិតពីមនុស្សរាប់ពាន់លាននាក់ដែលមាននៅលើផែនដី ហើយពួកគេម្នាក់ៗសុទ្ធតែជាស្មៀនសរសេរ។ ដើម្បីជ្រលក់ប៊ិចចូលទៅក្នុងសមុទ្រ ហើយព្យាយាមស្វែងយល់ពីសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ នឹងធ្វើឲ្យមហាសមុទ្រស្ងួត ឬក្រាំងទាំងមូល ទោះបីជាលាតសន្ធឹងពីភាពអស់កល្បទៅអស់កល្ប។

386 កុំគិតវា អ្នកមិនអាច។ អ្នកបាត់បង់គំនិត ព្យាយាមរកវា។ គ្រាន់តែជឿវា។ ធ្វើឱ្យទ្រង់ជាដាច់ខាត ស្នាក់នៅទីនោះ សន្តិភាពដ៏ផ្អែមល្ហែម និងបទពិសោធន៍ដែលអ្នកនឹងមិនអាចបំភ្លេចបាន។ បោះយុថ្កាទៅនោះ ហើយយុថ្ការបស់អ្នកនឹង

ជាប់នៅក្នុងវាំងនន។

ចូរយើងឱនក្បាលចុះ។

"តើទ្រង់អស្ចារ្យយ៉ាងណា! ទ្រង់អស្ចារ្យយ៉ាងណា!"

387 តើមានមនុស្សប៉ុន្មាននាក់នៅទីនេះ ដោយឱនក្បាលរបស់អ្នកនៅព្រឹកនេះ... វាជិតចូលឆ្នាំថ្មីហើយ។ ហើយអ្នកកាន់សាសនាខ្លាំងណាស់ នោះជាការល្អ។ ខ្ញុំសូមកោតសរសើរចំពោះអ្នករាល់គ្នា។ ខ្ញុំប្រាកដថាព្រះធ្វើ។ ប៉ុន្តែអ្នកពិតជាមិនមានបទពិសោធន៍ពិតប្រាកដមែនទេ?

388 អ្វីមួយដែលអ្នកគ្រាន់តែមិនជឿ អ្នកគ្រាន់តែមិននឹកស្មានដល់ ប៉ុន្តែមានអ្វីមួយនិយាយមកអ្នកវិញ ហើយបន្ទាប់មកអ្នកបានឃើញជីវិតរបស់អ្នកផ្លាស់ប្តូរពីពេលនោះ។ ឃើញទេ គ្រប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ រាល់ការសន្យាទាំងអស់ត្រូវបានសរសេរដោយអក្សរ "អាម៉ែន" បន្ទាប់មកអ្នកកំពុងកាន់យ៉ាងពេញលេញ។ ពីព្រោះចូរចាំថា ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ផ្ទៃមេឃនិងផែនដីនឹងកន្លងផុតទៅ ប៉ុន្តែព្រះបន្ទូលរបស់ខ្ញុំនឹងមិនរលាយបាត់ឡើយ។"

389 អ្នកមិនទាន់មកដល់កន្លែងនោះនៅឡើយទេ ជាកន្លែងដែលអ្នកអាចនិយាយ "អាម៉ែន" គ្រប់ព្រះបន្ទូល ប្រសិនបើវាប្រឆាំងនឹងគោលលទ្ធិរបស់អ្នក វាគឺប្រឆាំងនឹងនិកាយរបស់អ្នក ប៉ុន្តែអ្នកចង់មកកន្លែងនោះ ដូចជាលោកម៉ូសេ ដូចជាពួកគេផ្សេងទៀត? ពួកគេមិនអាចធ្វើដូច្នេះបានទេរហូតដល់ពួកគេចាប់បានភាពពេញលេញ។ ហើយអ្នកចង់បានវានៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នកនៅព្រឹកនេះ តើអ្នកនឹងបង្ហាញសញ្ញាដូចគ្នាដោយគ្រាន់តែលើកដៃរបស់អ្នកទៅកាន់ព្រះទេ? ព្រះប្រទានពរអ្នក។ មិនអីទេ បាទ។ ពាសពេញអាគារ។

390 ឱព្រះវរបិតាអើយ ទូលបង្គំដឹងថាពេលខ្លះយើងត្រូវចែកផ្លូវ។ ត្រូវតែមានពេលវេលាមួយដែលយើងនឹងចាកចេញពីពិភពលោកនេះ។ យើងមិនដឹងថាម៉ោងប៉ុន្មានទេ ហើយវាមិនមានភាពខុសគ្នាខ្លាំងពេកទេ។ ប្រសិនបើពេលវេលារបស់យើងត្រូវបានបញ្ចប់ នោះយើងចង់មក។ គោលបំណងរបស់យើងក្នុងការស្នាក់នៅទីនេះគឺដើម្បីបម្រើទ្រង់។

391 ហើយចាប់តាំងពីនៅលើផ្លូវទៅរកការបំផ្លិចបំផ្លាញ នៅថ្ងៃមួយ ដូចជាប៉ុលកំពុងធ្វើដំណើរទៅក្រុងដាម៉ាស ដើម្បីធ្វើឱ្យមានការបំផ្លិចបំផ្លាញនៃក្រុមជំនុំ ពន្លឺ

មួយបានធ្វើឱ្យគាត់ខ្វាក់។ ហើយ ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ពន្លឺនោះបានដើរតាមគាត់ ដ្បិតវាគឺជាព្រះគ្រីស្ទ។ ហើយគាត់បានបោះយុថ្កានៅទីនោះជាដាច់ខាត ដែលសូម្បីតែការស្លាប់ខ្លួនឯង គាត់អាចសើចនៅចំពោះមុខវា ហើយនិយាយថា "សូមអរព្រះគុណដល់ព្រះដែលប្រទានឲ្យយើងនូវជ័យជំនះតាមរយៈព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។"

392 អ្នកក្លាយជាសារ៉ែកពេញលេញទាំងស្រុង។ ទ្រង់គឺជា...អ្នកគឺជាអាម៉ែនចំពោះគាត់ នៅគ្រប់ប្រយោគ។ អ្នកគឺជាតារានៃជីវិតរបស់គាត់ ជាអ្នកនាំផ្លូវ។ អ្នកគឺជាត្រីវិស័យដែលដឹកនាំគាត់ឆ្លងកាត់ព្យុះ។ អ្នកគឺជាការបើកសម្តែង។ អ្នកគឺជានិមិត្ត។ អ្នកគឺជាក្តីសង្ឃឹមរបស់គាត់ សេចក្តីសង្គ្រោះរបស់គាត់។ សូម្បីតែនៅម៉ោងនៃការស្លាប់ នៅពេលដែលគាត់ដឹងថាគាត់នឹងទៅវា ទ្រង់នៅតែជាភាពពេញលេញរបស់គាត់។

393 អ្នកគឺជាមនុស្សដាច់ខាតរបស់ដានីយ៉ែល។ អ្នកគឺជាហោរាទាំងស្រុង។ នៅកណ្តាលនៃភាពខុសគ្នានៃនិកាយ និងបញ្ហានៃថ្ងៃរបស់ពួកគេ និងពួកផារិស៊ី និងពួកសាឌូស៊ី នៅតែមានបុរសដែលយកទ្រង់សម្រាប់ភាពពេញលេញរបស់ពួកគេ។

394 ហើយថ្ងៃនេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ បុរសនិងស្ត្រីដោយក្តីមេត្តា ដោយក្តីស្រឡាញ់ និង—និងដួងចិត្តដែលហូរឈាម ព្រះអម្ចាស់អើយ សម្រាប់បទពិសោធន៍ពិតប្រាកដនៃការស្គាល់ព្រះ ហើយមាន—ក—ការធានានៃភាពពេញលេញ។ ប្រហែលជាមនុស្សទាំងអស់ធ្លាប់ដឹងពីមុន ព្រះអម្ចាស់ គឺដើម្បីចូលរួមព្រះវិហារ។ ហើយយើងដឹងថា ដូចដែលខ្ញុំបានព្យាយាមដោយស្មោះ មិនមែនខុសគ្នាទេ ទ្រង់ស្គាល់ចិត្តទូលបង្គំ ប៉ុន្តែប្រាប់ពួកគេថា "អ្នកមិនអាចចូលរួមក្រុមជំនុំបានទេ។ អ្នកចូលរួមក្នុងផ្ទះសំណាក់ មេតូឌីស្ទ និងបាទីស្ទ និងកាតូលិក និងផ្ទះសំណាក់ពេនទីកុស្ត។ ប៉ុន្តែអ្នកបានកើតនៅក្នុងក្រុមជំនុំ ជារូបកាយអាថ៌កំបាំងរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ហើយក្លាយជាសមាជិកនៃរូបកាយរបស់ទ្រង់ ជាមួយនឹងអំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណ ដើម្បីធ្វើឱ្យរូបកាយដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់ធ្វើចលនានិងអំណាច។"

395 ព្រះអើយ នោះហើយជាអ្វីដែលដៃទាំងនេះមានន័យនៅព្រឹកនេះ នៅពេលដែលពួកគេបានឡើងទៅ។ "សូមដាក់ទូលបង្គំ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ។ យកខ្ញុំ សូនខ្ញុំ បង្កើតខ្ញុំ។ គ្រាន់តែធ្វើឱ្យជំហររបស់ខ្ញុំនៅក្នុងជីវិតដូចជាដាច់ខាតចងភ្ជាប់នឹងព្រះគ្រីស្ទ ដែលខ្ញុំនឹងគិតអ្វីផ្សេងក្រៅពីភាពពេញលេញនោះ។" ផ្តល់វា ព្រះអម្ចាស់។ ប្រទានពរដល់ពួកគេ។ ព្យាបាលអ្នកជំងឺនិងអ្នករងទុក្ខ។ សង្គ្រោះ

អ្នកដែលបាត់បង់។

396 ឥឡូវនេះ ព្រះអម្ចាស់អើយ យើងដឹងថាវាជាទម្លាប់ក្នុងការហៅទៅកាន់អាសនៈមនុស្ស ប៉ុន្តែនោះបានក្លាយជាប្រពៃណីសម្រាប់យើង។ ហើយនៅព្រឹកនេះ ជាមួយនឹងអាសនៈបានពេញ ហើយ—កុមារតូចៗនិង—និងទាំងអស់ ប៉ុន្តែព្រះអម្ចាស់ ទ្រង់មានបន្ទូលទៅកាន់ពួកគេ។ ពួកគេបានលើកដៃឡើង។ ពួកគេបានធ្វើ—ពួកគេបានធ្វើការសម្រេចចិត្ត។ ពួកគេចង់។ ពួកគេ—ពួកគេ—ពួកគេចង់បានអ្វីដែលពិតប្រាកដ។ ហើយខ្ញុំកំពុងថ្វាយការអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំជំនួសពួកគេ។ ផ្តល់វាដល់ម្នាក់ៗ ព្រះអម្ចាស់។ សូមនៅជាមួយយើងឥឡូវនេះ អត់ទោសបាបរបស់យើង ព្យាបាលជំងឺរបស់យើង ហើយផ្តល់ឱ្យយើងនូវការរំដោះដែលយើងត្រូវការ។

397 ហើយព្រះអម្ចាស់ លើសជាងអ្វីៗទាំងអស់ សូមកុំឲ្យយើងភ្លេចថ្ងៃនេះ ថាយើងត្រូវបានចងភ្ជាប់ជាមួយដាច់ខាត ផ្កាយខាងជើងរបស់យើង ទៅកាល់វ៉ារីទៅនឹងព្រះគ្រីស្ទ។ ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធកំពុងទទួលយកព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ហើយធ្វើឱ្យពួកគេបង្ហាញឱ្យឃើញច្បាស់ដល់យើង ដោយការប្រោសអ្នកជំងឺបង្ហាញយើងនូវនិមិត្ត ប្រោសមនុស្សស្លាប់ និងធ្វើតាមអ្វីដែលទ្រង់សន្យានឹងធ្វើ។

398 ហើយសូមឲ្យក្រុមជំនុំនេះ និងមនុស្សទាំងនេះ ឬផ្នែកនៃរាងកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទដែលបានជួបប្រជុំគ្នានៅព្រឹកនេះ រស់នៅដូចព្រះយេស៊ូវបានមានបន្ទូលថានឹងរស់នៅ។ "អ្នកគឺជាអំបិលនៃផែនដី។" ហើយសូមឲ្យពួកគេក្លាយជាប្រៃរហូតដល់សហគមន៍របស់ពួកគេស្រេក។ អំបិលបង្កើតការស្រេកឃ្លាន។ ហើយអំបិលអាចរក្សាទុកនៅពេលដែលវាទាក់ទង។ ហើយទូលបង្គំអធិស្ឋានថា ទ្រង់នឹងប្រទានការនេះដល់មនុស្ស ដើម្បីឲ្យពួកគេអាចក្លាយជាអ្នកឈ្នះព្រលឹង ផងដែរ។

399 សូមប្រទានពរដល់គ្រូគង្វាលរបស់យើង បងប្រុសនេវីល អ្នកបម្រើដ៏រាបទាបនេះ ព្រះអម្ចាស់។ ឈរនៅតួនាទីរបស់គាត់ ដោយគោរព ជាសមាជិកនៃរូបកាយរបស់ព្រះគ្រីស្ទ ព្យាយាមអស់ពីសមត្ថភាពដើម្បីធ្វើតាមអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលទ្រង់នឹងប្រាប់គាត់ឱ្យធ្វើ។

400 សូមប្រទានពរដល់អ្នកទទួលបន្ទុក ពួកគេដែលឈរជាមួយខ្ញុំដោយសប្បុរសនៅក្នុងពេលវេលាដ៏ខ្មៅងងឹតដែលខ្ញុំបានឆ្លងកាត់។

401 ឈរជាមួយក្រុមជំនុំដែលបានអធិស្ឋានជាមួយខ្ញុំ ហើយឈរក្បែរខ្ញុំពេលមានបញ្ហា។ ព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំស្រឡាញ់ពួកគេ។ ហើយទូលបង្គំសូមអធិស្ឋានថា ពួកគេនឹងមើលទៅទ្រង់ ព្រះអម្ចាស់អើយ។ សូមឲ្យពួកគេមើលទៅឆ្ងាយពីដីឥដ្ឋដ៏រមែងស្លាប់របស់អ្នកបម្រើម្នាក់នេះ។ សូមឲ្យពួកគេក្រឡេកមើលព្រះអង្គ ដែលជាព្រះដ៏មានព្រះចេស្តា ជានរណា...ហើយយើងដឹងថា ព្រះអម្ចាស់អើយ យើងមានដែនកំណត់។ មិនថាយើងជានរណាទេ យើងនៅតែស្លាប់។ ប៉ុន្តែមិនមែនអ្នកនាំសារទេ ប៉ុន្តែជាសារ។ ផ្តល់វា ព្រះអម្ចាស់។ នោះហើយជាកន្លែងដែលយើងចង្អុលទៅព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ។ ផ្តល់ថាទ្រង់នឹងពិតចំពោះគ្រប់គ្នានៅទីនេះ សូម្បីតែកុមារតូចៗ ថាទ្រង់នឹងក្លាយជាដាច់ខាតនៃក្រុមជំនុំទាំងមូល។ យើងសូមក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់ ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់
ពីព្រោះទ្រង់ស្រឡាញ់ខ្ញុំមុន
ហើយបានទិញសេចក្តីសង្គ្រោះខ្ញុំ
នៅលើដើមកាល់វ៉ារី។

402 ឥឡូវនេះ ខណៈពេលដែលយើងច្រៀងវាម្តងទៀត ចាប់ដៃជាមួយនរណាម្នាក់នៅពីមុខអ្នក ពីក្រោយអ្នក ចំហៀងអ្នក គ្រាន់តែចាប់ដៃគ្នាឥឡូវនេះ។ គ្រាន់តែអង្គុយ។ គ្រាន់តែងាកមកចាប់ដៃគ្នា បើអាច។ ឃើញទេ?

ខ្ញុំ...(...?...)
...បានទិញខ្ញុំ...?...

ពួកគេគ្រាន់តែប្រកាសថា "ការប្រកបរួបរួម យប់ថ្ងៃច័ន្ទ នៅពាក់កណ្តាលអធ្រាត្រ។"

403 សូមលើកដៃឡើងឥឡូវនេះ ហើយច្រៀងថ្វាយទ្រង់។ តើមានប៉ុន្មាននាក់ មានអារម្មណ៍ប៉ុន្មាន អ្នក ទ្រង់ជាដាច់ខាតរបស់អ្នក? ព្រះបន្ទូលទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូល។ តើអ្នកជឿទេ? ទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូល។ ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានបង្កើតព្រះបន្ទូលនោះ ដើម្បីធ្វើឱ្យពន្លឺនោះរស់នៅក្នុងអ្នក នៃព្រះបន្ទូល ការបើកសម្តែងនៃព្រះបន្ទូល។ ចូរដាក់ព្រះបន្ទូលនៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក។ សូមឲ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធយាងមក ហើយមើលព្រះបន្ទូលធ្វើចលនា។ ជឿ។ បន្ទាបខ្លួន។ កុំចង់ក្លាយជា

មនុស្សអស្ចារ្យ។ ក្លាយជាគ្មាននរណាម្នាក់ ដែលព្រះអាចធ្វើឱ្យអ្នកក្លាយជានរណាម្នាក់។ ឃើញទេ? ត្រូវហើយ។ ធ្វើវាឥឡូវនេះ។

404 គ្រប់គ្នាស្រឡាញ់ទ្រង់? និយាយថា "អាម៉ែន។" [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "អាម៉ែន។"—អេដ។] តើអ្នកដឹងថាពាក្យ*អាម៉ែន*មានន័យយ៉ាងណាទេ? "ដូច្នេះត្រូវហើយ។" អាម៉ែន។ ហ្នឹងហើយ។

405 ចូរនិយាយថា "ហាលេលូយ៉ា!" [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "ហាលេលូយ៉ា!"—អេដ។] តើអ្នកដឹងថាវាមានន័យយ៉ាងណាទេ? "សរសើរតម្កើងព្រះរបស់យើង។"

406 ពេលខ្ញុំនៅអាឡឺម៉ង់មិនយូរប៉ុន្មានទេ ខ្ញុំបានក្រោកពីដំណេកមុន ប្រហែលសាមសិបឬបួនម៉ឺននាក់នៅទីនោះនៅថ្ងៃនោះ ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "វាជារឿងចម្លែកដែលអ្នកជនជាតិអាឡឺម៉ង់មិនអាចយល់បាន។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "នៅតាមផ្លូវរបស់ខ្ញុំនៅថ្ងៃនេះ ឆ្កែព្រុសមួយក្បាលបានព្រុសខ្ញុំជាភាសាអង់គ្លេស។ ត្រូវហើយ។" ខ្ញុំបាននិយាយថា "គាត់មិនមានបញ្ហាអ្វីទាំងអស់។ ហើយនៅទីនោះមានសត្វស្លាបមួយ ហើយគាត់បានច្រៀងសម្រាប់ខ្ញុំជាភាសាអង់គ្លេស។ ខ្ញុំមកតាមផ្លូវ ហើយម្ដាយម្នាក់មានកូនតូចនៅលើដៃ ពេលខ្ញុំត្រលប់មកវិញនៅខាងក្រោយ ហើយ" ខ្ញុំបាននិយាយថា "ទារកនោះកំពុងយំជាភាសាអង់គ្លេស។ តើមានបញ្ហាអ្វីជាមួយអ្នក?" នោះជាការត្រឹមត្រូវ។ អូ បើអ្នកគ្រាន់តែមើលជុំវិញទ្រង់នៅគ្រប់ទីកន្លែង មែនទេ? ប្រាកដណាស់ ទ្រង់។

407 ឥឡូវនេះសូមលើកដៃឡើងបិទភ្នែក ហើយច្រៀង ខណៈពេលដែលយើងសុំឱ្យគ្រូគង្វាលចេញមកសម្រាប់ការបញ្ចប់កម្មវិធី។

ចូរក្រោកឈរឡើង។ គ្រប់គ្នានៅលើជើងរបស់អ្នក ទាំងអស់គ្នា។

408 តើអ្នកស្រឡាញ់ទ្រង់ទេ? សូមនិយាយម្ដងទៀត "អាម៉ែន។" [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "អាម៉ែន។"—អេដ។]

409 ហើយអ្នកដឹងទេ ពាក្យ*ហាលេលូយ៉ា*គឺដូចគ្នានៅគ្រប់គ្រាមភាសា។ ចូលទៅក្នុងព្រៃហាតថនតុតនៃទ្វីបអាហ្វ្រិក *ហាលេលូយ៉ា*គឺជាពាក្យដូចគ្នា។ *ហាលេលូយ៉ា* វាស្ទើរតែជាការស្វាគមន៍គ្រីស្ទាន។ មិនគួរទេ? *ហាលេលូយ៉ា* ពាក្យមានន័យថា "សរសើរតម្កើងព្រះរបស់យើង។" ហើយទ្រង់សមនឹងទទួលវា មែនទេ? ទ្រង់

ពិតជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំ។ ទ្រង់ពិតជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជបុត្រានៃព្រះ សម្រាប់ខ្ញុំ។ ទ្រង់គឺពិតជា "ដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត" ចំពោះខ្ញុំ។ តើទ្រង់ជាផ្លូវសម្រាប់អ្នកឬ?

ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់ ខ្ញុំស្រឡាញ់ទ្រង់
ពីព្រោះទ្រង់ស្រឡាញ់ខ្ញុំមុន
ហើយបានទិញ...(សូមព្រះប្រទានពរអ្នក បងប្រុស។)

62-1230M ភាពពេញលេញ

ពោងឧបោសថប្រាណហាំ

ជេហ្វឺសាន់វីល, អ៊ីនឌៀអាយណា ស.ហ.រ

KHMER

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

សេចក្តីជូនដំណឹងស្តីពីការរក្សាសិទ្ធិ

រក្សា រ សិទ្ធ គ្រប់យ៉ាង។ សៀវភៅនេះអាចត្រូវបានបោះពុម្ពនៅលើម៉ាស៊ីនបោះពុម្ពនៅផ្ទះសម្រាប់ប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ឬត្រូវបានផ្តល់ឱ្យដោយឥតគិតថ្លៃ ជាឧបករណ៍សម្រាប់ផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ សៀវភៅនេះមិនអាចលក់ផលិតឡើងវិញក្នុងទ្រង់ទ្រាយធំ បង្ហោះនៅលើគេហទំព័រ រក្សាទុកក្នុងប្រព័ន្ធទាញយកមកវិញ បកប្រែជាភាសាផ្សេងទៀត ឬប្រើសម្រាប់ការស្នើសុំមូលនិធិដោយគ្មានការអនុញ្ញាតជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពី Voice Of God Recordings®។

សម្រាប់ព័ត៌មានបន្ថែម ឬសម្រាប់សម្ភារៈផ្សេងទៀត សូមទាក់ទង:

Voice Of God Recordings
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.
www.branham.org